BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ • IANUARIE 2018

Liahona

Templul: Domnul așteaptă să vă binecuvânteze aici, p. 12, 18, 20

Tema activităților comune pentru anul 2018, p. 24, 50

Puterea consiliilor în noua programă, p. 28

De ce familiile tradiționale merită să fie apărate, p. 32

UNUL DINTRE CELE MAI **MARI DARURI** PE CARE DUMNEZEU NI LE-A OFERIT ESTE **BUCURIA DE A ÎNCERCA DIN NOU,** CĂCI **NICIUN EȘEC** NU TREBUIE SĂ FIE FINAL.

PREȘEDINTELE THOMAS S. MONSON

Mesajul Primei Președinții, p. 4

Liahona, ianuarie 2018

MESAJE

4 **Mesajul Primei Președinții: Pocăința este un dar**
Președintele Thomas S. Monson

7 **Mesajul învățătoarelor vizitatoare: Țineți legătura cu ea în orice moment, în orice loc, în orice mod**
În locul mesajelor lunare, în acest an, accentul pus pe principiile învățământului prin vizite vă va ajuta să slujiți mai bine surorilor dumneavoastră, pe care știm că le iubiți.

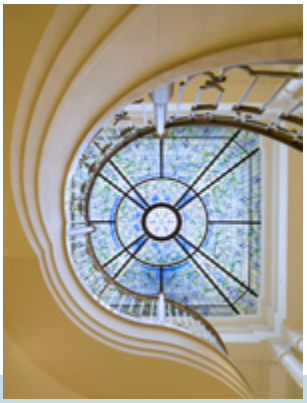

PE COPERTĂ
Fotografie a lucarnei Templului Paris, Franța, de Christina Smith.

ARTICOLE DIN ACEST NUMĂR

8 **Privește și trăiește**
Vârstnicul W. Mark Bassett
Asemenea bateriei mașinii mele, spiritele noastre au nevoie de reîncărcare constantă pentru a ajunge înapoi în căminul nostru ceresc.

12 **Templul ne oferă o viziune mai măreață**
Jean B. Bingham
Aflați cum participarea la munca în templu vă poate ajuta să obțineți pace și o perspectivă eternă.

20 **O binecuvântare promisă celor care merg la templu**
Cheri Evans
În calitate de părinți noi a trebuit să devenim creativi pentru a ne ține angajamentul – dar binecuvântările au meritat sacrificiul.

24 **Dumneavoastră, tinerii și tema activităților comune**
Jessica Griffith
Vedeți aceste sfaturi pentru părinți și conducători cu privire la folosirea temei activităților comune pentru anul 2018 în cadrul predării și activităților dumneavoastră.

28 **Să ținem consilii**
Michael Magleby
Cum putem extinde puterea consiliilor, când începem să implementăm noua programă, în cadrul adunărilor de duminica ale Preoției lui Melhisedec și ale Societății de Alinare.

32 **Importanța eternă a familiei**
Vârstnicul M. Russell Ballard
Când înțelegem cât de importante sunt familiile tradiționale în planul Tatălui Ceresc, ne unim pentru a le susține.

RUBRICI

18 **Muzică: Veniți la templu**
Jan Pinborough și Michael F. Moody

38 **Portrete de credință: Amanda Jiri**

40 **Glasuri ale sfinților din zilele din urmă**

80 **Până ce ne vom revedea: Scopul creării**
Președintele N. Eldon Tanner

TINERI ADULȚI

44 Ajunsă acasă mai devreme decât fusese plănuit
Destiny Yarbro
Mi-a fost greu să dau un sens activităților mele zilnice după ce am venit din misiune mai devreme – dar, mai apoi, am înțeles că existau alte moduri în care puteam continua să slujesc.

48 Cum vă ajută institutul să învățați Evanghelia
Po Nien (Felipe) Chou
Trei noi opțiuni de studiu care se concentrează asupra folosirii talentelor, jurnalelor și întrebărilor inspirate pentru aprofundarea studiului Evangheliei.

Vedeți dacă puteți găsi Liahona ascunsă în acest număr. Indiciu: Către cine vă puteți îndrepta pentru răspunsuri?

TINERI

50 Tema activităților comune pentru anul 2018: Doctrină și legăminte 19:23
Președințiile generale ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete

52 Afiș: Pace în Hristos

53 Rând după rând: Doctrină și legăminte 19:23

54 Cântec pentru tema activităților comune din anul 2018: Pace în Hristos
De Nik Day

56 Studiați cuvintele Salvatorului
Președintele Russell M. Nelson
După ce veți studia toate referințele scripturale despre Hristos, ați putea fi surprinși de felul în care poate crește mărturia dumneavoastră.

60 Fotbal, duminici și neîmpliniri spirituale
Charlotte Larcabal
Va pierde Will locul din echipă dacă nu va juca în zilele de duminica?

63 Vecinul meu neobișnuit
Samantha Best
Mătușa și unchiul meu au încercat să mă sperie ca să nu vorbesc cu vecinul meu – dar poate el mi-a salvat viața.

64 Spațiul nostru

COPII

66 Să strălucească lumina voastră: Împărțind gustări și zâmbete

68 Un răspuns pentru Lucia
Murlene Watkins
Lucia era confuză cu privire la ceea ce a predat profesoara ei, dar știa cine o putea ajuta să înțeleagă.

70 Tot așa să lumineze și lumina voastră
Președintele Thomas S. Monson
Cum poți fi o lumină pentru alții prin exemplul tău?

72 Lucas și bătăușul
Eric B. Murdock
Lucas ura să fie batjocorit, dar a făcut el ce este bine?

74 Moroni și mecanicul
Elder Claudio R. M. Costa
Când mașina noastră s-a stricat, fiul meu Moroni s-a rugat ca persoana potrivită să vină și să ne ajute.

75 Pot citi scripturile: Planul lui Dumnezeu pentru mine

76 Povestiri despre Isus: Crearea
Kim Webb Reid

79 Pagină de colorat: Fac parte dintr-o lume minunată

IANUARIE 2018, VOL. 21, NR. 1
LIAHONA 14747 171
Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Redactor: Hugo E. Martinez
Redactori asistenți: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Consultanți: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Director general: Richard I. Heaton
Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg
Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson
Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr
Asistent de producție: Cremilda Amaral
Colectiv de redactare și editare: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garry H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Director general artistic: J. Scott Knudsen
Director artistic: Tadd R. Peterson
Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandy Bently, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Susan Lofgren, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune
Director de producție: Jane Ann Peters
Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis
Director difuzare: Troy K. Vellinga

Distribuire:
Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:
Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți
Tel. gratuit: 00800 2950 2950
Tel.: +49(0)6172 4928 33/34
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prețul abonamentului pe un an: 6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova

Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând liahona.lds.org; pe e-mail la adresa liahona@ldschurch.org; sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă" sau „îndrumător") este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista *Liahona* pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
Jaunary 2018 Vol. 21 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MAI MULTE INFORMAȚII ONLINE

Citiți articolele și trimiteți propriul dumneavoastră articol la **liahona.lds.org.**

Găsiți mesaje inspirate (în limba engleză, portugheză și spaniolă) pe **facebook.com/liahona.**

Trimiteți întrebări și sugestii la **liahona@ldschurch.org.**

Abonați-vă pe **store.lds.org.** Sau vizitați un centru de distribuire, întrebați conducătorii episcopiei ori sunați la 1-800-537-5971 (S.U.A. și Canada).

PICTOGRAME DE LA GETTY IMAGES

TEME DIN ACEST NUMĂR

Cifrele reprezintă prima pagină a articolului.

Adunări ale Bisericii, *28*
Bunătate, *72*
Chemări, *41*
Consilii, *28*
Creare, *76, 79, 80*
Dragoste, *7, 32, 40, 63*
Educație, *44, 48*
Exemplu, *65, 70, 72*
Familie, *20, 32*
Institut, *48*
Isus Hristos, *24, 56, 66, 68, 75*
Învățătoare vizitatoare, *7*
Libertate religioasă, *32*
Mass-media, *65*
Mărturie, *48, 56, 63, 70, 74*
Muncă misionară, *12, 40, 44, 63, 64*
Pace, *12, 24, 41, 50, 52, 53, 54*
Perspectivă eternă, *12*
Planul salvării, *32*
Pocăință, *4, 38, 72*
Recunoștință, *8, 20*
Rugăciune, *8, 40, 42, 43, 68, 70, 74*
Slujire, *7, 20, 44, 66*
Studiul scripturilor, *8, 24, 48, 56, 68, 70*
Supunere, *8, 60*
Tema activităților comune, *24, 50, 52, 53, 54, 61*
Temple, *12, 18, 20*
Tinere Fete, *38, 41, 65*
Umilință, *24*
Ziua de sabat, *60*

Președintele Thomas S. Monson

DARUL POCĂINȚEI

„Responsabilitatea noastră este să progresăm de la mediocritate la competență, de la eșec la reușită”, ne-a învățat președintele Thomas S. Monson. „Sarcina noastră este să devenim cât mai buni cu putință. Unul dintre cele mai mari daruri pe care Dumnezeu ni le-a oferit este bucuria de a încerca din nou, căci niciun eșec nu trebuie să fie final.”[1]

De multe ori, asociem începutul de an cu decizii și țeluri. Vrem să ne îmbunătățim, să ne schimbăm, să încercăm din nou. Poate modul cel mai important prin care putem încerca din nou este acela de a primi cu brațele deschise ceea ce președintele Monson a numit „darul pocăinței”[2].

În următoarele fragmente din învățăturile sale de când a devenit președinte al Bisericii, președintele Monson ne sfătuiește să „[folosim] sângele ispășitor al lui Hristos pentru ca noi să putem primi iertarea păcatelor noastre și inimile noastre să fie purificate”[3].

Miracolul iertării

„Noi toți am făcut alegeri greșite. Dacă nu am corectat deja aceste alegeri, vă asigur că există o modalitate de a face acest lucru. Procesul se numește pocăință. Vă rog să vă corectați greșelile. Salvatorul nostru a murit pentru a ne oferi mie și dumneavoastră acel dar binecuvântat. Deși calea nu este ușoară, promisiunea este adevărată: «De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada» [Isaia 1:18]. «Și Eu, Domnul, nu-Mi mai amintesc de ele» [D&L 58:42]. Nu vă riscați viața veșnică. Dacă ați păcătuit, cu cât începeți mai repede să vă întoarceți, cu atât mai repede veți găsi acea pace dulce și bucurie care vin odată cu miracolul iertării.”[4]

Întoarceți-vă pe cărare

„Deși este necesar ca noi să alegem cu înțelepciune, există momente în care vom face alegeri nesăbuite. Darul pocăinței, dat de Salvatorul nostru, ne permite să corectăm coordonatele drumului nostru, pentru a putea să ne întoarcem la calea care ne va conduce la gloria celestială pe care o căutăm.”[5]

Calea de întoarcere

„Dacă vreunul dintre voi s-a poticnit în călătoria lui, vă promit că există o cale de întoarcere. Procesul se numește pocăință. Deși calea este grea, salvarea voastră eternă depinde de acest lucru. Pentru ce ar putea merita mai mult să faceți eforturi? Vă rog să hotărâți chiar aici și acum să faceți pașii necesari pentru a vă pocăi pe deplin. Cu cât o faceți mai repede, cu atât mai repede veți putea să simțiți pacea și liniștea și siguranța despre care vorbea Isaia [vezi Isaia 1:18].”[6]

Oamenii se pot schimba

„Noi trebuie să ținem minte că oamenii se pot schimba. Ei pot renunța la obiceiurile rele. Se pot pocăi de păcate. Ei pot fi deținători demni ai preoției. Și pot sluji cu sârguință Domnului.” [7]

ILUSTRAȚIE *LÂNGĂ APĂ*, DE SIMON DEWEY

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Noi toți suntem imperfecți – numai prin darul pocăinței făcut posibil prin sacrificiul lui Isus Hristos putem fi curățați de păcat și ne putem îmbunătăți viața. Aveți în vedere să discutați cu cei cărora le predați despre modul în care ne „corectăm coordonatele drumului nostru" prin pocăință. În ce fel s-au simțit mai aproape de Tatăl Ceresc și Isus Hristos prin schimbările pozitive pe care le-au făcut în viețile lor? Puteți să-i invitați pe cei cărora le predați să scrie țeluri spirituale pentru noul an și să spună unui prieten, soțului sau soției ori unui alt membru al familiei despre progresul lor.

Deveniți din nou curați

„Dacă ceva este greșit în viața voastră, există o cale de ieșire. Încetați să faceți orice nedreptate. Vorbiți cu episcopul vostru. Oricare ar fi problema, poate fi rezolvată prin pocăință adecvată. Puteți deveni din nou curați."[8]

Rolul esențial al Salvatorului

„Salvatorul nostru, Isus Hristos, este esențial în cadrul planului [salvării]. Fără sacrificiul Său ispășitor, toți am fi pierduți. Totuși, nu este suficient să credem în El și în misiunea Sa. Trebuie să ne străduim să urmăm planul și să învățăm, să căutăm și să ne rugăm, să ne pocăim și să ne îmbunătățim. Trebuie să cunoaștem legile lui Dumnezeu și să trăim în conformitate cu ele. Trebuie să primim rânduielile Sale necesare salvării. Doar făcând astfel, vom obține fericirea adevărată și eternă"[9]. ■

NOTE

1. „The Will Within", *Ensign*, mai 1987, p. 68.
2. „Alegeri", *Liahona*, mai 2016, p. 86.
3. Mosia 4:2.
4. „Cele trei principii ale alegerii", *Liahona*, nov. 2010, p. 69.
5. „Alegeri", p.86.
6. „Țineți poruncile", *Liahona*, nov. 2015, p. 85.
7. „Să-i vedem pe ceilalți așa cum ar putea deveni", *Liahona*, nov. 2012, p. 68.
8. „Puterea preoției", *Liahona*, mai 2011, p. 67.
9. „Calea perfectă spre fericire", *Liahona*, nov. 2016, p.80-81.

TINERI

Vezi, de asemenea, „Eight Myths about Repentance (Opt mituri despre pocăință)” pe lds.org/go/1186.

Hotărâți-vă să vă pocăiți

Deși țelurile precum cel de a avea o mașină nouă ne pot ajuta să creștem, cea mai bună modalitate de a ne schimba este prin pocăință.

Președintele Monson a explicat: „Responsabilitatea noastră este să progresăm de la mediocritate la competență, de la eșec la reușită. Sarcina noastră este să devenim cât mai buni cu putință”. În luna ianuarie, mulți oameni își stabilesc țeluri și caută modalități de a deveni mai buni, de exemplu, să zâmbească mai mult, să mănânce mai sănătos sau să deprindă o nouă abilitate. Deși aceste țeluri vă pot ajuta să vă schimbați în bine, cea mai bună modalitate de a vă schimba este prin pocăință.

Deși pocăința poate fi grea, aceasta este un dar! Când ne bizuim pe Isus Hristos pocăindu-ne de păcatele noastre, putem progresa. Președintele Monson a spus: „Salvatorul nostru, Isus Hristos, este esențial în cadrul planului [salvării]. Fără sacrificiul Său ispășitor, totul ar fi pierdut”. Prin intermediul pocăinței, puteți fi curățați de păcatele voastre și puteți progresa pentru a deveni ca Hristos.

Gândiți-vă la un lucru care poate vă împiedică să deveniți ca Salvatorul. Este acesta limbajul vostru? Este modul în care vă comportați cu prietenii sau familia? După ce vă gândiți la ce puteți îmbunătăți, rugați-vă Tatălui Ceresc și exprimați-vă dorința de a vă schimba. Amintiți-vă că, prin intermediul puterii ispășirii Sale, Isus Hristos vă poate ajuta să vă biruiți slăbiciunile. Președintele Monson ne-a învățat: „Darul pocăinței, dat de Salvatorul nostru, ne permite să corectăm coordonatele drumului nostru”.

COPII

Pocăința este un dar

Darul pocăinței nu este un dar pe care îl poți vedea sau atinge. Este un dar pe care îl poți simți. Acest lucru înseamnă că, atunci când facem o alegere greșită, ne putem pocăi și putem simți pace și fericire din nou.

Tatăl Ceresc și Isus ne vor ajuta, întotdeauna, să ne pocăim. Potriviți fiecare imagine cu un pas al pocăinței.

Ne pare rău.

Ne rugăm Tatălui Ceresc, Îi povestim ce s-a întâmplat și Îi cerem ajutorul ca, data viitoare, să facem o alegere mai bună.

Ne cerem iertare și încercăm să îndreptăm situația.

Simțim pace și știm că am fost iertați.

ILUSTRAȚII DE ADAM KOFFORD

credință, familie, alinare

Țineți legătura cu ea în orice moment, în orice loc, în orice mod

Slujirea este o parte importantă a învățământului prin vizite. Isus a slujit în orice moment și în orice loc. Noi putem face la fel.

A „sluji” înseamnă a oferi un serviciu, atenție sau ajutor care să contribuie la alinarea sau fericirea cuiva. Descoperirea modalităților de a le sluji celor pe care le vizităm este o parte importantă a învățământului prin vizite. Isus Hristos le-a slujit tuturor – în orice moment și în orice loc. El i-a hrănit pe cei 5.000, le-a alinat pe Maria și pe Marta la moartea fratelui lor și i-a propovăduit Evanghelia femeii de la fântână. El a făcut acestea datorită dragostei Sale sincere.

Urmând exemplul Său, în calitate de învățătoare vizitatoare, noi putem ajunge s-o cunoaștem și s-o iubim pe fiecare soră pe care o vizităm, amintindu-ne că dragostea este temelia tuturor lucrurilor pe care le facem. Când ne rugăm pentru inspirație să știm cum să îi slujim și cum s-o ajutăm să-și întărească credința, „îngerii nu vor putea fi opriți din a [ni] se alătura”[1].

De când a fost organizată Societatea de Alinare în anul 1842 și până în prezent, slujirea femeilor a binecuvântat multe vieți. De exemplu, Joan Johnson, o văduvă de 82 de ani, și colega sa din cadrul învățământului prin vizite o vizitează și îi propovăduiesc vecinei lor de 89 de ani care are pneumonie. Ele au observat că vecina lor nu avea nevoie de ele doar o dată pe lună, așa că au început să o viziteze sau să o sune în fiecare săptămână.

Pentru alte învățătoare vizitatoare, trimiterea unui mesaj text sau a unui e-mail plin de încurajare poate fi cel mai bun lucru de făcut pentru o soră în acea lună. Crearea de legături personale și ascultarea având o atitudine plină de dragoste reprezintă esența învățământului prin vizite. Tehnologia modernă și vizitele personale, care sunt o metodă eficientă în cadrul învățământului prin vizite de ani de zile, ne ajută să vizităm în orice moment, în orice loc și în multe moduri.[2] Aceasta înseamnă să slujim precum a slujit Isus.

NOTE

1. *Învățături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 479.
2. Vezi *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.

Aveți în vedere următoarea întrebare

Cum putem să nu ne mai facem griji întrebându-ne „ce este considerat drept vizită”, ci să ne concentrăm asupra lucrurilor de care are nevoie fiecare soră de la învățătoarele ei vizitatoare?

Slujire

În fiecare lună, în locul unui mesaj anume, această pagină va conține principii diferite care ne vor ajuta să slujim mai eficient unele altora. Pe măsură ce vă rugați și căutați să fiți inspirate, veți ști de ce mesaj spiritual și de ce fel de slujire are nevoie fiecare soră.

Un alternator este atașat motorului. Este esențial pentru a ține un automobil în funcțiune.
Alternatorul este un generator care transformă energia mecanică în energie electrică.
Dacă alternatorul meu nu era reparat sau înlocuit, nu mi-aș fi putut continua călătoria.

Vârstnicul W. Mark Bassett
din Cei Șaptezeci

Privește și trăiește

Când ne întoarcem spre Dumnezeu, generăm o sursă constantă de reînnoire spirituală.

Când eram mic, familia mea călătorea cu regularitate cu mașina din nordul Californiei către Utah, SUA. Nu călătoria prin deșert ne bucura, ci sosirea la destinație și bucuria de a vizita membrii familiei de acolo.

În vara dinaintea plecării mele în misiune cu timp deplin, am călătorit din nou să vizitez rudele din Utah. Dar, de acea dată, fratele meu mai mic, David, și cu mine am călătorit singuri. Aveam 16, respectiv 18 ani în acel moment. Făcusem destul de des călătoria de 10 ore împreună cu familia noastră încât aveam multă încredere în abilitatea noastră de a călători în siguranță.

I-am vizitat pe unchiul nostru Kay, mătușa Dianne și verișoara Michelle. Apoi, în timp ce David și-a prelungit vizita, a trebuit să mă întorc singur în California pentru că aveam o programare la stomatolog.

Se apropria noaptea când am plecat din Spanish Fork, Utah, pentru a-mi începe călătoria. Totul a mers bine la început. Am părăsit curând autostrada care merge spre sud și spre nord și am luat-o pe cea care merge spre est și spre vest. Mi-am aprins farurile și m-am grăbit să trec prin vestul statului Utah. Cu cât parcurgeam mai mulți kilometri prin deșert și noaptea devenea din ce în ce mai întunecată, am observat că era din ce în ce mai dificil să văd drumul. Apoi, am observat că farurile deveneau din ce în ce mai slabe. În cele din urmă, farurile s-au stins și motorul s-a oprit, iar mașina s-a oprit pe autostradă.

Bateria murise. Mașina nu mai putea merge mai departe. Deși am fost atent să mă asigur că aveam destul combustibil și chiar îmi notasem unde aș opri pentru benzină, nu eram pregătit pentru pierderea completă a energiei electrice.

Era alternatorul?

Am fost crescut de un tată care se mândrea cu întreținerea personală a automobilelor noastre de familie. Ne-a învățat despre mecanica auto, așa că știam că o baterie bună nu ar muri în timp ce mașina este pornită decât dacă există o problemă cu alternatorul. Un alternator este un generator electric care convertește energia mecanică în energie electrică. Utilizează energia cinetică a motorului care rulează pentru a produce energie magnetică care este transformată în curent electric ce reîncarcă continuu bateria. Acest lucru permite ca farurile, radioul, aerul condiționat și alte dispozitive electrice să funcționeze fără întrerupere. De asemenea, face ca motorul să funcționeze.

Acum, ceva era în neregulă cu alternatorul mașinii. Trebuia să fie reparat sau înlocuit înainte să pot continua călătoria mea.

În perioada dinaintea telefoanelor mobile, singura mea alegere era să încep să merg pe jos. În cele din urmă, un om m-a luat și m-a dus cu mașina până în următorul oraș. La un telefon cu plată am sunat la o firmă de tractări auto. Am stat în cabină cu șoferul în timpul călătoriei de o oră

ILUSTRAȚIE DE PAUL MANN

înapoi la mașină. Apoi, am stat din nou cu el în timp ce ne-am dus înapoi în micul oraș cu mașina tractată. În cele din urmă, după patru ore de la părăsirea mașinii mele, am fost înapoi înăuntrul ei, dormind în fața unui atelier auto până când acesta s-a deschis.

Când a venit managerul, a râs la ideea că în micul său oraș s-ar putea găsi piesa de care aveam nevoie. El putea face o comandă, dar nu ar fi ajuns decât după două sau trei zile. Apoi i s-a făcut milă de mine. Mi-a spus că mi-ar putea pune bateria la un încărcător timp de trei ore. Asta îi va da mașinii destulă energie pentru a merge până în următorul oraș. Poate că ei vor avea piesa de care aveam nevoie.

Am pornit cu bateria încărcată, închizând orice ar fi putut să consume energie prețioasă. Am ajuns în următorul oraș, dar nici ei nu aveau piesa de care aveam nevoie. Acest ciclu a continuat – o încărcare de trei ore pentru o călătorie de două ore de la un oraș la altul. După ce am găsit oameni amabili în orașele de-a lungul drumului, am ajuns la casa părinților mei, epuizat după o călătorie de 30 de ore, dar în siguranță acasă.

Mană spirituală

Există o asociere între călătoria mea și călătoria în deșert a israeliților în vremurile Vechiului Testament. Timp de 40 de ani, israeliții au fost aprovizionați constant cu mâncare din cer numită *mană*. (Vezi Exodul capitolul 16 și Numeri capitolul 11.)

În zilele noastre avem o nevoie asemănătoare de hrană din cer, hrană spirituală. Din fericire, putem crea un „alternator spiritual" care va „genera mana spirituală" de care avem nevoie. Din moment ce nevoile noastre spirituale sunt îndeplinite prin menținerea relației noastre cu Tatăl din Cer și cu Fiul Său, Isus Hristos, atunci, așa cum israeliții au petrecut un timp în fiecare zi, adunând mana fizică, astăzi, noi trebuie să adunăm mana spirituală prin rugăciune, studiul Evangheliei și străduința de a-L avea pe Duhul Sfânt ca însoțitor permanent.

Israeliții au obosit în cele din urmă să adune mană fizică și le-a „venit pofta" de lucrurile pe care le-au lăsat în urmă (Numeri 11:4). Dacă permitem să ne simțim împovărați adunând mană spirituală, putem ajunge să ne dorim lucruri care nu ne ajută din punct de vedere spiritual. Asemeni israeliților frustrați, riscăm să pierdem din vedere scopul nostru inițial – de a ajunge la pământul făgăduit. S-ar putea chiar să ne dorim să nu ne fi părăsit niciodată „Egiptul" nostru (vezi Numeri 11:5-6). În cele din urmă, alternatorul nostru spiritual se oprește și nu putem progresa. Ne găsim blocați, înfometați și dornici să fim salvați.

Să vedem miracolul

Președintele Spencer W. Kimball (1895–1985) ne-a învățat: „Uneori se pare că nu reușim să apreciem prea mult scripturile, pentru că nu apreciem pe deplin cât de rar putem să le deținem și cât de binecuvântați suntem pentru că le avem. Se pare că ne-am obișnuit atât de mult cu experiențele noastre din această lume și am devenit atât de obișnuiți să auzim Evanghelia predată pentru noi, încât ne este greu să ne imaginăm că ar fi putut fi vreodată altfel".[1]

Nu ar trebui niciodată să nu apreciem suficient nevoia noastră de studiu consecvent al scripturilor, de rugăciune și ascultare pentru că ele ne ajută să menținem tovărășia Duhului Sfânt. Dacă neglijăm activitățile spirituale care ne încarcă viața, ne plictisim de ele sau pur și simplu le executăm în mod mecanic, atunci alternatorul nostru spiritual nu funcționează pe deplin. Putem deveni cu încetul „goliți spiritual", poate atât de treptat încât vom percepe

THE GATHERING OF MANNA JAMES TISSOT

cu greu acest lucru. Într-un astfel de timp, singura cale de a ne recupera este să ne întoarcem la Isus Hristos și să ne pocăim. Prin ispășirea lui Isus Hristos și pocăință sinceră, toate lucrurile pot fi restaurate.

Privește și trăiește

Când israeliții s-au plâns, și-au pierdut recunoștința pentru binecuvântarea hranei. Ca pedeapsă, Domnul „a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel." (Numeri 21:6).

În cele din urmă „poporul a venit la Moise, și a zis: «Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești șerpi». Moise s-a rugat pentru popor.

Domnul a zis lui Moise: «Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.»

Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă, trăia." (Numeri 21:7-9).

Șerpi de aramă moderni

Șarpele de aramă sau de bronz este un simbol al lui Hristos înălțat pe cruce (vezi Ioan 3:14-15). Pe măsură ce ascultăm sfatul profeților din zilele noastre, privim spre Hristos, deoarece ei ne îndreaptă atenția asupra planului Tatălui nostru și asupra rolului central al lui Isus Hristos. La fel ca oamenii generoși care mi-au permis să-mi reîncarc bateria, profeții în viață, văzătorii și revelatorii ne reîncarcă spiritual, amintindu-ne că suntem copii ai Tatălui nostru din Cer și că este „lucrarea [și]… slava [Sa] să [realizeze] nemurirea și viața veșnică a omului" (Moise 1:39). Ei ne-au sfătuit, în mod special, că pe măsură ce vom preaslăvi în ziua de sabat într-un mod mai eficient, ne vom dezvolta credința în Tatăl Ceresc și în planul fericirii întocmit de El și în Isus Hristos și ispășirea Sa.

Povestea lui Moise și a șarpelui de aramă este menționată și în Cartea lui Mormon, unde ni se spune că „mulți s-au uitat și au trăit" (Alma 33:19; vezi, de asemenea, versetele 20-22). Cu toate acestea, alții nu au vrut să se uite. „Singurul lucru pe care trebuia să-l facă era să privească; și datorită

DETALIU DIN *ȘARPELE DE ARAMĂ*, DE JAMES TISSOT; MUZEUL EVREIESC, NEW YORK/ART RESOURCE, NY

simplității acestei căi sau a ușurinței ei, mulți au fost aceia care au pierit." (1 Nefi 17:41). Se poate spune despre noi, într-o zi, că am refuzat să ne uităm la profeți și la sfatul lor datorită simplității acestei căi?

„Dacă voi ați putea fi vindecați numai prin aruncarea privirii ca să fiți vindecați, nu v-ați uita voi repede[?]…

Atunci aruncați-vă privirile și începeți să credeți în Fiul lui Dumnezeu" (Alma 33:21, 22).

Sunt recunoscător pentru binecuvântările care vin în timp ce continuăm pe „drumul spre cer" și îi încurajăm pe alții să facă același lucru. Sunt la fel de recunoscător pentru ocazia pe care o avem atunci când ne îndepărtăm de cărarea greșită, pentru a ne pocăi, a lăsa în urmă obiceiurile rele și a ne întoarce pe o cale potrivită. Binecuvântările sunt incomensurabile.

Un alt pasaj din Cartea lui Mormon, în care se vorbește despre experiența israeliților, ne învață: „Și atâția câți vor privi la acel șarpe vor trăi, și anume atâția câți vor privi la Fiul lui Dumnezeu cu credință, având spiritul smerit, aceia vor putea să trăiască, chiar acea viață care este veșnică" (Helaman 8:15).

Ascultarea sfaturilor profeților moderni ne pregătește inimile pentru a avea credință. Ne întărește să depășim obstacolele de-a lungul călătoriei noastre, așa cum a trebuit să fac eu ca să pot înainta în acea noapte de vară prin deșert. Depun mărturie că, pe măsură ce privim la Tatăl nostru din Cer și Fiul Său, Isus Hristos, vom găsi sensul și scopul călătoriei noastre. ■

Puteți găsi idei pentru seara în familie din acest articol la lds.org/go/11811.

NOTE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 61.

Templul ne oferă o *viziune mai măreață*

Jean B. Bingham
președinta generală a Societății de Alinare

Unele dintre cele mai clare și importante amintiri din viața noastră trăită în Vestul Mijlociu al Statelor Unite, ca părinți tineri, sunt vizitele anuale la Templul Washington, D.C. În acea perioadă, era singurul templu în funcțiune la est de râul Mississippi. Știind că rânduielile din templu sunt esențiale pentru toți copiii Tatălui Ceresc, am putut simți cât de urgente erau eforturile pe care trebuia să le facem.

Precum mulți dintre dumneavoastră, am făcut planificări ca prietenii să aibă grijă de copiii noștri mici, am călătorit în timp de noapte cu un autobuz plin de membri, am petrecut câteva zile înfăptuind cât de multă muncă în templu am putut, iar, apoi, am călătorit cu autobuzul acasă, în timp de noapte, astfel încât să putem participa la adunările noastre de duminica. Acele călătorii nu păreau să fie sacrificii, ele au fost prețuite datorită înălțării spirituale care, după aceea, ne-a hrănit sufletele timp de mai multe luni.

Câțiva ani mai târziu, am fost încântați să avem Templul Chicago, Illinois, primul templu construit în Zona Centrală, America de Nord, după construirea Templului Cardston, Alberta, Canada, în urmă cu 62 de ani. Cu un templu la doar 45 de minute de casa noastră, era o bucurie pentru noi să mergem la templu mai des decât odată pe an și să primim acea hrană spirituală cu regularitate.

Astăzi, deși unii dintre noi locuiesc aproape de un templu, poate că pentru unii este încă greu să meargă cu regularitate. Faptul că un templu este mai ușor accesbil poate să ne înșele și să ne facă să gândim: „Voi merge mâine, când am mai mult timp”. Este ușor să devenim distrași de presiunile imediate și să neglijăm ocaziile mai importante. Vârstnicul Richard G. Scott (1928-2015), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Vă încurajez să vă stabiliți propriul obiectiv legat de cât de des veți profita de rânduielile din templele noastre în funcțiune”[1].

Stânga: Camera celestială din Templul Hartford, Connecticut

Cu o înălțime de 88 de metri, Templul Washington D.C. este cel mai înalt templu.

Ca un telescop folosit pentru a putea vedea stelele care nu se văd cu ochiul liber, templul ne deschide mintea spre o viziune mai măreață și mai largă.

Deasupra: Templul Gilbert, Arizona, vitraliu; Templul City Center, Provo, uși și geamuri; Templul Salt Lake, mânerul ușii.

În fundal: Camera celestială din Templul Kiev, Ucraina

Templul Freiberg, Germania, vitralii

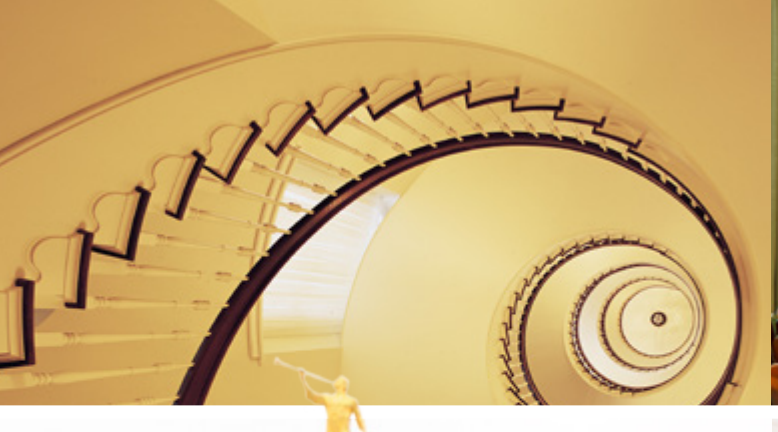

Templul Kansas City, Missouri

Dacă neglijăm ocazia de a merge cât de des ne permit circumstanțele, dacă tratăm cu ușurință ocazia de a merge la templu când este atât de aproape de noi, putem pierde binecuvântările și ocaziile din viitor pe care Tatăl nostru și Fiul Său le-au pregătit pentru noi. „Eu, Domnul”, a spus El, „sunt obligat când faceți ceea ce spun Eu; dar, când nu faceți ceea ce spun, nu aveți promisiuni” (D&L 82:10).

Când se pare că evenimentele lucrează împotriva noastră pentru a ne împiedica să mergem la templu, putem să ne amintim de încredințarea oferită de Isus Hristos: „În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). În timp ce perseverăm și mergem la templu în pofida pietrelor de poticnire, Salvatorul ne va ajuta să biruim lumea în care *noi* trăim. Odată, în timp ce soțul meu și cu mine ne pregăteam să mergem la templu, au apărut probleme una după alta. În final, când aproape eram gata să ieșim pe ușă, am avut parte de un moment de tensiune în căsnicia noastră. În timp ce amândoi ne-am dus în tăcere spre mașină, am putut s-o auzim pe fiica noastră cea mai mare liniștind-o pe sora ei: „Nu-ți face griji, ei mereu vin acasă fericiți de la templu”. Și ea avea dreptate!

Templele ne aduc aminte de vastitatea eternității

Fie că venim la templu cu inima plină de bucurie sau împovărată cu tristețe, templul este locul în care *fiecare* membru demn cu inima deschisă este înălțat și întărit.

M-am dus la templu aproape plutind de recunoștință profundă pentru o binecuvântare acordată unei persoane dragi care trecea prin dificultăți; și, de asemenea, am plâns în tăcere cu o tristețe profundă pentru propriile greșeli. Am primit îndemnuri și instrucțiuni și chiar

Din stânga: scările din Templul Nauvoo,Illinois, care a fost dedicat cu ocazia celei de-a 158-a aniversări de la martiriul lui Joseph și Hyrum Smith; Templul Idaho Falls, Idaho, camera din grădină; Templul Calgary, Alberta, Canada, clanța ușii templului; interiorul Templului Hartford, Connecticut (în fundal)

Stânga: președintele David O. McKay, sora Emma McKay și alți conducători ai Bisericii au participat la dedicarea Templului Berna, Elveția, primul templu construit în Europa.

Mai jos: Templul Star Valley, Wyoming, vitralii.

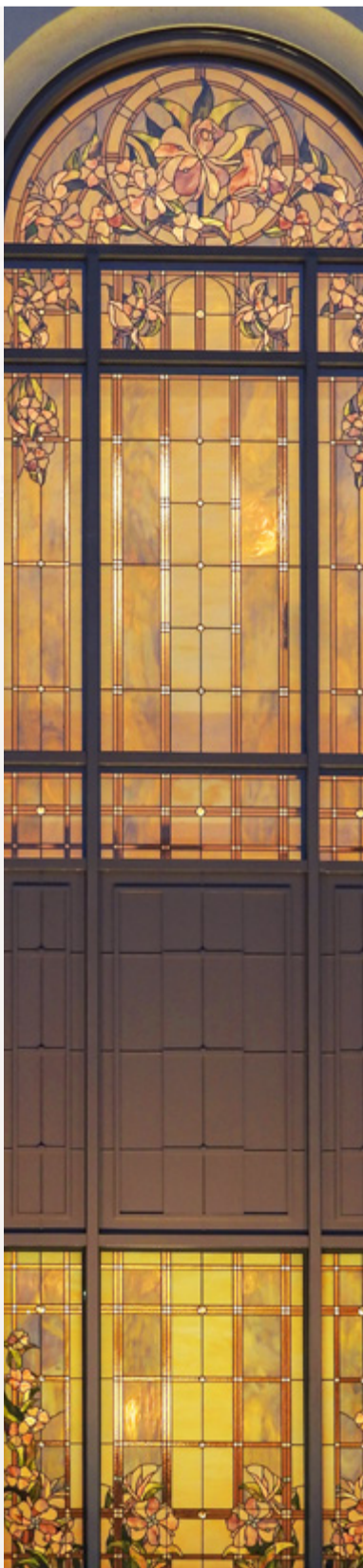

mustrări de la Spirit în timp ce slujeam pentru și în folosul altcuiva care primea rânduielile care îi vor permite să progreseze în eternitate. Toate aceste experiențe m-au înălțat și m-au întărit. Și da, am stat multe ore în templu ca o „îndatorire", îndeplinindu-mi simplu responsabilitatea și chiar ațipind în timpul sesiunilor din templu în anii în care eram învățătoare la seminarul de dimineața devreme! Dar de fiecare dată când m-am dus la templu, am fost binecuvântată. Fie că ne este acordată o binecuvântare imediată sau eforturile noastre cumulate duc spre binecuvântări în viitor, fiecare moment pe care îl petrecem în templu are ca rezultat o anumită creștere personală.

Faptul că suntem în templu ne aduce aminte de vastitatea eternității și ne face să ne uităm atât înapoi la strămoșii noștri, cât și înainte la copiii noștri. Copiii noștri, de asemenea, sunt întăriți în perspectiva lor eternă când se concentrează asupra templului. Cum îi putem pregăti cel mai bine pentru templu – un pas esențial în progresul lor etern? Președintele Russel M. Nelson, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, ne-a sfătuit: „Părinții trebuie să-și învețe copii despre importanța templului de când aceștia sunt foarte mici".[2] Președintele Spencer W. Kimball (1895-1985) a sfătuit părinții să pună o fotografie a unui templu în dormitorul copiilor lor, astfel încât ei să poată privi acel memento sacru în fiecare zi până când el va deveni o parte din viața lor.[3] Puteți, de asemenea, împărtăși copiilor dumneavoastră binecuvântările pe care le primiți pentru că mergeți la templu, precum și mărturia despre bucuria la care vă așteptați privind relațiile eterne cu ei. Puteți să oferiți sprijin adolescenților dumneavoastră în dorința lor de a înfăptui botezuri pentru cei morți. Amintiți-vă în timpul lecțiilor ținute în cadrul serilor în familie și în momentele de predare că „templul este scopul fiecărei activități, fiecărei lecții, fiecărui pas înainte făcut în Biserică" [4].

În timp ce cântați alături de copiii dumneavoastră, „Îmi place să văd templul, În el eu voi intra. Voi face legăminte, Supus voi asculta"[5], îi veți ajuta să dorească să intre în casa sfântă a Domnului. Și inima dumneavoastră va fi plină de recunoștință față de Tatăl Ceresc, față de planul salvării, față de Salvator și ispășirea Sa, care au făcut posibil ca dumneavoastră să fiți alături de cei dragi pentru totdeauna. „Calea [Salvatorului] este drumul care duce la fericire în această viață și la viață eternă în lumea viitoare."[6] Acea cale duce spre templu și trece prin templu!

Templele sunt locuri de refugiu din lume

Influențele lumești ne pot îndepărta de templu. Un tânăr prieten drag a fost tulburat de opiniile și speculațiile despre Biserică pe care le-a citit pe Internet. A hotărât să nu mai meargă la templu până când nu primește răspuns la întrebările lui. Cu toată inima mea, vă implor, pe cei care aveți întrebări care vă influențează mărturia, să continuați să spuneți rugăciunea personală, să studiați din scripturi și să continuați să mergeți la templu în timp ce căutați să găsiți răspunsurile care vă vor aduce pace. Rămâneți concentrați asupra Evangheliei pentru a evita să fiți distrași de ideologii ingenioase însă neadevărate. La fel cum o persoană nu ar putea

Al 156-lea templu în funcțiune, Templul Paris, Franța, a fost dedicat în data de 21 mai 2017. Mai jos: Templul Star Valley, Wyoming, vitralii.

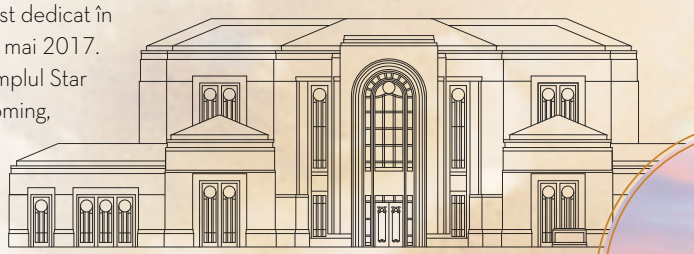

Dreapta: sculptură în Templul Papeete, Tahiti; Templul Fort Lauderdale, Florida; interiorul Templului Hartford, Connecticut

Mai jos, stânga: Cel mai mic templu este Templul Colonia Juárez, Chihuahua, Mexic.

să se vindece de o afecțiune fizică cerând un sfat medical unui jucător de fotbal renumit, nici întrebările spirituale importante nu pot primi răspunsul corect de la cineva care are o înțelegere limitată cu privire la Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Duhul Sfânt, care depune mărturie despre „adevărul tuturor lucrurilor” (Moroni 10:5), „[vă va] spune [vouă], în inima și în mintea [voastră]” (D&L 8:2) care este adevărul etern.

Unul dintre locurile în care avem din abundență acces la acest Spirit este templul. Dacă sunteți demni să intrați în Casa Domnului (demnitatea fiind constatată de dumneavoastră și de episcopul dumneavoastră), vă rog să veniți la templu cu întrebările dumneavoastră și să primiți asigurarea că, indiferent dacă nu înțelegeți acum toate lucrurile, Domnul le înțelege. Amintiți-vă de tot ceea ce *într-adevăr* știți și înțelegeți. Lucrurile pe care *într-adevăr* le știți și despre care ați dobândit o mărturie spirituală vă vor conduce la „pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus” (Filipeni 4:7). Depun mărturie că înțelegerea și pacea pe care o căutați va veni când continuați să aveți credință în faptul că Tatăl dumneavoastră din Cer vă va conduce și vă va îndruma spre adevăr.

Isaia ne amintește că templul este un „loc de adăpost… împotriva furtunii” (Isaia 4:6) Cuvintele președintelui Thomas S. Monson oferă aceeași asigurare: „Când intrăm pe ușa templului, noi lăsăm în urma noastră tulburările și confuzia lumii. În interiorul acestui refugiu sacru, găsim frumusețe și ordine. Acolo găsim odihnă pentru sufletele noastre și un respiro de la grijile vieților noastre”[7].

În timp ce necazurile din lume cresc și presiunile vieții de zi cu zi se acumulează, noi trebuie să ne concentrăm asupra lucrurilor care contează cu adevărat. Este ușor să ne concentrăm asupra lucrurilor negative și greutăților lumești, de parcă ne-am uita la eșecurile și problemele noastre printr-un microscop. Fiind în templu, nouă ni se amintește că trebuie să avem o perspectivă eternă. Ca un telescop uriaș folosit pentru a putea vedea stelele care nu se văd cu ochiul liber, templul ne deschide mintea spre o viziune mai măreață și mai largă. Ne permite să vedem, să sperăm și să lucrăm pentru a deveni tot ceea ce Tatăl Ceresc a intenționat să fim. Ne ajută să ne concentrăm asupra adevărurilor eterne – asupra Părinților Cerești care ne iubesc și doresc să ne ajute, asupra valorii noastre adevărate în calitate de copii ai Săi și asupra a ceea ce suntem capabili să devenim ca „moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos” (Romani 8:17). În templu, se propovăduiește planul salvării și se fac legăminte eterne. În templu, ne sunt oferite instrumentele prin care să devenim persoana cea mai spirituală și bună.

„Când mergem la templu”, ne-a sfătuit președintele Monson, „putem dobândi un nivel de spiritualitate și un sentiment de pace care vor transcende orice alt sentiment care poate veni în inima omului. Putem înțelege adevăratul înțeles al cuvintelor Salvatorului, care a spus: «Vă las pacea, vă dau pacea Mea… Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte» [Ioan 14:27]”[8].

Slujirea dumneavoastră în templu îi va influența pe alții

Spiritul pe care îl aduceți în urma slujirii în templu îi va influența pe mulți din jurul dumneavoastră – chiar și pe cei care nu i-ați luat în considerație. În drum spre casă, după una dintre vizitele noastre făcute la templu în Washington, D.C., grupul de membri a împărtășit mărturii în timpul călătoriei cu autobuzul. Unul după altul, participanții au împărtășit bucuria și recunoștința lor față de binecuvântările imediate și eterne ale templului. Șoferul nostru de autobuz care nu era membru, în cele din urmă, n-a mai putut rezista. A luat microfonul și și-a exprimat recunoștința pentru faptul că era alături de noi. Apoi, el a spus: «Nu știu ce aveți dumneavoastră, dar eu simt ceva diferit aici". Desigur, un conducător al muncii misionare la nivel de episcopie din autobuz i-a cerut datele de contact pe care mai târziu, le-a dat misionarilor.

Permiteți-mi să vă invit să profitați de darul de a avea templul aproape de dumneavoastră cât de des vă permit circumstanțele. Veți fi întăriți și veți găsi pace în casa Domnului Isus Hristos, pentru că El este lumina, viața și speranța lumii. Pe măsură ce aceste zile din urmă se scurg și întoarcerea Sa promisă se apropie, sper că dumneavoastră veți primi lumina Sa și veți simți speranța care este oferită în templele Sale sfinte. ■

NOTE

1. Richard G. Scott, „Preaslăvirea în templu: sursa tăriei și puterii în vremuri de încercare", *Liahona*, mai 2009, p. 43-45.
2. Russell M. Nelson, „Prepare for Blessings of the Temple", *Ensign*, mart. 2002, p. 17.
3. Vezi *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), p. 301.
4. Russell M. Nelson, „Prepare for Blessings of the Temple", p. 17.
5. „Îmi place să văd templul", *Cântece pentru copii*, nr. 99.
6. „Hristos Cel Viu – mărturia apostolilor" *Liahona*, apr. 2000, p. 2.
7. Thomas S. Monson, „Binecuvântările templului", *Liahona*, mai 2015, p. 91.
8. Thomas S. Monson, „Binecuvântările templului", p. 91-92.
9. Thomas S. Monson, „Binecuvântările templului", *Liahona*, oct. 2010, p. 15 subliniere adăugată.
10. „Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, iul. 1997, p. 73, subliniere adăugată.
11. Richard G. Scott, „Receive the Temple Blessings", *Ensign*, mai 1999, p. 26; subliniere adăugată.

PROMISIUNI CONCRETE

Profeții și apostolii au oferit promisiuni concrete celor care merg la templu. Amintiți-vă că Domnul este obligat când facem ceea ce spune El, dar, când nu facem ceea ce spune, nu avem promisiuni (D&L 82:10).

- Președintele Thomas S. Monson a promis: „Când mergem în casa sfântă, când ne amintim legămintele pe care le facem acolo, vom putea *suporta orice încercare* și vom putea *învinge fiecare ispită*"[9].
- Președintele Gordon B. Hinckley (1910–2008) a promis: „Dacă veți merge la casa Domnului, veți fi binecuvântați, *viața va fi mai bună pentru dumneavoastră*… Profitați de marea ocazie de a merge la casa Domnului și de a vă bucura de toate binecuvântările minunate pe care le veți primi acolo"[10].
- Vârstnicul Richard G. Scott a promis: „Frecventarea [templului] cu regularitate vă va îmbogăți viața cu *un scop mai măreț*"[11].

Cinci temple au statuia îngerului Moroni ținând plăcile de aur: Templul Los Angeles, California (stânga), Templul Washington, D.C., Templul Seattle, Washington, Templul Jordan River, Utah și Templul Mexico City, Mexic. Pentru mai multe informații, accesați temples.lds.org.

Veniți la templu

Textul: Jan Pinborough
Muzica: Michael F. Moody

Cu noblețe ♩ = 63–69

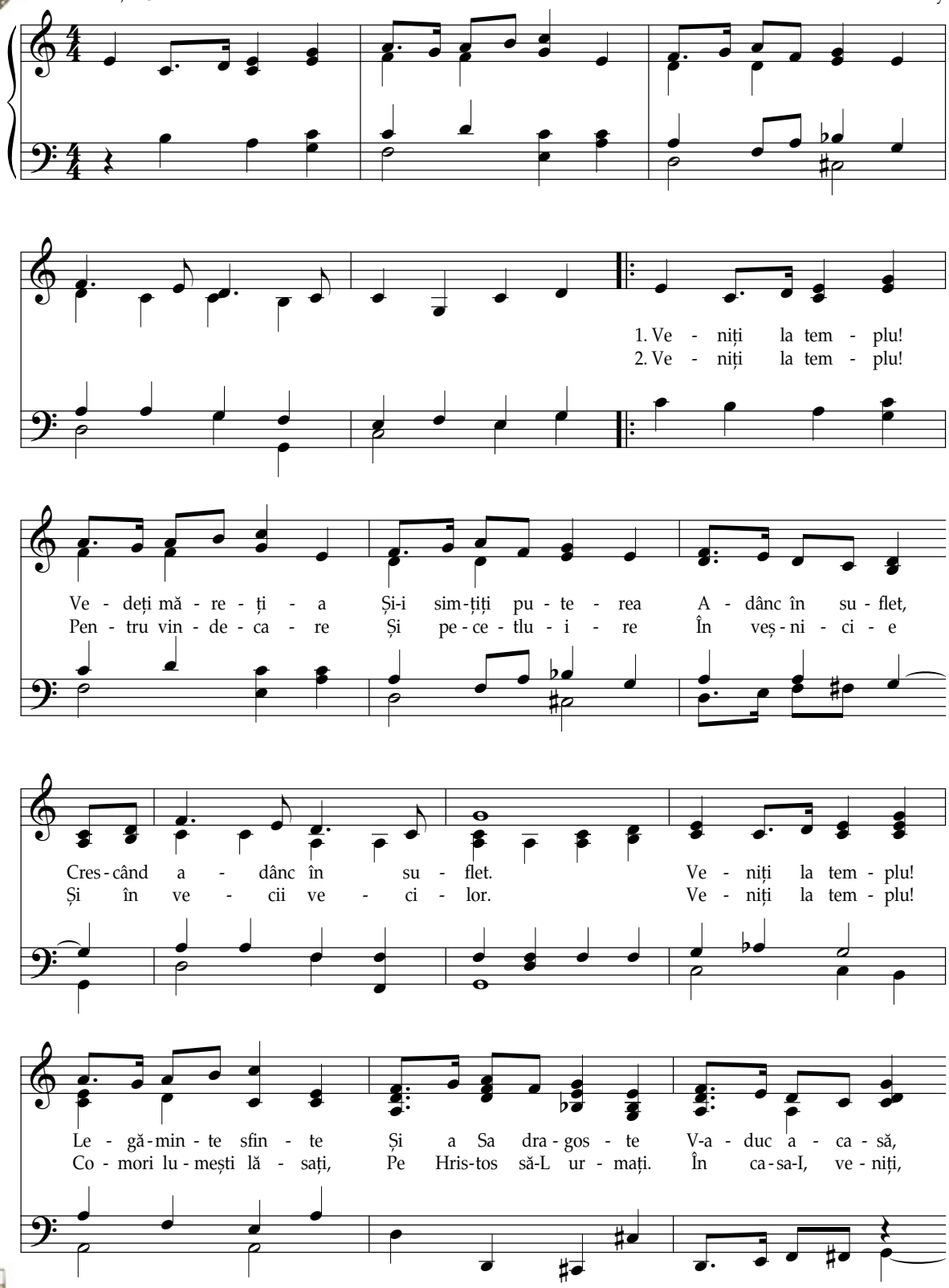

© 2018 Jan Pinborough şi Michael F. Moody. All rights reserved.
Acest cântec poate fi copiat pentru folosirea ocazională, în scopuri necomerciale,
în Biserică sau acasă. Această notă trebuie inclusă pe fiecare exemplar.

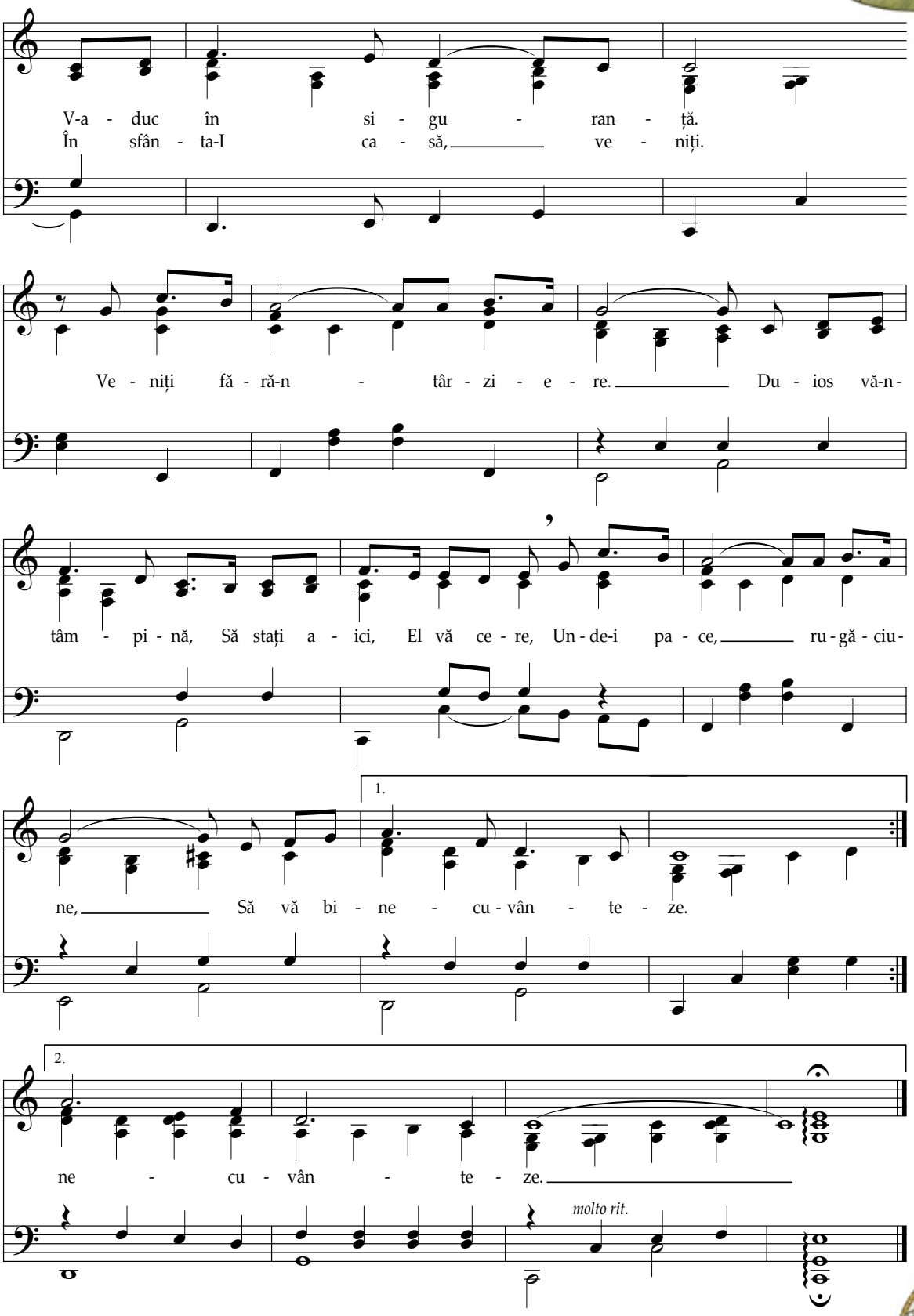

DESENUL BORDURII FOLOSEȘTE DETALII ALE VITRALIULUI FERESTREI TEMPLULUI GILBERT, ARIZONA.

O binecuvântare promisă celor care merg la templu

Am vrut să merg mai des la templu – nici nu mi-a trecut prin minte cât de mult acest fapt avea să-mi binecuvânteze familia.

Cheri Evans

Cu câțiva ani în urmă, președintele Oldroyd, membru în președinția țărușului, a vizitat episcopia din care făceam parte și a spus ceva ce nu voi uita niciodată: „Vă promit că, dacă mergeți la templu, veți fi binecuvântați în *fiecare* aspect al vieții dumneavoastră”.

Gândindu-mă la aceasta, nu mi-am putut imagina cum faptul de a merge la templu ar putea să binecuvânteze fiecare aspect al vieții mele. Însă, după programul Bisericii, am hotărât că voi accepta oricum provocarea și voi merge la templu mai cu regularitate. Doream să-i pun promisiunea la încercare. Soțul meu a vrut să meargă mai des la templu, dar eu ezitam deoarece aveam copii mici. Trebuia să mergem cu mașina o oră jumătate la Templul San Antonio, Texas, S.U.A., să luăm parte la o sesiune de înzestrare și apoi să ne întoarcem acasă. Nu puteam să rog pe cineva să aibă grijă de copiii noștri timp de șapte-opt ore.

Începutul unei binecuvântări

La început, am încercat să stăm pe rând cu copiii, noi și altă familie, dar întotdeauna era cineva care se îmbolnăvea sau intervenea ceva. Am hotărât că pur și simplu trebuia să stabilim datele pentru tot anul și să *mergem*! Apoi am găsit metoda „pizza și joacă". Mergeam împreună cu mașina la templu. Un părinte mergea la o sesiune în templu în timp ce celălalt părinte îi ducea pe copii la pizza. După care schimbam: celălalt părinte mergea la templu în timp ce primul se plimba în curtea templului cu copiii. A funcționat. Copiii noștri au știut că templul era important pentru noi – și am putut să petrecem un timp împreună ca familie.

Nici nu mi-a trecut prin minte cât de mult avea să-mi binecuvânteze familia faptul de a merge la templu. După ce am mers mai des timp de peste un an, în timp ce stăteam într-o sesiune, am observat un bărbat care avea toate membrele paralizate. M-am gândit că era uimitor faptul că se afla acolo. La ieșirea din templu, l-am văzut stând lângă parcare, așa că ne-am gândit să îl salutăm.

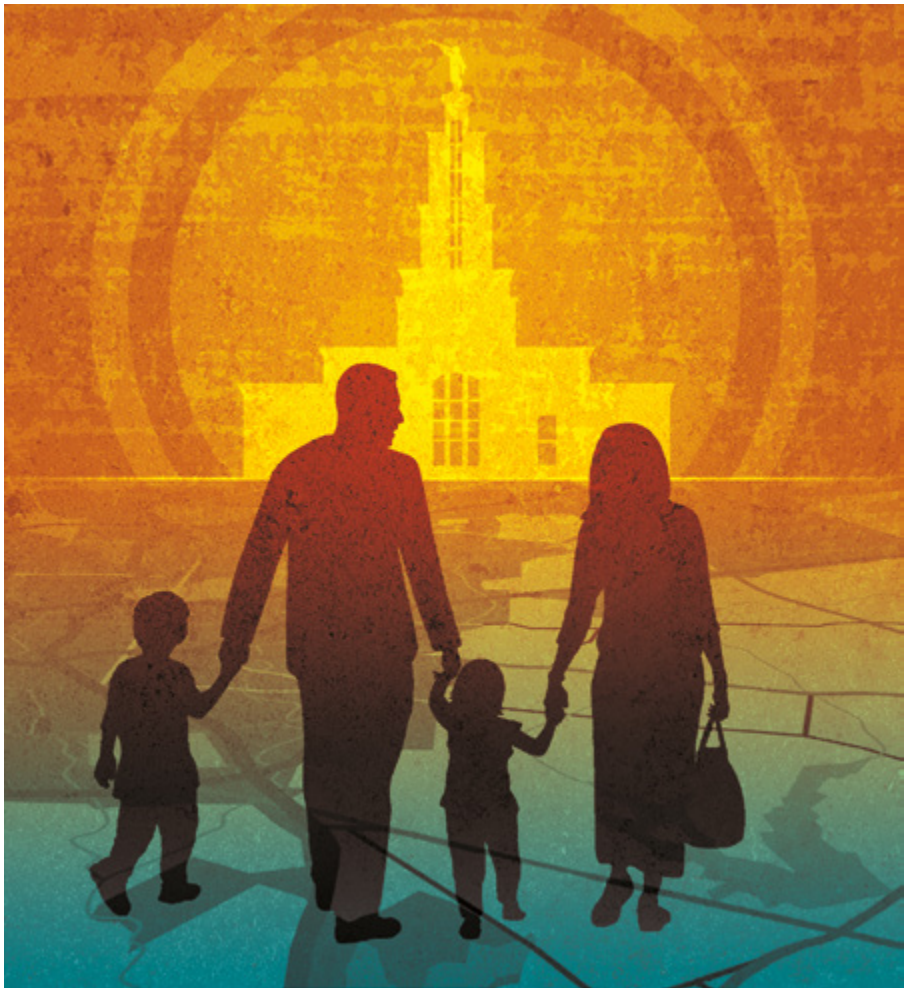

Bărbatul l-a rugat pe soțul meu, Chad, să-l ajute să dea un telefon. El a fost de acord și bărbatul i-a spus lui Chad unde își ținea telefonul. Chad a format numărul și apoi i-a dat telefonul. Bărbatul nu putea să ia telefonul, dar, cu toate acestea, a zâmbit cu bunătate. Chad s-a uitat la brațele bărbatului, care erau prinse de scaunul său cu rotile, și si-a dat seama repede că trebuia să-i țină telefonul la ureche. Autobuzul de oraș care ar fi trebuit să vină să-l ia pe bărbat era în întârziere. Am rămas cu el și am povestit până ce a venit autobuzul. Eram uimiți că, în pofida încercărilor lui, era la templu. Avea o atitudine extrem de bună. Avea un zâmbet strălucitor. Înainte să plece, am schimbat adresele și numerele de telefon și am aflat că îl chema Max Para.

Dacă fratele Para putea merge la templu, și noi puteam – fără nicio scuză!

Exemplul fratelui Para

Luna următoare când am mers la templu, am hotărât să-l vizităm. L-am sunat înainte și ne-a spus să intrăm când ajungem la el acasă. Am mers cu mașina în San Antonio și am găsit căsuța fratelui Para. Era întins în pat, învelit până la bărbie cu un cearceaf alb. Și-a întors capul și a vorbit cu

noi, mereu cu un zâmbet strălucitor pe chip. Ne-a povestit cum a paralizat în urma unei căzături de pe acoperiș când avea treizeci și ceva de ani. Ne-a împărtășit greutățile sale și mărturia sa.

Vizita s-a transformat în alte vizite care au durat ani de zile. A devenit o parte specială din viața noastră. Nu știam ce să facem pentru el - greutățile lui erau imense. Ceea ce știam era că puteam să fim prietenii lui. Puteam să îi aducem daruri mici: o imagine cu Salvatorul, un CD pe care era înregistrată Cartea lui Mormon în spaniolă, o imagine cu templul, o plasă cu portocale proaspete. Puteam să îl vizităm, să cântăm cântece de la Societatea Primară cu el, să îl ascultăm. Ce experiență minunată era – nu-I poți oferi o firimitură Domnului fără să primești, în schimb, o pâine întreagă.[1]

Ne-a învățat să fim recunoscători, fapt ce a schimbat *fiecare* aspect al vieții noastre. Am învățat să fim recunoscători pentru cunoașterea noastră despre Evanghelie, pentru relația noastră cu Dumnezeu; pentru cunoașterea planului salvării; pentru căminul nostru, mașini, hrană, îmbrăcăminte; pentru capacitatea de a ne folosi trupurile; pentru șansa de a face bine pentru comunitatea noastră; și pentru oamenii buni din jurul nostru. Fratele Para ne-a schimbat percepția legată de cuvintele *greu* și *încercare*. Am avut motive să ne bucurăm de multele noastre binecuvântări și le-am folosit pentru a-i înălța pe alții.

Am învățat să slujim

Odată, când Chad era la templu cu unul dintre prietenii noștri, fratele Gonzales, l-a văzut din nou pe fratele Para așteptând microbuzul. Fratele Para așteptase mult timp. Chad și fratele Gonzales au hotărât să-l ducă pe fratele Para acasă. Fratele Gonzales avea o camionetă mare, neagră. În acel moment, s-a oprit lângă ei o mașină din care au ieșit mai mulți preoți din țărușul nostru și ei i-au ajutat să ridice scaunul cu rotile în spatele camionetei. Apoi, ei l-au pus pe fratele Para în camionetă, i-au pus centura și l-au ținut să nu cadă. Pun pariu că a fost o zi minunată pentru fratele Para – nici nu și-a imaginat că avea să meargă acasă de la templu cu camioneta visurilor lui!

Binecuvântați în fiecare aspect

În timpul ultimei noastre vizite la Templul San Antonio înainte de a ne muta, am putut să îl vizităm pe fratele Para. Cu această ultimă ocazie, fratele Para ne-a invitat pe toți la masă.

Sunt foarte recunoscătoare că am pus la încercare promisiunea președintelui Oldroyd. Familia noastră nu l-ar fi cunoscut niciodată pe fratele Para dacă nu am fi mers la templu. Sunt o persoană diferită – devin cine dorește Domnul să fiu. Pe măsură ce L-am pus pe Domnul pe primul loc și am mers la templu, am fost binecuvântați în *fiecare* aspect al vieții noastre. ■

Autoarea articolului locuiește în Utah, S.U.A.

NOTĂ

1. Vezi Marion J. Ballard, „Welfare Services: The Savior's Program", *Ensign*, nov. 1980, p. 93.

Dumneavoastră, tinerii și tema activităților comune

Cum ne poate apropia tema activităților comune?

Jessica Griffith
Revistele Bisericii

În fiecare an, președințiile generale ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete îi invită pe tineri să studieze, să învețe și să pună în practică o temă scripturală aprobată de Prima Președinție. Învățarea și trăirea conform învățăturilor temei comune pot întări credința și mărturia și pot apropria cvorumuri, clase și familii.

Tema comună pentru anul 2018

Tema din acest an îi învață pe tineri cum să găsească pacea care vine de la Isus Hristos. În Doctrină și legăminte 19:23, Domnul spune: **„Învață de la Mine și ascultă cuvintele Mele; umblă în umilința ce vine din Spiritul Meu și vei avea pace în Mine”.** Într-o lume care poate fi plină de incertitudine și frică, aceasta este o promisiune puternică.

Această scriptură oferă părinților, conducătorilor, mentorilor și învățătorilor ocazia să predea moduri prin care se pot întări tinerii în perioadele de încercare.

Cum pot folosi tema comună?

Președințiile Tinerelor Fete și Tinerilor Băieți ne-au invitat să memorăm versetul din scripturi, să studiem doctrina și să punem în practică principiile în viața noastră. Deși aceste lucruri pot fi făcute în mod individual, realizarea lor împreună poate ajuta la apropierea și întărirea tinerilor și familiile lor.

Existe multe ocazii de a include tema comună în viața tinerilor noștri. Tema poate fi folosită la o seară în familie, în lecțiile de la Biserică și de la seminar, ca subiect la adunările de împărtășanie pentru tineri, pentru a îmbogăți partea de deschidere a activităților comune sau ca tematică pentru activitățile tinerilor, cum ar fi tabere, conferințe ale tinerilor, activități comune, Noi începuturi și adunări de devoțiune.

Câteva idei pentru activități

Iată câteva idei pentru a include tema comună pe parcursul anului. Pentru mai multe idei vizitați youth.lds.org.

„Învață de la mine”

A învăța despre Isus Hristos este importat pentru a găsi pace în El. Există pace și siguranță când știm cum este El, când aflăm cum a trăit El și înțelegem ce a făcut El pentru noi.

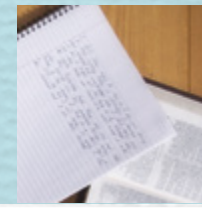

Când avea 14 ani, președintele Spencer W. Kimball (1895–1985) a fost întrebat dacă a citit Biblia în întregime. „Citisem multe cărți până atunci, ziare amuzante, cărți ușor de citit, dar inima mea, care mă acuza, îmi spunea: «Tu, Spencer Kimball, nu ai citit niciodată acea carte sfântă. De ce?»”.[1] Din acel moment, președintele Kimball a făcut o prioritate din a se „[ospăta] din cuvintele lui Hristos]” (2 Nefi 32:3).

- Aveți în vedere să-i rugați pe tineri să țină un jurnal de studiu pentru a nota ceea ce învață despre Isus Hristos și Evanghelia Sa.
- Puteți să invitați tinerii să accepte provocarea președintelui Russell M. Nelson de a „[dedica] săptămânal o parte a timpului lor pentru a studia tot ce a spus și a făcut Isus, așa cum este consemnat în [scripturi]”[2]. În clasă sau la seara în familie, îi puteți ruga să spună ce învață și cum pun în practică în viața lor ceea învață.

Resurse

- Iacov 1:22; Moise 1
- „Hristos Cel Viu – mărturia apostolilor” *Liahona*, apr. 2000, p. 2.
- Russell M. Nelson, „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră” *Liahona*, mai 2017, p. 39–42.
- David A. Bednar, „Un caracter asemănător celui al lui Hristos”, *Liahona*, oct. 2017, p. 50–53.

„Ascultă cuvintele Mele”

Să asculți cuvintele Salvatorului nu presupune doar să le auzi, ci și să le iei în seamă (sau să te supui lor). Putem avea parte de pace și siguranță știind că trăim în armonie cu învățăturile Sale.

Când avea opt ani, președintele Thomas S. Monson a hotărât să facă un foc de tabără împreună cu prietenul său, Danny. Era o singură problemă – câmpul pe care doreau să-l folosească era uscat, cu spini și plin de buruieni. Atunci, tânărului președinte Monson i-a venit o idee: „I-am spus lui Danny: «Tot ce trebuie să facem este să dăm foc acestor buruieni. Vom *arde* doar un cerc de buruieni!» El a fost repede de acord și eu am fugit la cabană să iau niște chibrituri…

Îmi amintesc că mă gândeam că focul va arde numai porțiunea dorită de noi și că apoi se va stinge de la sine, ca prin magie.

Am aprins un chibrit de o piatră și am dat foc ierbii uscate de iunie”. Realizând repede că flacăra nu se va stinge singură, băieții au fugit după ajutor și focul a fost stins după câteva ore de muncă.

„Danny și cu mine am învățat câteva lecții grele dar importante în ziua aceea – una majoră fiind importanța supunerii”.[3]

- Rugați-i pe tineri să studieze despre supunere în capitolul 6 din *Predicați Evanghelia Mea,* inclusiv secțiunea despre supunere din Activitatea despre însușire de la sfârșitul capitolului.
- Vorbiți despre lucrurile care ne distrag de la ascultarea cuvintelor Domnului. De exemplu, îi puteți invita pe tineri să înlocuiască 10 minute din timpul petrecut cu aparate electronice cu 10 minute de studiu din scripturi.
- Găsiți, cu regularitate, ocazii de a-i întreba pe tineri ce vor face datorită lucrurilor pe care le-au învățat.

Resurse

- Exodul 20; Matei 5:1-12
- „Supunere”, *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 128.
- Hadley Griggs, „Ten Minutes a Day”, *Liahona*, sept. 2017, p. 58–61.
- Robert D. Hales, „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”, *Liahona*, mai 2014, p. 35–38.

„Umblă în umilința ce vine din Spiritul Meu”

Modul în care învățăm și modul în care ascultăm descriu ceea ce trebuie să facem. Modul în care umblăm în umilința spiritului Său este felul în care facem ceea ce trebuie să facem.

„Vei avea pace în Mine”

Pacea poate însemna lucruri diferite pentru diferite persoane – speranța că vindecarea este posibilă, siguranța că există o cale în vremuri grele sau convingerea că suntem pe calea cea bună.

A fi blând înseamnă a avea „îndurare îndelungată și fără resentimente”,[4] ceva ce are nevoie atât de putere, cât și de umilință. În anul 1838, Thomas B. Marsh, primul președinte al Cvorumului celor Doisprezece, a părăsit Biserica, în mare parte, deoarece conducătorii Bisericii nu au ținut partea soției sale într-o dispută despre lapte. În ultimii săi ani, el a plâns după binecuvântările pe care le-a pierdut și s-a întors în Biserică, spunând: „Am dorit mereu să știu cum a început apostazia mea *[sic]* și am ajuns la concluzia că trebuie să fi pierdut Spiritul Domnului din inima mea… m-am simțit supărat și am fost mânios; și spiritul Domnului dispărând, așa cum spun scripturile, eu am fost orbit”.[5]

- Viața Salvatorului nu a fost ușoară. Găsiți exemple în scripturi de momente în care Isus a demonstrat umilință în fața provocărilor. Discutați despre modul în care putem pune în practică exemplul Salvatorului în situațiile cu care ne putem confrunta astăzi.
- Un mod de a deveni umil este acela de a sluji altora. Luați în considerare diferitele fapte de slujire pe care le-ar putea face tinerii în mod individual sau în grup.

Resurse

- Tit 3:2-5; Moroni 8:26; Doctrină și legăminte 112:13
- Ulisses Soares, „Fii blând și cu inima smerită”, *Liahona*, nov. 2013, p. 9–11.
- Neal A. Maxwell, „Meekness – A Dimension of True Discipleship”, *Ensign*, mar. 1983, p. 70–74.

- Găsiți povestiri despre modul în care au găsit alții pacea în Hristos la **Mormon.org/easter** și la paginile 60 și 63 ale acestui număr. Cum ați găsit pacea?
- Puteți să vizionați videoclipul de Paște din 2017, „Prințul păcii” la Mormon.org/easter. Puteți să-i invitați pe tineri să împărtășească videoclipul în mediul online împreună cu mărturia lor despre cum au găsit pace în Hristos.

Resurse

- Ioan 14:27; Filipeni 4:7
- W. Christopher Waddell, „Un model pentru obținerea păcii”, *Liahona*, mai 2016, p. 90–93.
- Quentin L. Cook, „Pacea personală – răsplata neprihănirii” *Liahona*, mai 2013, p. 32–36. ■

NOTE

1. Spencer W. Kimball, „Read the Scriptures”, *Friend,* dec. 1985, coperta interioară față; vezi, de asemenea, „What I Read as a Boy” *Children's Friend*, nov. 1943, p. 508.
2. Russell M. Nelson, „Profeții, conducerea și legea divină” (Adunare de devoțiune pentru tineri adulți din întreaga lume, 8 ian. 2017), broadcasts.lds.org.
3. Thomas S. Monson, „Supunerea aduce binecuvântări”, *Liahona*, mai 2013, p. 89–90.
4. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, ediția a 11-a (2003), „meekness,” merriam-webster.com.
5. Thomas B. Marsh, în *Journal of Discourses,* vol. 5, p. 206–207 (vezi, de asemenea, „The Faith and Fall of Thomas Marsh”, în *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, redactori Matthew McBride și James Goldberg [2016], p. 57–59).

SĂ ȚINEM consilii

SĂ ADUCEM MAI MULTĂ PUTERE ÎN CADRUL ADUNĂRILOR PREOȚIEI LUI MELHISEDEC ȘI ALE SOCIETĂȚII DE ALINARE

Cuvânt înainte al vârstnicului M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

De-a lungul slujirii mele în calitate de apostol, am subliniat în mod constant puterea și importanța consiliilor, incluzând aici consiliile țărușilor, episcopiilor, organizațiilor auxiliare și ale familiilor. Cred că faptul de a lucra cu ajutorul consiliilor este modul cel mai eficient de a obține rezultate adevărate.

În această lună, noi implementăm câteva schimbări simple, dar importante, privind programa de învățământ pe care membrii cvorumurilor Preoției lui Melhisedec și ale Societății de Alinare o studiază când se întâlnesc, în fiecare duminică în cadrul organizațiilor din care fac parte. Pe lângă studierea cuvintelor profeților în viață de la cea mai recentă conferință, noi vom „ține consilii" (D&L 107:89) pentru a discuta despre problemele cu care ne confruntăm și nevoile pe care le avem.

Când învățăm să ne sfătuim mai eficient, Dumnezeu ne va binecuvânta cu o mai mare revărsare de revelații și înțelegere și mai multă putere pentru a înfăptui lucrarea Sa.

de Michael Magleby

Director al Departamentului pentru elaborarea Programei de învățământ și pentru Preoție și Familie

Înainte ca această lume să fi fost creată, Tatăl Ceresc a înfăptuit lucrarea Sa cu ajutorul consiliilor (vezi D&L 121:32). Începând cu Adam și Eva, poporul lui Dumnezeu a căutat sfatul Său prin consilii. De fapt, Dumnezeu S-a numit El Însuși „Om al Sfatului" (Moise 7:35). La începutul acestei dispensații, Joseph Smith a început să restaureze „ordinul consiliilor din vechime"[1]. Astăzi, Biserica este administrată cu ajutorul consiliilor stabilite la fiecare nivel.

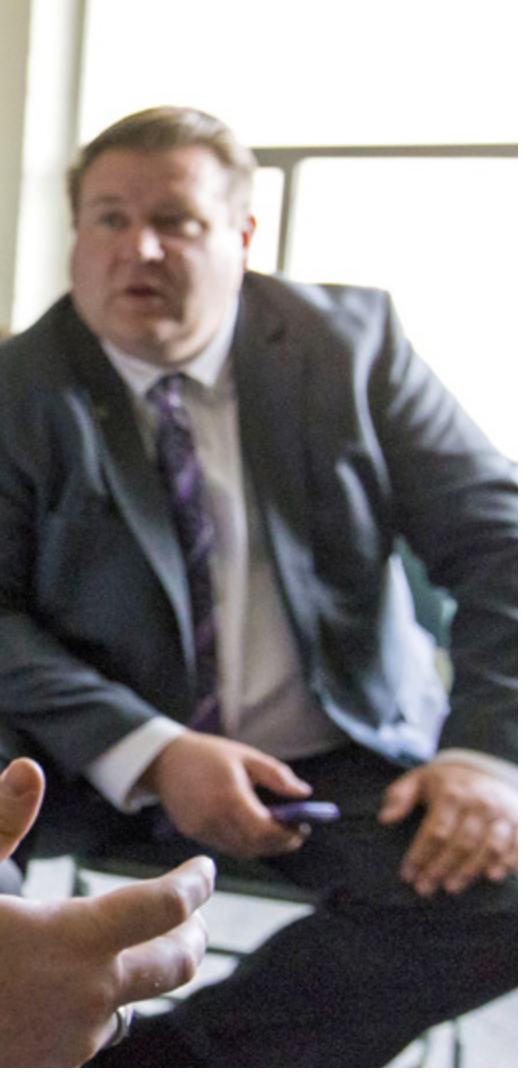

În lunile trecute, conducătorii generali ai Bisericii s-au sfătuit cu privire la întărirea adunărilor de duminica ale Preoției lui Melhisedec și ale Societății de Alinare. Rezultatul este o nouă programă de învățământ, intitulată *Vino și urmează-Mă – pentru Preoția lui Melhisedec și Societatea de Alinare*, care asigură folosirea în mai mare măsură a mesajelor din cadrul conferinței generale și extinde puterea de a se sfătui în cadrul cvorumurilor preoției și ale Societăților de Alinare.

„Am făcut foarte bine lucrurile în trecut", a spus vârstnicul Christoffel Golden, din Cei Șaptezeci, care a ajutat la coordonarea acestei schimbări. „Dar Domnul dorește să înaintăm. În urma acestei schimbări, de a studia cuvintele profeților în viață și de a ține consilii, se va obține un progres".

Recent, președinția generală a Societății de Alinare și membrii din Cei Șaptezeci au ținut un consiliu pentru a discuta modul în care sfătuirea împreună înlesnește revelația, crește unitatea și aduce putere. Dânșii oferă următoarele principii, știind că veți clădi pe baza acestor idei pe măsură ce descoperiți soluțiile potrivite pentru dumneavoastră, pentru episcopia sau ramura dumneavoastră și pentru cvorumul sau Societatea de Alinare din care faceți parte.

Putere în scop

„După cum v-ați adunat… și sunteți de acord în ceea ce privește acest lucru și L-ați întrebat pe Tatăl în numele Meu, tot așa, veți primi" (D&L 42:3).

Consiliile sunt mijlocul prin care aflăm „împreună voia Domnului"[2]. Cu alte cuvinte, nu este suficient doar să împărtășim idei; când ne sfătuim, invităm revelația astfel încât putem să aflăm ceea ce dorește Domnul să facem potrivit situației noastre. Vom avea mai mult succes în primirea unei asemenea revelații, dacă ne aducem aminte de următoarele:

1. *Concentrarea – începeți cu o problemă sau nevoie concretă și semnificativă.* Concentrarea asupra unei singure probleme sau nevoi va mări capacitatea noastră de a face progrese semnificative. Concentrarea ne ajută, de asemenea, să vedem dincolo de simptomele vizibile (ceea ce se întâmplă) și să căutăm să înțelegem cauza principală care a dus la această problemă (de ce și cum afectează un anumit lucru oamenii). De exemplu, putem să ne sfătuim cum să-i îndrumăm și să-i facem pe tinerii noștri să aibă o legătură cu cerul, nu să discutăm despre cât timp petrec tinerii noștri în fața ecranelor.

2. *Perspective – formulați problema sau nevoia ca o întrebare.* Un subiect adresat ca o întrebare poate aduce în discuție cunoștințe doctrinare. Putem întreba: „Cum putem trata situația într-un mod folositor și vindecător?" sau „Care doctrină, dacă este înțeleasă mai bine, ar ajuta să rezolve problema?"

3. *Putere – căutați revelația.* În timp ce membrii consiliilor pot veni cu multe soluții, scopul consiliului este să descoperim voia lui Dumnezeu, nu doar să enumerăm cele mai bune practici sau să spunem: „Așa s-a făcut în episcopia din care am făcut parte". Precum vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat, noi nu avem nevoie de adunări, ci avem nevoie de experiențe revelatoare[3]. Sfătuirea împreună aduce la lumină soluții puternice care duc la acțiune.

Putere în participare

„Numiți un învățător dintre voi și să nu fie toți purtători de cuvânt în același timp; ci să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți și fiecare om să aibă un privilegiu egal" (D&L 88:22).

În consilii, interesele persoanelor și organizația – episcopia sau ramura – se unesc într-un mod unic, mai ales dacă participanții înțeleg următoarele:

1. *Fiecare membru al consiliului are un rol esențial.* Membrii consiliului trebuie să participe în mod activ, dar să nu domine discuțiile în cadrul consiliului. Precum ne-a învățat Pavel: „Ochiul nu poate zice mâinii: «N-am trebuință de tine»; nici capul nu poate

zice picioarelor: «N-am trebuință de voi». Ba mai mult, mădularele trupului, care par mai slabe, sunt de neapărată trebuință” (1 Corinteni 12:21-22).

2. *Membrii consiliului caută să aducă lumină*. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „fiecare om, înainte de a aduce o obiecție privind orice lucru care a fost adus în fața consiliului pentru a fi luat în considerație, trebuie să fie sigur că poate lămuri subiectul și că nu va aduce mai multă confuzie și că obiecția sa este bazată pe neprihănire”[4].

3. *Membrii consiliului caută să fie uniți*. În pofida perspectivelor diferite, membrii consiliului se unesc căutând să „primească îndrumare din partea Duhului Sfânt”[5]. Joseph Smith a spus, odată, în cadrul unui consiliu: „Pentru ca noi să primim revelații și binecuvântările cerului, trebuia să ne îndreptăm gândurile către Dumnezeu, să ne exercităm credința și să devenim o singură inimă și un singur gând”[6].

Putere în planurile de măsuri

„Fiecare om să poată acționa potrivit doctrinei și a principiilor care privesc viitorul lui, potrivit libertății morale de a alege, pe care i-am dat-o” (D&L 101:78).

Consiliul este incomplet fără planurile de a acționa conform revelațiilor primite. Participanții la consilii trebuie să fie invitați să facă angajamente concrete potrivit cărora vor acționa. „La încheierea consiliului ținut de dumneavoastră, trebuie să aveți însărcinări”, a spus sora Jean B. Bingham, președinta generală a Societății de Alinare. „Cea mai importantă lucrare se desfășoară între întâlniri.”

Conducătorul îndrumă consiliul către înțelegere și consens. Apoi el conduce stabilind și consemnând însărcinările pentru ca mai târziu să urmărească progresul. Sora Sharon Eubank, prima consilieră în Președinția generală a Societății de Alinare, a spus: „Puterea este în noi. În timp ce ne luăm angajamentul să acționăm, Domnul ne va sfinți eforturile (vezi D&L 43:9). Acționarea ca voluntar în urmărirea progresului și raportarea realizării însărcinărior este esența îndeplinirii legământului.

Rolul conducătorului

„Preotul nu era mai bun decât cei care-l ascultau, și nici învățătorul nu era mai presus decât cei care învățau; și astfel, ei erau egali” (Alma 1:26).

Pentru a îmbunătăți consiliile noastre, noi evităm conceptele lumii privind conducerea. În împărăția Domnului, conducătorul este „robul tuturor” (Marcu 10:44). În mod asemănător, conducătorul consiliului, fie că este o autoritate care prezidează sau un învățător, oferă îndrumare, dar nu este centrul atenției. El sau ea evită să fie persoana care vorbește cel mai mult sau care ia atitudine înainte să asculte consiliul.

Conducătorul consiliului joacă un rol important în sublinierea scopului, moderarea discuției și invitarea participanților să-și ia angajamente și să acționeze potrivit lor. Consiliul funcționează mai bine atunci când conducătorul consiliului ascultă, îndrumă, invită, protejează și aprobă.

1. *Ascultă*. Conducătorii buni îl ascultă pe vorbitor și pe Duhul Sfânt. „Cred că darul discernământului funcționează mai bine”, a spus vârstnicul Bednar, „atunci când ascultăm decât atunci când vorbim”[7].

2. *Îndrumă*. Conducătorul consiliului îndrumă conversația, permițând ideilor să se formeze. Dacă este cazul, conducătorul reorientează discuția sau o redirecționează dând dovadă de dragoste.

3. *Invită*. Domnul distribuie revelații printre membrii consiliului. Faptul de a-i invita pe toți – chiar și pe cel reticent – să ofere idei mărește potențialul de a afla voia Domnului.

4. *Protejează*. Conducătorul consiliului creează un mediu în care să se poată împărtăși ideile în siguranță și în mod corespunzător având grijă de cei care împărtășesc și oferind protecție împotriva criticii și judecății greșite. Subiectele sensibile necesită îndrumare atentă. Lucrurile care sunt confidențiale rămân așa.

5. *Aprobă*. Când participanții împărtășesc gânduri și idei, conducătorul aprobă comentariul arătându-și aprecierea și asociindu-le cu alte idei relevante. Această aprobare ajută participanții să

simtă că sunt o parte din procesul revelator și ies din zona lor de confort pentru a asigura că aportul lor este folositor.

Nouă programă de învățământ, nou angajament

Odată cu acest nou an și noua programă de învățământ vine o perioadă de noi angajamente. Noi suntem binecuvântați cu Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Este responsabilitatea noastră și privilegiul nostru să căutăm îndrumarea Sa și să facem lucrarea Sa. Acest pas înainte în cadrul adunărilor de duminica ale Preoției lui Melhisedec și ale Societății de Alinare nu înseamnă doar să avem o lecție despre lucrare, ci să „ținem consilii" și să încurajăm fapte neprihănite – fapte care vor „împinge mulți oameni spre Sion cu cântece de bucurie nepieritoare" (D&L 66:11). ■

NOTE

1. Joseph Smith, în „Minutes, 17 February 1834", josephsmithpapers.org.
2. *Manualul 2: Administrarea Bisericii* (2010), 2.4.4.
3. Vezi David A. Bednar, „Panel Discussion (Discuție la masa rotundă)" (adunarea de instruire a conducătorilor din întreaga lume, nov. 2010), broadcasts.lds.org.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selecțiuni de Joseph Fielding Smith (1976), p. 94.
5. *Manualul 2*, 3.3.2.
6. Joseph Smith, în „Minutes, 27–28 December 1832", p. 3, josephsmithpapers.org.
7. David A. Bednar, „Panel Discussion".

CE ESTE DIFERIT ÎN CADRUL ADUNĂRILOR PREOȚIEI LUI MELHISEDEC ȘI ALE SOCIETĂȚII DE ALINARE?

În prima duminică a fiecărei luni, discuțiile în cadrul adunărilor Preoției lui Melhisedec și ale Societății de Alinare sunt conduse de un membru al președinției sau de un conducător de grup. Aceste adunări sunt consilii în cadrul cărora noi „[instruim și edificăm]" (D&L 43:8) în timp ce ne sfătuim cu privire la probleme și nevoi. Aceste discuții conduc la acțiune – atât individual, cât și colectiv.

În alte duminici, raportăm și urmărim progresul privind discuțiile și însărcinările noastre. Dacă este cazul, oferim și înregistrăm noi însărcinări. Discuțiile din timpul acestor audunări se concentrează asupra doctrinei predate în cadrul mesajelor conferinței generale și temelor speciale selectate de conducători generali ai Bisericii și sunt conduse de un membru al președinției, de un conducător de grup sau de un învățător chemat. Sentimentele pe care le avem în cadrul acestor discuții ne inspiră să acționăm și să ne schimbăm în mod individual.

Vârstnicul
M. Russell Ballard
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

IMPORTANȚA eternă A FAMILIEI

În discursul rostit în cadrul celui de-al Nouălea Congres Mondial al Familiei din orașul Salt Lake, S.U.A., vârstnicul M. Russell Ballard a spus că cei care cred în căsătoria tradițională trebuie să adune tot sprijinul pe care-l pot aduna pentru a-și întări și proteja credința, familia și libertatea.

Templele sunt foarte importante pentru sfinții din zilele din urmă deoarece acolo cuplurile se căsătoresc pentru timp și eternitate, nu numai până când moartea le va despărți. După cum a proclamat Biserica, cu 23 de ani în urmă, în „Familia: o declarație oficială către lume": „Căsătoria dintre un bărbat și o femeie [este] rânduită de Dumnezeu și… familia [este] esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui"[1]

Această doctrină explică poziția noastră fermă cu privire la familie. Credem, de asemenea, că trebuie să arătăm tuturor oamenilor înțelegere, dragoste și compasiune. În primul rând, mă voi concentra pe motivele doctrinare pentru care familia tradițională joacă un rol atât de important în Biserica noastră. În al doilea rând, voi explica legătura dintre sensibilitatea religioasă în ceea ce privește familia și libertatea religioasă. În final, voi sugera câteva principii călăuzitoare cu privire la modul în care îi putem ajuta pe cei din jurul nostru în pofida oricăror diferențe sau dezacorduri.

Ce crede Biserica cu privire la familie

Pentru a oferi context crezurilor Bisericii noastre cu privire la familie, doresc sa citez câteva versuri dintr-un cântec pe care îl cântă deseori copiii noștri, intitulat „Am trăit în cer". Acest cântec ne spune de unde am venit, de ce suntem aici și încotro ne îndreptăm. Este ceea ce sfinții din zilele din urmă numesc planul salvării – un plan etern al Tatălui nostru Ceresc.

Am trăit demult în cer, știu că-i adevărat;
Am iubit și-am fost iubit și binecuvântat.
Tatăl Ceresc ne-a prezentat un plan minunat,
Despre pământ și-omul în veșnicie salvat.

Tatăl voia ca cineva plin de iubire
Viața să-Și dea pentru întreaga omenire.
Isus, onoarea divină nu o căuta,
Și-a spus: „Trimite-Mă, Tată, și slava-i a Ta”.

Isus a fost ales, ca Mesia a venit,
Și prin al Său Nume, El moartea a biruit.
Iar nouă ne-a dat o speranță minunată –
În ceruri, la Tatăl, o casă ne-așteaptă.[2]

Cu acest cântec în minte, permiteți-mi să explic câteva elemente importante ale planului salvării care vor scoate în evidență nemurirea și natura eternă a noastră și a familiilor noastre.

Înainte de această viață, noi am trăit alături de Dumnezeu, care este Tatăl nostru Ceresc. El este literalmente Tatăl spiritelor noastre, iar noi suntem copiii Săi de spirit. Prin urmare, toți oamenii care se nasc în această viață sunt frați și surori de spirit.

„Singurul scop al lui Dumnezeu – lucrarea Sa și slava Sa – este de a da fiecăruia dintre noi posibilitatea de a ne bucura de toate binecuvântările Sale.” Alegerea noastră de a ne supune sau a nu ne supune poruncilor Sale determină destinul nostru etern. „Isus Hristos este figura centrală a planului lui Dumnezeu. Prin ispășirea Sa, Isus Hristos a împlinit scopul Tatălui Său și a făcut posibil ca fiecare dintre noi să ne bucurăm de nemurire și viață veșnică”[3]. Legăturile de căsătorie și familie sunt realizate prin autoritatea preoției și rezistă dincolo de mormânt dacă suntem căsătoriți „pentru timp și toată eternitatea” în templu (D&L 132:7).

Sper că această scurtă privire de ansamblu vă va ajuta să înțelegeți faptul că religia noastră este complet legată de familia tradițională. Societatea, legea și opiniile care se bucură de popularitate se pot schimba, însă versiunea societății cu privire la familie nu poate și nu va înlocui scopul lui Dumnezeu și planul Său pentru copiii lui.

În lumea de astăzi, în care căsătoria și copiii născuți în cadrul unei familii sunt noțiuni considerate a fi din ce în ce mai puțin importante, Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă nu este singura care consideră că familia tradițională constituie unul dintre cele mai importante elemente din doctrina sa.

Papa Francisc a spus: „El [Dumnezeu] i-a creat pe bărbați și pe femei pentru a fi fericiți, pentru a călători alături de cineva care îi completează, pentru a trăi experiența minunată a iubirii: a iubi și a fi iubiți și a se bucura de rodul iubirii lor, care sunt copiii”[4].

Biserica Baptistă de Sud declară: „Căsătoria este uniunea unui bărbat cu o femeie într-un legământ care durează o viață… Soțul și soția au aceeași valoare înaintea lui Dumnezeu, din moment ce amândoi sunt creați după chipul lui Dumnezeu”[5].

Crezurile noastre doctrinare cu privire la familia eternă și declarațiile altor conducători creștini importanți ne ajută să înțelegem de ce suntem atât de dedicați în a hrăni, proteja și promova familia tradițională.

Sprijin laic pentru opinii religioase

Există unii care cred că astfel de doctrine și declarații sunt opinii religioase irațională. Totuși, în iunie 2015, Curtea Supremă a S.U.A. a încercat din răsputeri să recunoască faptul că oameni sinceri și rezonabili pot avea păreri diferite, chiar și atunci când recunosc căsătoria între persoane de același sex.

„Căsătoria este sacră pentru cei care trăiesc conform religiei pe care o practică…

Există nenumărate referințe la frumusețea căsătoriei în texte religioase și filosofice scrise de-a lungul timpului, culturilor și credințelor, precum și în toate formele de artă și literatură. Este corect și necesar să spunem că aceste referințe au fost bazate pe înțelegerea faptului că mariajul este o uniune între două persoane de sex opus…

În viziunea lor, căsătoria este, prin natura ei, o uniune dintre două persoane, bărbat și femeie, de genuri diferite. Oameni raționali și sinceri din lumea întreagă au avut acest punct de vedere – și continuă să îl aibă – de bună credință.”[6]

Curtea Supremă a recunoscut în mod corect că mulți oameni sinceri și raționali din lume continuă să recunoască familia și căsătoria tradițională.

Credință, familie și libertate

Înțelegând că oameni raționali și sinceri consideră căsătoria ca fiind potrivită numai intre persoane de sex opus, oamenii din sfera discursului public trebuie să accepte, iar libertatea religioasă trebuie să protejeze astfel de concepții. Într-adevăr, deoarece crezurile religioase pot afecta concepția credincioșilor asupra însuși scopului vieții, astfel de concepții vor influența modul în care interacționează cu societatea.

Îmi amintesc știrea despre învățătoarea care le-a spus unor copilași povestea despre doi prinți care s-au îndrăgostit. Învățătoarea le-a prezentat copiilor aceste lucruri fără a-i avertiza sau notifica pe părinți. Când părinții au solicitat să fie anunțați dacă această poveste urma să fie recitită în viitor, școala i-a refuzat.[7]

Oare ar fi pățit ceva conducătorii școlii dacă i-ar fi lăsat pe părinți să-și retragă copiii de la școală atunci când urma să li se predea lucruri opuse credinței lor? Decizia școlii pare un atac direct la rolul părinților în creșterea copiilor lor.

Trăim într-o perioadă a extremelor. De multe ori, compromisul pare a fi greu și neprietenos. Auzim povești ale oamenilor care au încercat să fie credincioși standardelor lor și au fost acuzați de bigotism, intoleranță sau au fost tratați nedrept.

Majoritatea celor 200 de națiuni ale lumii, inclusiv Statele Unite, au recunoscut privilegiul părinților de a-și educa copiii atunci când au semnat Acordul internațional privind drepturile civile și politice. Articolul 18 din acest tratat precizează: „Părțile se obligă să respecte libertatea părinților de a le asigura copiilor lor o educație religioasă și morală în conformitate cu convingerile proprii”[8].

Această protecție internațională a drepturilor omului este în acord cu poziția Bisericii, care menționează în declarația despre familie: „Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate… de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul și să respecte poruncile lui Dumnezeu… Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități”[9]

Poate avem impresia că înotăm împotriva curentului, dar avem destul sprijin pentru a continua să ne păstrăm concepțiile despre familia tradițională. Am identificat numai câteva dintre acestea. Există mult mai multe.

Trebuie să adunăm tot sprijinul pe care îl putem aduna și să ne protejăm credința, familia și libertatea. Unele persoane încearcă în mod activ să ne ia aceste drepturi. O știre a raportat faptul că, în Statele Unite, au fost cheltuite milioane de dolari pentru a distruge măsurile de protecție oferite de libertatea religioasă.[10]

Colegul meu, vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a dat răspunsul cel mai potrivit acestor ameninţări: „Chiar în timp ce căutăm să fim umili şi să evităm cearta, nu trebuie să facem compromisuri sau să slăbim angajamentul nostru faţă de adevărurile pe care le înţelegem. Nu trebuie să renunţăm la poziţiile sau valorile noastre”[11].

Dacă cei care ni se opun sunt sinceri în angajamentul lor faţă de valorile diversităţii sau egalităţii, ar trebui să lucrăm împreună pentru a găsi compasiune şi pace. Dacă noi încercăm să impunem altora crezurile noastre, aşa cum s-a întâmplat în cazul copiilor cărora li s-au citit materiale al căror conţinut era contrar dorinţelor părinţilor lor, slăbim diversitatea şi denaturăm balanţa egalităţii. Făcând compromisuri şi oferind dragoste tuturor copiilor lui Dumnezeu, care sunt fraţii şi surorile noastre, putem crea o societate diversă de idealuri şi crezuri în care să domnească pacea.

Principii călăuzitoare pentru a ne iubi unii pe alţii

Acum, după ce am descris importanţa căsătoriei tradiţionale şi a faptului că trebuie să ne apărăm drepturile, permiteţi-mi să explic motivul pentru care trebuie să întindem mâna celor cu care nu suntem de acord. Isus Hristos ne-a poruncit:

„Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă asupresc şi vă prigonesc;

ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri” (Matei 5:44-45).

La fel cum nu-i evităm şi nu trebuie să-i evităm pe membrii familiei cu care nu suntem de acord, nu putem şi nu trebuie să-i evităm pe cei care arată sau gândesc sau acţionează diferit de noi. Dăm dovadă cel mai bine de omenie atunci când le arătăm dragoste şi bunătate tuturor copiilor lui Dumnezeu. Demonstrăm că suntem ucenici adevăraţi când refuzăm să avem un ton agresiv, când refuzăm să punem etichete batjocoritoare şi când luăm parte la discuţii publice pozitive în care dăm dovadă de înţelegere şi respect reciproc.

De curând, Biserica a sprijinit legislaţia care a adus un echilibru între problemele comunităţii LGBT şi cele ale oamenilor cu idei religioase. Legislaţia protejează oamenii

LGBT de concediere sau de neacordarea unei locuinţe din cauza orientării sau identităţii lor sexuale. În acelaşi timp, conştiinţa religioasă şi dreptul de a practica unele credinţe religioase cu rădăcini profunde sunt protejate de această legislaţie puternică.[12]

Niciuna dintre părţi nu a obţinut tot ceea ce dorea, însă colaborarea noastră cu comunitatea LGBT şi Organul Legislativ al statului Utah a diminuat diviziunea din comunităţile noastre fără să facem compromisuri în legătură cu principii cheie.[13] Ne putem iubi unul pe altul fără să ne compromitem principiile religioase personale. Şi putem discuta despre principii fără să-i marginalizăm pe alţii.

Isus Hristos a fost exemplul suprem de iubire a aproapelui. Cu câteva ore înainte de a începe procesul dureros prin care a plătit pentru păcatele fiecăruia dintre noi, El s-a întâlnit cu apostolii Săi pentru a lua Cina de Paşte – cea din urmă cină a Sa – şi să le dea ultimele instrucţiuni din viaţa Sa muritoare. Printre învăţăturile Sale se află şi declaraţia tulburătoare, care schimbă vieţi: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii” (Ioan 13:34).

Ne putem spune părerea despre beneficiile căsătoriei dintre un bărbat şi o femeie în mod expres şi cu înflăcărare

fără să dăm dovadă de lipsă de respect sau să îi rănim pe cei care au alte convingeri. Indiferent de crezuri sau practici, în calitate de fraţi şi surori, trebuie să ne străduim să ne înţelegem unii pe ceilalţi. Aduceţi-vă aminte că, până la urmă, fiecare dintre noi, căsătoriţi sau nu, suntem o parte unică din măreţul plan al lui Dumnezeu.

Concluzie

Profetul Joseph Smith şi fratele său, Hyrum, au fost asasinaţi în data de 27 iunie 1844 de către un grup de oameni în timp ce se aflau în custodia statului. După martiriul lor, membrii Bisericii au fost persecutaţi şi ameninţaţi cu distrugerea în timp ce construiau Templul Nauvoo. Dar au continuat chiar deşi ştiau că vor fi nevoiţi să îl abandoneze. Înainte de a fi alungaţi de mulţimile răufăcătoare, ei au mers la templu zi şi noapte pentru a face promisiuni sacre care aveau să îi unească în familie pentru eternitate.[14]

În drumul lor spre valea Salt Lake, strămoşii mei din partea mamei şi a tatălui au plătit un preţ enorm de suferinţă şi privaţiuni. Membrii familiilor pionierilor au fost separaţi de moarte şi, cu toate că şi-au înmormântat copii, soţi, soţii, părinţi, bunici şi prieteni de-a lungul drumului arid spre vest, ei au mers înainte.

Credinţa lor într-un plan divin întocmit de Părinţi Cereşti care ne iubesc le-a dat curaj în faţa unor provocări extraordinare. Ei au căutat un loc în care puteau să-şi crească familiile în dragoste şi slujire faţă de Dumnezeu fără teama persecuţiilor. Le mulţumesc pentru că ne-au pregătit calea.

Doctrina şi teologia Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă încep şi se termină literalmente cu familia. Repet ceea ce am mai spus: noi credem că am trăit înainte de această viaţă de pe pământ ca membri ai familiei spirituale, premuritoare a lui Dumnezeu; şi că, în calitate de copii ai unor Părinţi Cereşti, noi trebuie să ne pregătim în timp ce ne aflăm pe pământ să ne întoarcem să primim binecuvântările promise celor care ţin poruncile lui Dumnezeu.

Această cunoaştere ne va pregăti pe fiecare dintre noi pentru acea zi în care vom muri şi vom şti cu certitudine, când ne vom întoarce în prezenţa sfântă a lui Dumnezeu, adevăratul scop al planului Său pentru noi. Şi astfel, după cum este scris în declaraţia despre familie, „Facem un apel către toţi cetăţenii responsabili şi către guvernanţii de pretutindeni să promoveze acele măsuri menite să menţină şi să întărească familia ca unitate fundamentală a societăţii”[15]. ■

Dintr-o cuvântare rostită la data de 27 octombrie 2015.

NOTE

1. „Familia: o declaraţie oficială către lume”, *Liahona,* nov. 2010, p. 129.
2. „Am trăit în cer”, *Cântece pentru copii*, p. 4.
3. *Predicaţi Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară*, (2004), p. 48.
4. „Pope Francis's Homily at the Family Synod's Opening Mass,” *Catholic Herald*, 4 oct 2015, catholicherald.co.uk.
5. „Basic Beliefs: Family (Crezuri de bază: familie)”, Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. Obergefell et al. v. Hodges, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Vezi „Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale”, NPR, 27 apr. 2006, npr.org.
8. „Acordul internaţional privind drepturile civile şi politice”, Articulul 18, Drepturile Omului Naţiunile Unite, ohchr.org.
9. „Familia: o declaraţie oficială către lume”, p. 129.
10. Vezi Kevin Jones, „LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years”, Catholic News Agency, 29 iulie 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks, „Să iubim şi să trăim acceptând diferenţele”, *Liahona*, nov. 2014, p. 26.
12. Vezi Dennis Romboy, „LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill,” *Deseret News,* 4 mart. 2015.
13. Vezi „Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections”, 4 mart. 2015, mormonnewsroom.org.
14. Vezi *Church History in the Fulness of Times Student Manual,* a 2-a ediţie (Manual al Sistemului Educaţional al Bisericii, 2003), p. 302–304.
15. „Familia: o declaraţie oficială către lume”, p. 129.

Când Amanda a început să aibă dificultăți în adolescența sa, ea s-a îndepărtat de Biserică dorind să aibă experiențe noi. După câțiva ani, Amanda a simțit un gol în viața ei. Găsirea fericirii a început cu o întrebare importantă.

CODY BELL, FOTOGRAF

Amanda Jiri

Cape Town, Africa de Sud

Am fost inactivă timp de aproximativ opt ani. În această perioadă, am ajuns să am prieteni nepotriviți. Mama mea era pe moarte. Eram foarte deprimată. Simțeam un gol în viața mea. Am început să mă întreb: „Când am fost ultima oară cu adevărat fericită?".

Apoi, m-am gândit la perioada în care făceam parte din organizația Tinerelor Fete. Mi-am dat seama că atunci am simțit ultima oară fericirea adevărată. Am decis să mă întorc la Biserică duminica următoare. M-am întâlnit cu președintele meu de ramură și am început călătoria pocăinței.

La scurt timp după aceea, am fost chemată să lucrez cu Tinerele Fete. Când am recitat tema Tinerelor Fete, mi-am amintit-o imediat! Astăzi, de fiecare dată când recit tema, primesc confirmarea că locul meu este în Biserică.

AFLĂ MAI MULTE

Află mai multe despre călătoria Amandei pentru găsirea fericirii pe **liahona.lds.org.**

Află mai multe despre cum să găsești fericirea de la președintele Thomas S. Monson pe **lds.org/go/11839.**

RĂSPUNSURI LA RUGĂCIUNI

Spre sfârșitul misiunii mele în Misiunea Sud, Chicago, Illinois, am primit permisiunea specială de a vizita o zonă în care slujisem mai înainte și de a lua cina cu familia Tremillo. Slujisem în episcopia lor un an întreg și devenisem apropiați.

În timpul cinei, fratele Tremillo m-a îndemnat să împărtășesc cel puțin un mesaj de fericire pe drum spre casă. Mi-a spus că Domnul va face ca în avionul meu să fie cineva care va avea nevoie de ajutorul meu. I-am promis că așa voi face.

Din acel moment până când am plecat din Chicago, m-am rugat și eu pentru a primi confirmarea că Domnul avea să accepte sacrificiul meu de a fi slujit în misiune.

Trei săptămâni mai târziu, m-am îmbarcat în avionul care avea să mă ducă acasă. Când m-am apropiat de locul meu, persoana care stătea pe locul de lângă mine, s-a uitat în sus. „Nu se poate!", a spus ea. „Nu-mi vine să cred!"

Primul meu gând a fost: „Grozav, urăște mormonii!". După ce m-am așezat, mi-a spus că o chema Kelly și că era recent-convertită. Mi-a spus cât era de fericită că stătea lângă un misionar. Kelly mi-a spus că ultima persoană lângă care a stătuse era anti-mormonă și își exprimase nepoliticos părerea despre noua credință a lui Kelly. Kelly era tulburată și avea întrebări. Se rugase pentru a primi răspunsuri și alinare.

Am spus o rugăciune în inimă și am depus mărturie despre adevărul Evangheliei și dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Lui, inclusiv pentru ea. I-am povestit despre sfatul pe care-l primisem de la fratele Tremillo. I-am spus că Dumnezeu pregătise acest moment special pentru ea.

Kelly mi-a mulțumit cu lacrimi în ochi. Mi-a mai spus: „Îmi dau seama că ai fost un misionar bun și că Domnul acceptă sacrificiul tău". În momentul acela, am simțit dragostea profundă a lui Dumnezeu pentru mine. A fost rândul meu să plâng. Cu lacrimi în ochi, i-am mulțumit lui Kelly și i-am spus că ea fusese răspunsul la rugăciunea mea. I-am mai răspuns la câteva întrebări și am făcut schimb de adrese de e-mail.

Avionul în care eram a aterizat și ne-am făcut cu mâna în timp ce ea s-a îndreptat spre următorul zbor. Voi fi mereu recunoscător că Tatăl Ceresc a dorit să ne binecuvânteze într-un mod atât de special. ■

Levi Kempton, Arizona, S.U.A.

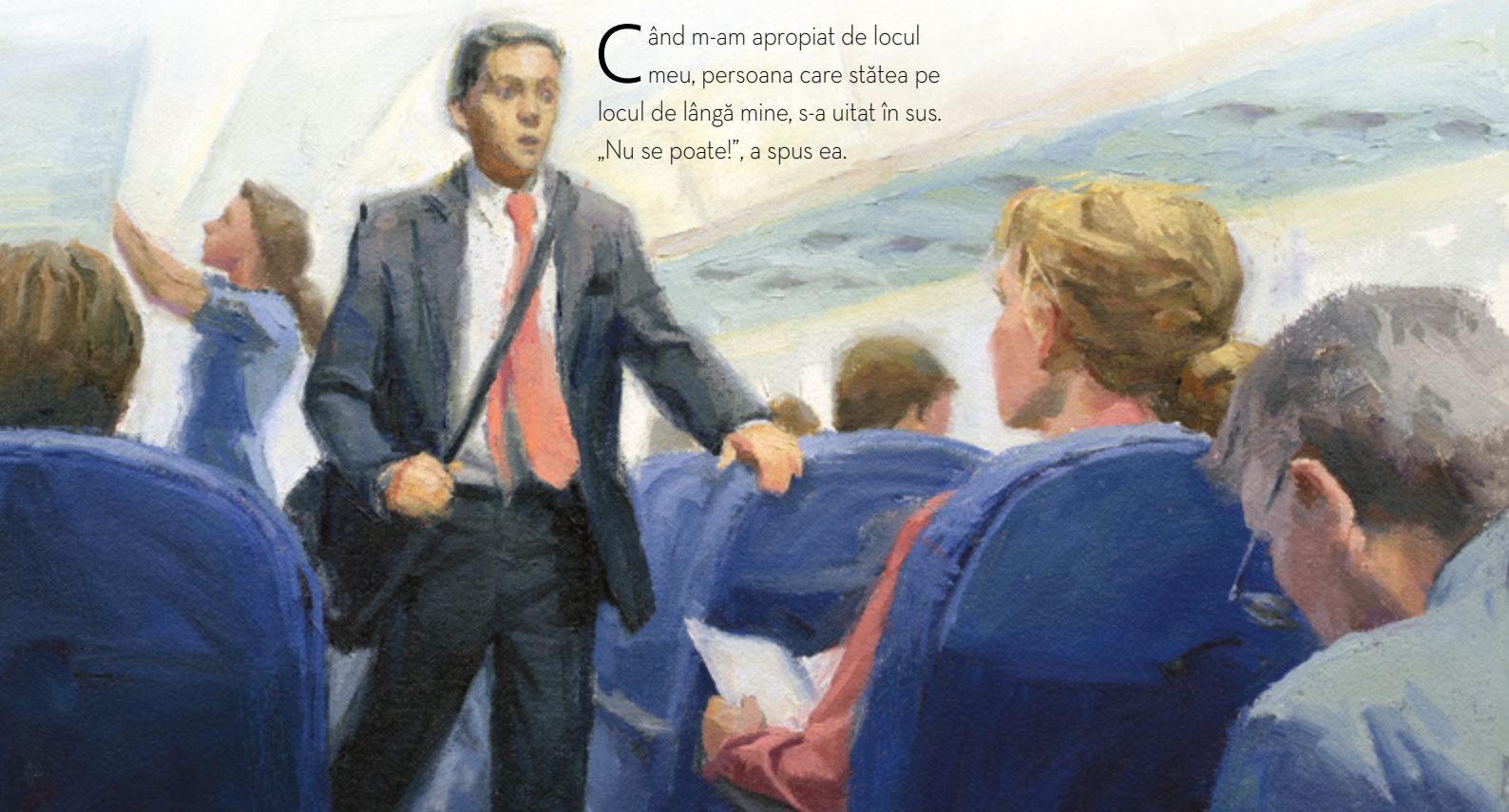

Când m-am apropiat de locul meu, persoana care stătea pe locul de lângă mine, s-a uitat în sus. „Nu se poate!", a spus ea.

ILUSTRAȚIE DE ALLEN GARNS

ÎNGRIJINDU-MĂ DE BEBELUȘUL MEU BOLNAV ȘI CHEMAREA MEA

Când am fost chemată să slujesc în calitate de consilieră în organizația Tinerelor Fete din episcopia mea, am acceptat chemarea, dar îmi făceam griji pentru felul în care o voi îndeplini. Mă simțeam nepregătită și încercam să trec peste o încercare.

Fiul meu, Nicolas, se născuse, după o sarcină cu risc crescut, cu trei luni înainte de a primi această chemare. El avea nevoie de îngrijire medicală permanentă. Cu câteva săptămâni după nașterea sa, un punctuleț roșu a apărut pe pleoapa lui și a început să crească treptat. Pediatrul nostru ne-a explicat că era o tumoare inofensivă și că va dispărea după ce Nicolas va împlini un an. Însă tumoarea s-a dezvoltat rapid. I-a ocupat cavitatea oculară și urma să cauzeze daune permanente vederii sale dacă nu era tratată.

Am luat alegerea dificilă de a începe chimioterapia. Trupul fragil a lui Nicolas a reacționat în mod negativ la tratament. Zilnic avea febră, infecții constante și scădea în greutate. Această stare îl făcea să plângă foarte mult. În aceste condiții, chemarea mea a devenit din ce în ce mai greu de îndeplinit. Nu știam cum aș putea s-o îndeplinesc.

Din fericire, soțul meu mi-a oferit sprijin. Împreună, am simțit că eu trebuie să continui. Președinta Tinerelor Fete, de asemenea, mi-a oferit sprijin. Ea era o soră credincioasă și răbdătoare. M-a ajutat să văd calități pe care nu știam că le aveam și m-a ajutat să găsesc modalități de slujire la care nu mă gândisem.

Faptul de a fi împreună cu tinerele fete în fiecare săptămână m-a ajutat să nu rămân concentrată doar asupra problemelor legate de injecții, examinări și medici. M-a ajutat să nu-mi irosesc timpul compătimindu-mă sau întrebându-mă de ce se întâmpla acest lucru îngerașului meu. Chemarea mea a fost o binecuvântare și înainte să realizez aceasta, Nicolas a crescut și tratamentul s-a terminat. Nicolas a devenit un băiat fericit și sănătos care era plin de energie.

Slujirea acelor fiice curajoase ale Tatălui Ceresc m-a ajutat să trec peste sentimente de neputință, să dezvolt legături eterne de prietenie, să-mi descopăr talentele și să-mi îndeplinesc mai bine responsabilitățile ca mamă și soție.

Domnul nu ne ia întotdeauna încercările, dar știu din adâncul inimii că El este întotdeauna dornic să ne ajute să avem tăria de a le înfrunta. ■

Ariele Queiroz Meyer Fischer,
Santa Catarina, Brazilia

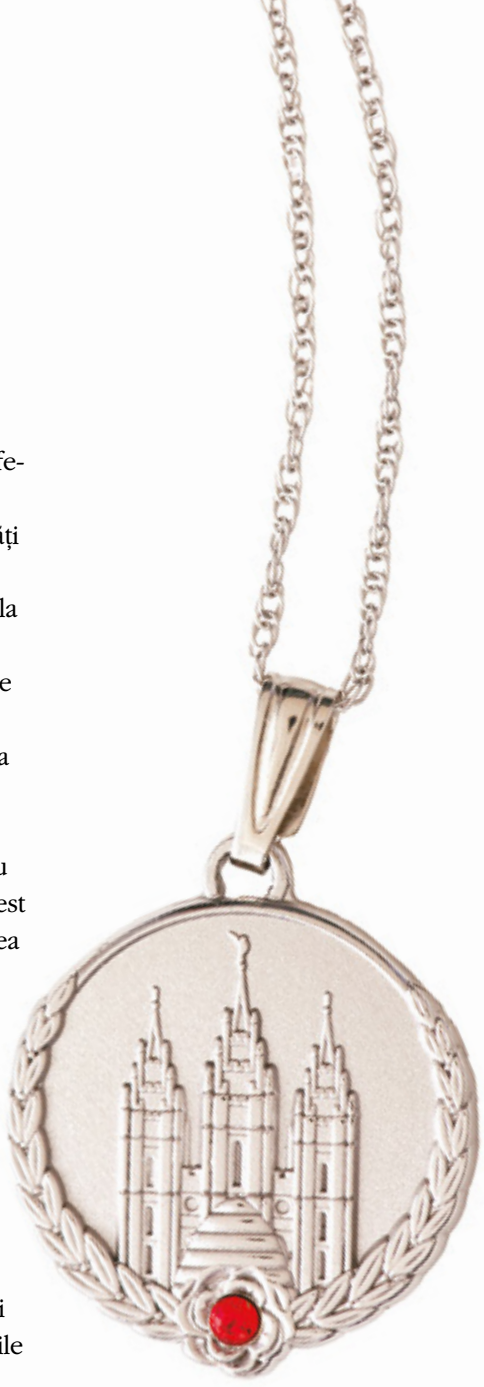

Chemarea mea la Tinerele Fete a devenit din ce în ce mai greu de îndeplinit. Nu știam cum aș putea s-o îndeplinesc.

RUGĂCIUNEA MEA DE PE ACOPERIȘ

Într-o zi de toamnă ploioasă, m-am dus în pod și am observat o infiltrație. Apa picura de pe acoperiș printre doi căpriori. Cu ani în urmă, am făcut multe reparații la casa mea și nu îmi era frică să mă implic în noi proiecte. Dar, de data aceasta, întâmpinam dificultăți personale și îmi lipsea încrederea. Simțeam că nu aveam tăria emoțională să mă ocup de infiltrație, deși știam că ceva trebuia să fie făcut înainte să vină iarna.

Cu o săptămână sau două mai târziu, m-am urcat pe acoperiș cu un cuțit universal, un șpaclu și un pistol de astupat găuri încărcat cu smoală pentru acoperiș. M-am gândit că trebuia doar să găsesc sursa infiltrației și s-o acopăr cu smoala cleioasă. Dar nu aveam nicio idee unde era sursa. M-am simțit descurajat. M-am oprit și am spus o rugăciune, cerând de la Domnul să mă îndrume către locul potrivit, astfel încât să pot repara locul infiltrației. Mă așteptam ca El, pur și simplu, să-mi arate acel loc. Dar, mi-a venit în minte un cuvânt: *cercetează*.

Acesta nu a fost răspunsul pe care îl doream, dar am început să caut. Ochii mei s-au concentrat asupra unei guri de aerisire. Am smuls două șindrile mici de lângă gura de aerisire și am văzut ceea ce părea a fi sursa scurgerii. Am tăiat smoala veche și uscată și am aplicat o cantitate abundentă de smoală nouă. Am înlocuit șindrilele și în mai puțin de o oră am terminat lucrarea. Sentimentele mele care mă apăsau au fost înlăturate și eram mulțumit de ceea ce am făcut pentru a rezolva problema. În timpul următoarei ploi, m-am uitat în pod după infiltrații și l-am găsit uscat.

M-am gândit la Oliver Cowdery, care „nu [s-a] gândit decât să [creară]” (D&L 9:7). Asemenea lui, eu mă așteptam ca Domnul să-mi dea simplu un răspuns rapid la rugăciune fără niciun efort din partea mea. Și m-am gândit cât de bine m-am simțit când a trebuit să depun efort și „să studiez aceasta profund” (D&L 9:8) – să cercetez. Am aflat că Domnul nu va face totul pentru noi. El ne va ajuta și ne va îndruma, dar și de la noi se așteaptă să facem ce putem singuri, deoarece aceasta aduce creștere personală. ■

Valiant K. Jones, Michigan, S.U.A.

Trebuia doar să găsesc sursa infiltrației, dar nu aveam nicio idee unde era aceasta, așadar, m-am oprit și am spus o rugăciune.

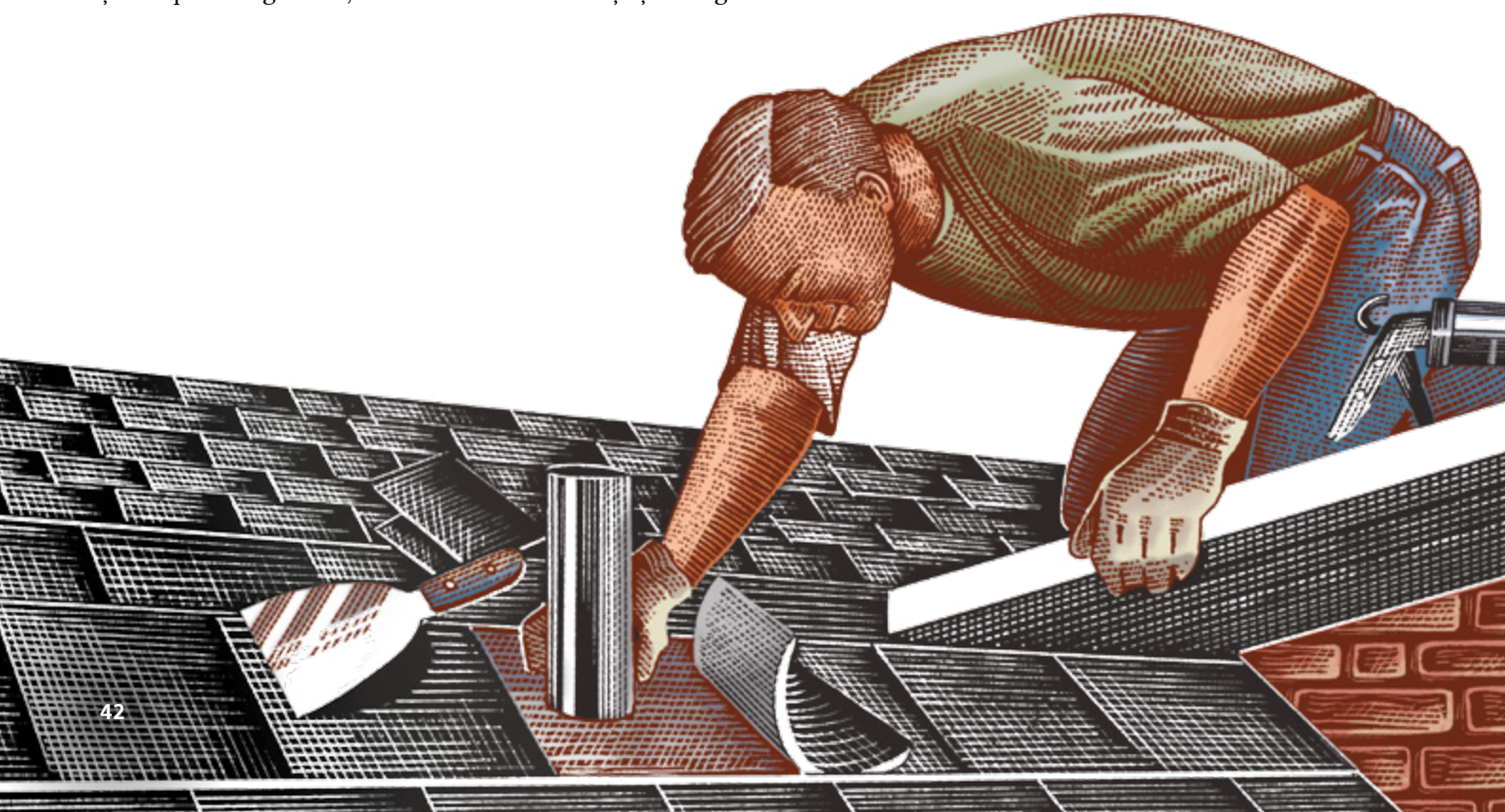

ILUSTRAȚIE DE CAROLYN VIBBERT

ERA ACESTA SFÂRȘITUL VIEȚII MELE?

Eram tatăl sănătos a doi copii frumoși și soțul unei soții minunate și harnice. Aveam un loc de muncă bun și un venit stabil. Viața părea să fie perfectă, dar lumea mea a început să se prăbușească atunci când am fost diagnosticat cu cancer nazofaringian, un tip rar de cancer la cap și gât.

În acel timp, slujeam în calitate de consilier al episcopului și desfășuram la Biserică turneul nostru anual de baschet când am început să mă simt foarte rău. M-am dus la medic și, după mai multe teste de laborator, dânsul a anunțat că aveam cancer de nazofaringe de gradul 4. Eram îngrijorat și speriat. Mă întrebam dacă acesta era sfârșitul vieții mele și ce avea să se întâmple cu familia mea dacă muream. Singurul lucru pe care mă puteam baza pentru îndrumare și alinare era să mă rog Tatălui Ceresc.

După trei zile de rugăciuni constante, am simțit că parcă o voce blândă mi-a șoptit: „Nu te teme”.

Începând din acel moment, în mintea mea nu mai exista teama de moarte. Lucrurile erau încă grele pentru mine. A fost o perioadă în care nu puteam înghiți deloc mâncarea și am fost prea bolnav să pot dormi, dar, niciodată, nu am renunțat sau nu m-am îndepărtat de Dumnezeu – și El m-a ajutat.

Cancerul meu este în remisiune de peste 18 de ani. Nu știu cât timp îmi va permite Dumnezeu să trăiesc, dar mă bucur că încă pot să-mi slujesc frații și surorile. Eu știu că Tatăl nostru Ceresc nu ne părăsește sau nu ne abandonează niciodată. Și, dacă dorim să primim binecuvântări de la Dumnezeu, noi nu-L putem părăsi sau abandona. ■

Samson Ho, Hong Kong, China

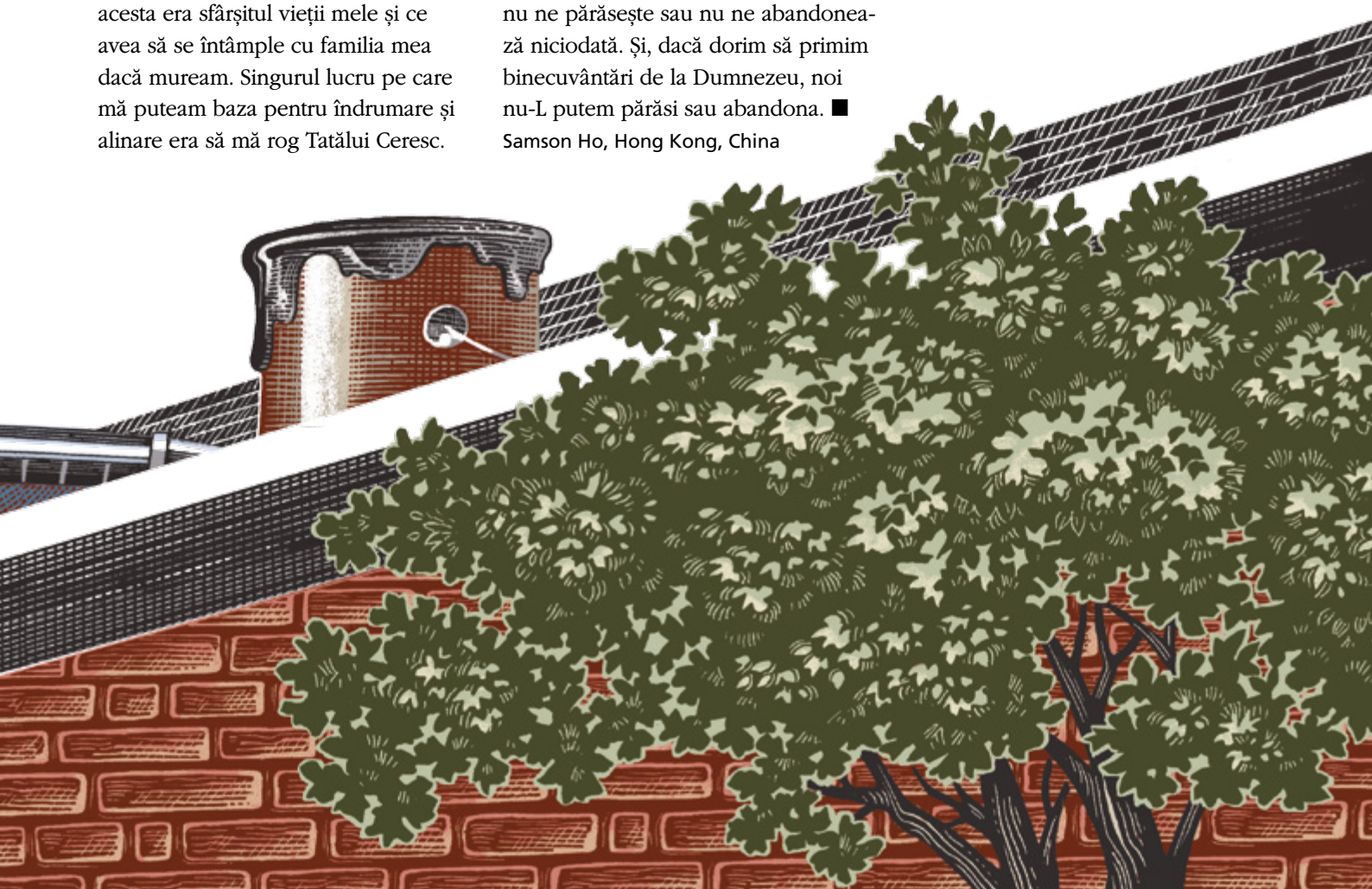

Ajunsă acasă mai devreme decât fusese plănuit

Destiny Yarbro

Ambii mei părinți au slujit în misiuni. Încă de mică am auzit poveștirile lor din misiune și am visat la ziua în care aveam să-I pot sluji Domnului în calitate de misionară cu timp deplin.

Pregătirea mea pentru misiune mea a fost una dintre cele mai însemnate perioade din viața mea. Am fost mai aproape de Domnul decât fusesem vreodată. Am fost chemată să slujesc în Misiunea Budapesta, Ungaria și am mers la Centrul de pregătire a misionarilor (CPM) din Provo, hotărâtă să-I dau Tatălui Ceresc totul.

Pentru mine, faptul de a fi la CPM a fost o experiență spirituală incredibilă. Pe măsură ce m-am apropiat mai mult de Domnul, m-am rugat cu sinceritate arătând că sunt dornică să fac tot ce îmi va cere El și am promis că aveam să-i iubesc pe maghiari din toată inima mea.

Aproape de sfârșitul experienței mele la CPM, m-am îmbolnăvit. După o scurtă perioadă de recuperare petrecută acasă, mi s-a oferit ocazia de a-mi continua misiunea în Ungaria. Am fost instruită de o soră minunată, sora Sunshine Nestor, care m-a învățat cum să recunosc îndurările blânde zilnice ale Domnului și miracolele Sale.

După câteva luni, m-am îmbolnăvit din nou. Deși eu și sora Nestor am continuat să lucrăm cât de bine am putut, a trebuit să mă întorc din nou acasă.

Credeam că Îl dezamăgisem pe Domnul pentru că nu slujisem într-o misiune „deplină". Eram convinsă că încă mai erau maghiari cărora eu „ar fi trebuit" să le predic dacă nu m-aș fi îmbolnăvit. M-am întrebat dacă nu cumva îmi lipsește credința să fiu vindecată deoarece, la urma urmei, Domnul Își protejează misionarii. Nu m-am gândit *niciodată* că sacrificiul meu pentru Domnul nu avea să fie acela de a dărui un an și jumătate din viața mea, ci de a renunța la tipul de misiune pe care mi-l dorisem.

Sunt multe modalități de a continua să-I slujim Domnului și a găsi un scop în viața noastră după o întoarcere acasă din misiune mai devreme.

Cum am căutat un scop în viața mea odată reîntoarsă acasă

La coborârea din avion când m-am întors acasă, mă tot gândeam că am lăsat cea mai importantă lucrare a vieții mele în urmă, în câmpul misiunii. A durat ceva, dar am învățat că era muncă de făcut acasă care, de asemenea, avea să dea vieții mele un scop însemnat.

Indiferent de motivul pentru care v-ați întors din misiune mai devreme decât ați anticipat, hotărâți-vă astăzi să faceți din această experiență un pas *înainte* în progresul dumneavoastră, nu unul înapoi. M-am întors acasă din motive legate de sănătate, dar alții s-au întors acasă dintr-o mulțime de motive, inclusiv încălcarea poruncilor. Drept urmare, este posibil ca unele dintre ideile de mai jos să nu poată fi puse în practică în viața dumneavoastră. Rugați-vă Domnului pentru a găsi modalități de a-I sluji de acasă. De exemplu, dacă v-ați întors acasă din cauza încălcării unei porunci și nu sunteți încă demni să mergeți la templu, puteți găsi că este important să vă plimbați, cu regularitate, prin curtea templului și să vă luați angajamentul de a vă întoarce într-o zi în casa Sa sfântă.

În afara studiului din scripturi, rugăciunii și participării la Biserică, fiecare dintre următorii pași din călătoria mea a fost foarte important pentru vindecarea mea.

1. Să păstrez legătura

Primul pas pentru a găsi un scop în viața mea a fost să păstrez legătura cu sfinții și misionarii din Ungaria. O perioadă, așteptam cu nerăbdare ziua de pregătire în care primeam e-mailuri de la sora Nestor și colegele mele de la CPM. Trebuie să recunosc că uneori nu era ușor să citesc despre misiunile colegelor mele sau să vorbesc cu maghiarii de care îmi era așa de dor. Dar, privind acum înapoi, îmi dau seama că a fost foarte important pentru vindecarea mea să aflu despre miracolele care aveau loc acolo.

2. Să fac indexare online

Fratele meu mai mic, îndrumat subtil de intuiția mamei mele, m-a convins să încep să fac indexare. Inițial, am indexat nume doar pentru a-i face pe plac, dar, într-o zi, pe ecranul meu a apărut un set de date cu nume maghiare. Spiritul m-a cuprins și m-a învățat că încă mai puteam ajuta la aducerea sufletelor maghiarilor la Hristos – acele suflete aflate de *cealaltă* parte a vălului!

3. Să stabilesc țeluri

După misiune, toate țelurile pe care le aveam înainte de misiune păreau de neîndeplinit din cauza problemelor mele noi de sănătate. Dar, cu timpul, am înțeles că erau țeluri pe care le puteam îndeplini stând în pat. Țelurile precum cel de a citi cartea *Jesus the Christ* (Isus Hristosul) le-am numit „țeluri orizontale" și am lucrat zilnic la ele.

4. Să mă întorc la școală

Unul dintre țelurile pe care le-am avut înainte de a merge în misiune a fost de a absolvi facultatea. Deși participarea la cursuri ar fi fost dificilă din cauza bolii mele și a programărilor constante la doctor, tatăl meu m-a încurajat să particip la clasele online de studiu independent ale Universității Brigham Young. Am înțeles nu numai că acesta era un țel orizontal pe care îl puteam îndeplini, ci și că exista posibilitatea să fiu capabilă să îndeplinesc și alte țeluri pe care le aveam înainte de misiune și pe care înainte le credeam imposibil de realizat.

5. Să slujesc o misiune online

Într-o zi, la biserică, o soră a venit la mama mea și a spus: „Știi că Destiny poate sluji o misiune online de indexare?". Această întrebare neașteptată a fost un răspuns la rugăciunile mele. I-am putut sluji Domnului timp de nouă luni în calitate de misionar care deservește Biserica oferind ajutor pentru indexare. Aceasta era o misiune pe care o *puteam* îndeplini!*

6. Să predau cursuri pentru pregătirea viitorilor misionari

Pe măsură ce am învățat să-mi gestionez mai bine problemele de sănătate, am început să studiez la facultate și să fac o misiune online. Am fost rugată să predau lecții pentru pregătirea viitorilor misionari la un institut din apropiere. Predarea m-a ajutat să înțeleg că entuziasmul meu pentru munca misionară nu se diminuase și că, în scurta mea misiune, am avut suficiente experiențe care aveau să fie valoroase pentru cursanții mei.

7. Să fac voluntariat la CPM

După ce am participat cu bine la un semestru de facultate aproape de casa mea, m-am mutat în Utah, SUA, pentru a urma cursurile UBY. La început, treceam cu greutate pe lângă CPM din Provo fără să am sentimente amestecate bruște. Dar am început să fac voluntariat săptămânal la CPM și am înțeles că faptul de a mă întâlni cu misionarii minunați care erau trimiși în iubita mea Ungarie mă ajuta să mă vindec.

8. Să fac muncă în templu

O soră din Ungaria, Edit, care pregătise aproximativ 150.000 de nume pentru templu m-a rugat să duc câteva dintre numele ei la templu. A fost o bucurie să înfăptuiesc rânduielile necesare salvării pentru acești maghiari!

Vindecare treptată prin intermediul muncii Sale

Să slujesc într-o misiune a fost cel mai important vis al vieții mele și este de înțeles că am simțit o pierdere când m-am întors acasă mai devreme decât anticipasem. O perioadă, mi-a fost greu să vorbesc despre misiunea mea. A trebuit să depășesc sentimentele

de eșec. A trebuit să învăț să stabilesc valoarea misiunii mele în funcție de dorința mea de a sluji, nu de durata slujirii. Deși nu am înțeles atunci, fiecare dintre acești pași pentru a găsi un scop în viața mea a adus, de asemenea, vindecare.

Mulți ani mi-a fost teamă că mi-ar putea fi greu din punct de vedere emoțional să mă întorc în Ungaria. Când am călătorit, într-un final, acolo, de-abia a doua zi am înțeles nu numai că nu mai simțeam durere, ci că simțeam, de asemenea, o bucurie copleșitoare pentru că mă întorsesem. Am știut atunci că Tatăl Ceresc îmi dăduse ocazia de a mă bucura de puterea de vindecare a ispășirii Salvatorului. Acum știu că, prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos, toate lucrurile vor fi îndreptate într-un final. ■

Autoarea locuiește în Arizona, SUA.

*Mulți misionari care s-au întors mai devreme din misiune continuă să slujească în calitate de misionari tineri care deservesc Biserica. Întâlniți-vă cu episcopul sau președintele dumneavoastră de ramură pentru mai multe informații.

O OFRANDĂ ACCEPTABILĂ

„Când dau o poruncă oricăruia dintre fiii [sau fiicele] oamenilor pentru a face o lucrare în numele Meu, și [ei] merg cu toată forța și cu tot ce au pentru a realiza acea lucrare, și muncesc cu sârguință fără să se oprească, și dușmanii lor vin peste ei și îi împiedică să realizeze acea lucrare, iată, nu consider necesar să mai cer acea lucrare din mâinile acelor fii [și fiice ale] oamenilor, ci să le accept ofrandele."

–Doctrină și legăminte 124:49

SFATURI PENTRU PĂRINȚI

Aceasta este o listă cu lucruri pe care să le aveți în vedere:

- oferiți-i misionarului dumneavoastră timp să plângă și să fie vindecat;
- spuneți-i deseori misionarului dumneavoastră cât de mult îl iubiți;
- încurajați-l să se întâlnească cu regularitate cu președintele său de țăruș și cu episcopul său;
- întrebați-vă misionarul cât de mult își dorește ca alții să știe motivul pentru care acesta s-a întors acasă;
- spuneți-le altora că misionarul dumneavoastră este acasă și că sunteți entuziasmați să îl vedeți din nou;
- oferiți-i misionarului dumneavoastră timp să discutați despre misiune și să împărtășească atât momente minunate, cât și dificile;
- încurajați-vă misionarul să se roage să știe ce să facă mai departe în viața sa și, apoi, sprijiniți-l în decizia sa de a se întoarce sau nu în misiune.

SFATURI PENTRU MEMBRII EPISCOPIEI

Poate fi greu de știut ce să spui când misionarii se întorc acasă mai devreme decât fusese plănuit. Îi puteți ajuta să se acomodeze cu viața de acasă urându-le bun venit acasă, exprimându-vă dragostea față de ei și mulțumindu-le pentru că au slujit în misiune.

Este posibil să nu știți de ce s-a întors acel misionar acasă și este posibil ca motivul să fie foarte diferit de cel la care vă așteptați. Amintiți-vă că procesul lor de vindecare este între ei și Domnul și că aceștia trebuie să știe doar că îi sprijiniți.

Poate fi util pentru misionari să-și împărtășească experiențele din misiune într-un mediu sigur. Înțelegeți că este posibil ca aceștia să aibă nevoie de mai mult timp înainte de a vorbi despre misiunile lor. Dacă doriți ca un misionar să-și împărtășească povestirea în timpul unei clase, sunați-l dinainte să-l întrebați dacă dorește să facă acest lucru.

RESURSE PENTRU SLUJIRE

Conducătorii pot găsi materiale pentru a-i înțelege mai bine pe misionarii care s-au întors mai devreme și pot găsi online modalități de a-i ajuta pe aceștia, pe **ministering.lds.org.**

Cum vă ajută institutul să învățați Evanghelia

Încearcă aceste trei metode pentru obține mai mult de la cursurile institutului de religie.

Po Nien (Felipe) Chou
Seminare și institute

„Lumea de azi este mai plină de provocări decât era… acum câțiva ani”, a spus vârstnicul M. Russell Ballard din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Tinerii noștri băieți și tinerele noastre fete au mult mai multe lucruri care să-i distragă de la pregătirile lor pentru misiune, precum și pentru o viață fericită.” Acum mai mult ca niciodată trebuie să învățăm „cum să [ascultăm] și să [răspundem] la șoaptele Spiritului Sfânt”.[1]

Pentru a vă ajuta să fiți mai în armonie pe plan spiritual, Biserica a organizat institutele de religie. Institutul vă poate oferi, prin participare interactivă, „experiențe pline de învățăminte cu privire la cuvântul lui Dumnezeu”[2].

Când participați la institut puteți alege dintre numeroasele clase existente. Învățătorii care înțeleg nevoile și întrebările tinerilor adulți vă vor ajuta să învățați din scripturi și să vă însușiți învățăturile profeților din zilele din urmă.

O schimbare recentă în cadrul institutului vă asigură acum ocazia de a utiliza (1) jurnale de studiu pentru curs, (2) întrebări pentru curs și (3) proiecte personale de învățare pentru perfecționarea sistemului de învățare și pentru a vă întări credința în Isus Hristos. Aceste trei opțiuni de studiu vă vor ajuta să vă personalizați studiul Evangheliei și să învățați într-un mod personal cum lucrează Spiritul în inima voastră.

Jurnale de studiu pentru curs

Vârstnicul Richard G. Scott (1928–2015), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a recomandat să consemnăm inspirațiile spirituale pe care le primim: „Scrieți într-un loc special lucrurile importante pe care le învățați prin Spirit. Veți constata că, atunci când veți scrie impresii prețioase, adesea, altele vă vor veni în minte.”[3]

Cursanții folosesc un jurnal (fie pe hârtie, fie în aplicația Biblioteca Evangheliei) în clasă și acasă pentru a-și nota impresiile în timp ce studiază din scripturi. Jayme Dhennz, un cursant de la institut din Filipine, a văzut beneficiile ținerii unui jurnal de studiu: „Nu pot să nu notez fragmente și mesaje din scripturi sau din cuvântările profeților, deoarece ele îmi lărgesc modul de a învăța Evanghelia”.

IMAGINE DE LA GETTY IMAGES

Cursanților fratelui Seiichi Takahashi de la institutul din Nagoya, Japonia, le place să țină un jurnal deoarece acesta permite ca „procesul de învățare să se desfășoare în mod natural” și îi ajută pe cursanți să vină la clasă mai pregătiți să învețe și să participe.

Taisia Bartolomeo din sudul Italiei spune: „Notând ceea ce am învățat, sunt capabilă să îmi amintesc mai bine conceptele atunci când am nevoie de ele”. Colegul ei, Mariaterasa Santoro, adaugă: „Mă pot uita în jurnalul meu pentru a-mi aminti un concept spiritual special sau o revelație personală”.

Întrebări pentru curs

Întrebările adresate la începutul fiecărui curs oferă cursanților subiecte pentru a cugeta și a studia pe parcursul cursului. La sfârșit, cursanții își prezintă învățătorului răspunsurile îndrumate de către spirit.

Ilaria Bellomo, o cursantă din sudul Italiei explică: „Întrebările mă fac să mă gândesc la viața mea și la faptul că ceea ce studiez la institut mă ajută să Îl cunosc mai bine pe Isus Hristos”.

Jinseop Jeong, un cursant la institut din Coreea, spune: „Întrebările m-au ajutat să mă gândesc temeinic și să recapitulez ceea ce am învățat. A fost un timp important pentru a recapitula, a contempla și a asimila ceea ce am învățat”.

Faptul că acești cursanți cresc din punct de vedere spiritual devine evident din răspunsurile lor. Sora Seonsim Kang, o învățătoare de la institut la nivel de țăruș spune: „A fost o experiență minunată pentru mine să citesc și să cunosc mărturiile și gândurile cursanților”.

Proiecte personale de învățare

Mulți cursanți de la institut aleg, rugându-se, să facă un proiect semnificativ. În funcție de interesele lor, cursanții din toată lumea au creat obiecte de artă, muzică, videoclipuri și postări pe site-uri de socializare referitoare la Evanghelie. Aceste proiecte invită cursanții să acționeze potrivit lucrurilor pe care le-au învățat în clasă. De exemplu, un cursant a ales să picteze un portret al Salvatorului pentru a-l folosi la cursul „Isus Hristos și Evanghelia nepieritoare”.

Un cursant care participa la cursul „Familia eternă” a creat un proiect despre templu și istoria familiei, care „s-a încheiat cu o excursie la templu, împreună cu bunica mea și membrii apropiați ai familiei, unde am înfăptuit împreună peste 40 de pecetluiri pregătite pe tot parcursul semestrului. Acest lucru ne-a apropiat mai mult unul de celălalt, ca familie”.

După cum afirmă Cenia Avila Organis, cursant la institutul din Bicol, Filipine, lucrul la un proiect personal de învățare „asigură flexibilitate”, oferind cursanților libertatea de a învăța cuvântul lui Dumnezeu și de a simți Spiritul folosind-și propriile talente.

Rezultate perfecționate

Folosirea acestor metode de învățare vă poate îmbunătăți studiul Evangheliei și vă poate aprofunda mărturia. Studiind temeinic Evanghelia prin cursuri de institut, puteți înțelege mai bine cum să puneți în practică cuvântul lui Dumnezeu în propria voastră viață și cum să binecuvântați viața altora. ■

NOTE

1. M. Russell Ballard, „Cea mai minunată generație de tineri adulți”, *Liahona*, mai 2015, p. 67.
2. „Teaching with Power”, lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power.
3. Richard G. Scott, „To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely”, *Liahona*, aug. 2002, p. 12.

TEMA ACTIVITĂŢILOR COMUNE PENTRU ANUL 2018

PACE ÎN HRISTOS

Indiferent de condițiile în care vă aflați, puteți găsi mereu pace în Isus Hristos.

Bonnie L. Oscarson, președintă (centru); Carol F. McConkie, prima consilieră (stânga); Neill F. Marriott, a doua consilieră (dreapta)

Stephen W. Owen, președinte (centru); Douglas D. Holmes, primul consilier (stânga); M. Joseph Brough, al doilea consilier (dreapta)

PREȘEDINȚIA GENERALĂ A TINERELOR FETE – FOTOGRAFIE DE BUSATH PHOTOGRAPHY

Președințiile generale ale Tinerelor Fete și Tinerilor Băieți

Într-o lume plină de agitație, cu diferite standarde morale promovate de oameni, ispite și filosofii care provoacă deseori confuzie, nu este întotdeauna ușor să găsești pace. Dar promisiunea Salvatorului, care se găsește în Doctrină și legăminte 19:23 (tema activităților comune pentru anul 2018), oferă o cale sigură spre pace: „Învață de la Mine și ascultă cuvintele Mele; umblă în umilința ce vine din Spiritul Meu și vei avea pace în Mine".

Noi, membrii Președințiilor generale ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete, depunem mărturie că este adevărat. Am văzut acest lucru în viața noastră și, dacă urmați acest model, Dumnezeu Își va îndeplini promisiunea de a asigura pace și în viața voastră.

Mulți dintre voi s-ar putea să vă simțiți nesiguri și preocupați de ceea ce vă rezervă viitorul. Mulți dintre voi sunteți preocupați de modul în care arătați, de abilitățile voastre, de potențialul vostru. Dar, indiferent de ceea ce aveți de înfruntat, puteți găsi pace. Nu înseamnă că toate acele întrebări sau îngrijorări vor dispărea imediat, dar puteți să simțiți asigurarea liniștitoare că lucrurile se vor rezolva. Și, cel mai important, puteți simți dragostea lui Isus Hristos pentru voi și aceasta aduce o pace imensă.

Să vorbim despre fiecare element al acestui verset.

ÎNVAŢĂ DE LA MINE

Să ajungem să-I cunoaştem pe Tatăl Ceresc şi pe Isus Hristos este o parte necesară a progresului vostru în viață. Domnul a spus: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu" (Ioan 17:3). Când ajungeți să-L cunoașteți mai bine pe Hristos, puteți înțelege cât de bun, înțelept, blând și iubitor este El. Credința voastră în El va crește și veți avea o dorință mai mare să-I urmați pe El și pe Tatăl Ceresc.

ASCULTĂ CUVINTELE MELE

Isus Hristos ne vorbește prin intermediul scripturilor, al profeților și al Duhului Sfânt. Avem nevoie să ne ospătăm din cuvintele lui Hristos, să cugetăm la ele și să le punem în practică în viața noastră. Când studiați cuvintele Salvatorului, concentrați-vă asupra Cărții lui Mormon, deoarece ea este „cea mai corectă carte de pe pământ și cheia de boltă a religiei noastre" a spus Joseph Smith și „omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învăţăturilor ei, decât ale oricărei alte cărţi"[1]. În cadrul Conferinței Generale din aprilie 2017, președintele Thomas S. Monson ne-a invitat, cu hotărâre, să citim Cartea lui Mormon în fiecare zi, fapt care ne va ajuta să ascultăm și să înțelegem cuvintele lui Hristos.[2]

UMBLĂ ÎN UMILINȚA CE VINE DIN SPIRITUL MEU

Ascultarea cuvintelor Salvatorului începe să ne schimbe doar când suntem dornici să ne supunem lor. Acest lucru cere umilință din partea noastră. Ni se cere să renunțăm la calea noastră și să mergem pe calea Sa. Uneori, gândim că este mai bună calea noastră. Dar, când dăm dovadă de umilință și Îl urmăm oriunde ne conduce El, vom fi mereu pe cea mai bună cale.

VEI AVEA PACE ÎN MINE

Aceasta este măreața promisiune: dacă veți face aceste trei lucruri – veți învăța, veți asculta și veți umbla împreună cu Salvatorul – veți avea pace în viața voastră. Veți avea asigurarea că Dumnezeu este de partea voastră și că El va veghea asupra voastră, indiferent de orice teamă, nesiguranță sau slăbiciune ați putea avea. Puteți avea încredere – nu doar în voi, ci, de asemenea, în Isus Hristos și în dragostea și puterea Sa.

Invităm toți tinerii din Biserică să memoreze acest verset. Folosiți-l ca îndrumător în viața voastră. Când negurile întunericului vă înconjoară și par că vă copleșesc, veți putea să vă gândiți la acest verset, să-i urmați modelul și să vă fixați ancora în temelia fermă și sigură reprezentată de Isus Hristos. ■

NOTE

1. *Învățături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2010), p. 66.
2. Vezi Thomas S. Monson, „Puterea Cărții lui Mormon", *Liahona*, mai 2017, p. 86.

ÎNVAȚĂ DE LA MINE ȘI ASCULTĂ CUVINTELE MELE;
UMBLĂ ÎN UMILINȚA CE VINE DIN SPIRITUL
MEU ȘI VEI AVEA PACE ÎN MINE.

DOCTRINĂ ȘI LEGĂMINTE 19:23

Doctrină și legăminte 19:23

Domnul i-a revelat lui Joseph Smith câteva dintre cheile pentru obținerea păcii în Isus Hristos.

1 ÎNVAȚĂ DE LA MINE

„Noi știm că acest «învățător care vine de la Dumnezeu» [Ioan 3:2] a fost mai mult decât un simplu învățător. El, Cel care ne-a învățat să Îl iubim pe Domnul Dumnezeul nostru cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru și cu tot cugetul nostru și pe aproapele nostru ca pe noi înșine este Învățătorul Suprem și Exemplul cel mai bun de viață perfectă…

Când răspundem invitației făcute cu blândețe de Domnul, «învăţă de la mine», noi luăm parte la puterea Sa divină.”

Președintele Thomas S. Monson, „Învățați de la Mine”, *Liahona*, mart. 2016, p. 1, 3.

2 UMILINȚĂ

A fi umil include faptul de a fi „răbdător în suferințe” (Ghid pentru scripturi, „Umil, umilință”, scriptures.lds.org). Dacă îndurăm cu umilință încercările noastre fără să-L disprețuim pe Dumnezeu, ne vom converti și El ne va vindeca (vezi D&L 112:13).

3 UMBLĂ

Învățarea și ascultarea sunt necesare pentru a-L urma cu adevărat pe Isus Hristos. Dar acestea nu sunt suficiente. Noi trebuie, de asemenea, să mergem sau să acționăm în acord cu ceea ce învățăm sau ascultăm.

„Întotdeauna este momentul potrivit să păşiți pe calea Sa. Niciodată nu este prea târziu.” (președintele Dieter F. Uchtdorf, al doilea consilier în Prima Președinție, „Calea unui ucenic”, *Liahona*, mai 2009, p. 77).

23 Învaţă de la Mine şi ascultă cuvintele Mele; [a]umblă în [b]umilinţa ce vine din Spiritul Meu şi vei avea [c]pace în Mine.

4 SPIRITUL MEU

Umilința aduce cu sine „vizitarea de către Duhul Sfânt” (Moroni 8:26) și este o „[roadă a] Duhului” (vezi Galateni 5:22-23).

5 PACE ÎN MINE

„Pacea nu este găsită prin dobândirea de mari bogății, de putere sau de faimă. Nu găsim pace când căutăm plăcere, divertisment sau recreere. Niciunul dintre aceste lucruri, chiar și atunci când îl avem din abundență, nu aduce cu sine fericire sau pace trainică…

Salvatorul este… sursa și Dumnezeul păcii. El este «Domnul păcii». (Isaia 9:6)”

Vârstnicul Quentin L. Cook, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Pacea personală – răsplata neprihănirii”, *Liahona*, mai 2013, p. 34.

6 ASCULTĂ CUVINTELE MELE

Ascultarea este importantă atunci când încercăm să ne dezvoltăm credința în Isus Hristos. „Credinţa vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos” (Romani 10:17).

„Copiii lui Dumnezeu trebuie să învețe să asculte și, apoi, să asculte pentru a învăța de la Domnul” (președintele Russell M. Nelson, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, „Listen to Learn”, *Ensign*, mai 1991, p. 24).

Nota redacției. Această pagină nu este menită să ofere o explicație cuprinzătoare a scripturii alese, ci numai un punct de plecare pentru studiul personal.

Cântec pentru tema activităților comune din anul 2018

PACE ÎN HRISTOS

Textul și muzica:
Nik Day

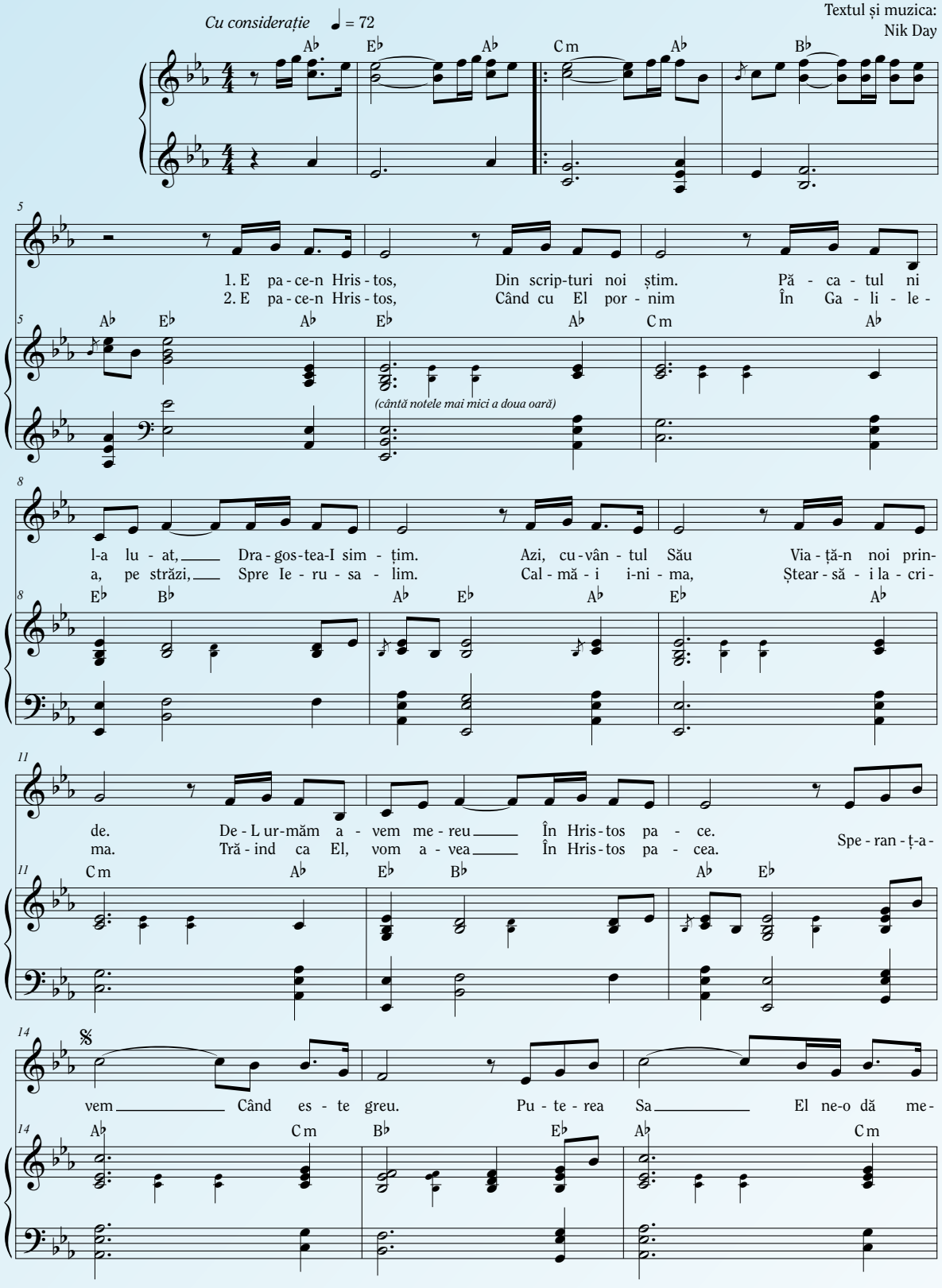

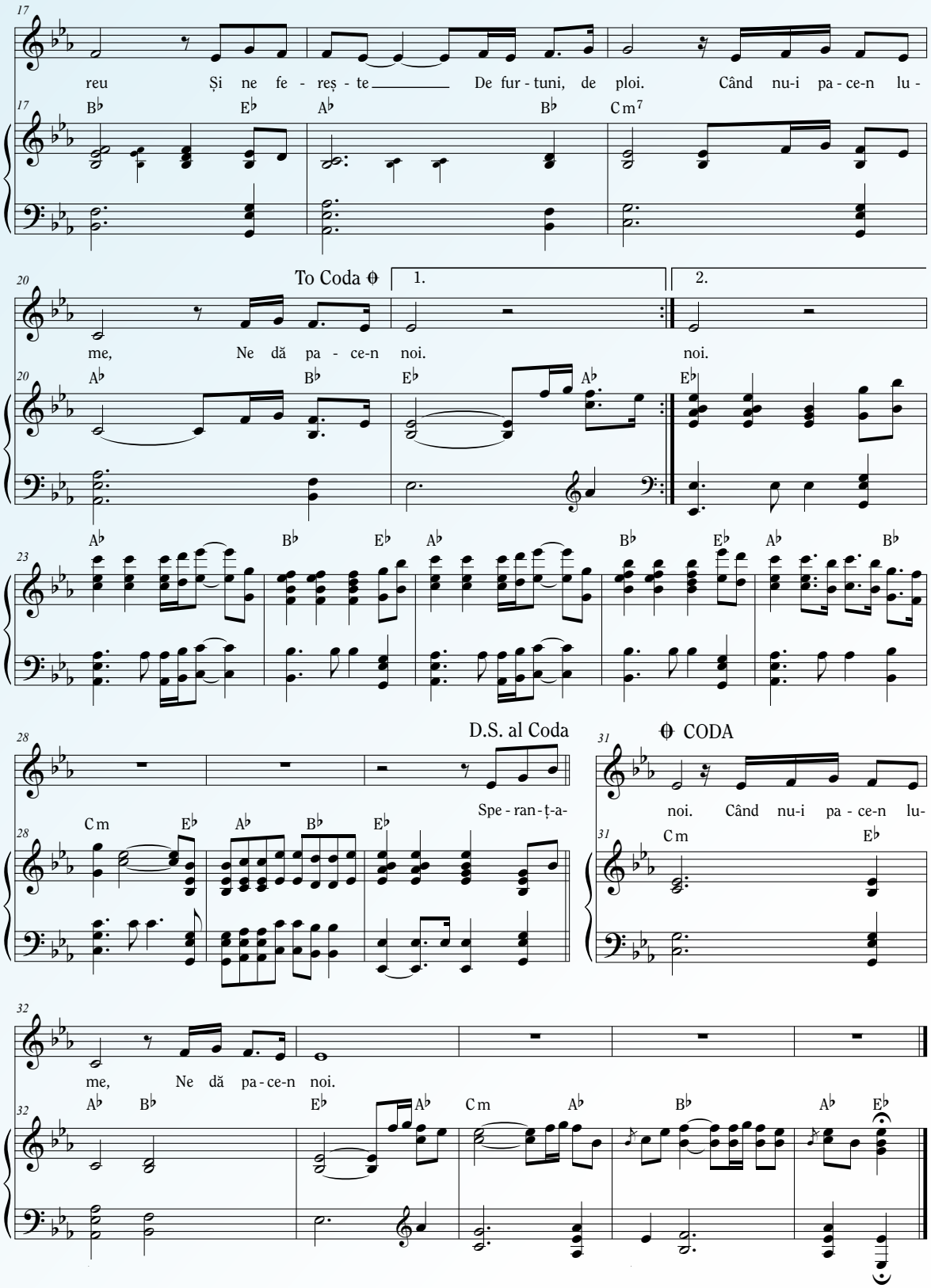

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
Acest cântec poate fi copiat pentru a fi folosit ocazional, la biserică sau acasă, în scopuri necomerciale.
Această notă trebuie să apară pe fiecare exemplar.

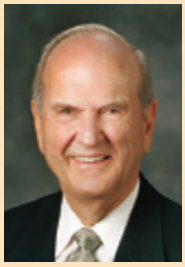

Președintele Russell M. Nelson
președintele Cvorumului celor
Doisprezece Apostoli

Studiați CUVINTELE SALVATORULUI

Nu numai că acum am o mărturie mai mare despre Domnul și Salvatorul Isus Hristos, ci și, o reafirmare a convingerii mele absolute că sistemul folosit de Joseph Smith pentru a traduce Cartea lui Mormon a fost un dar de la Dumnezeu.

În timpul adunării de devoțiune pentru tinerii adulți din întreaga lume din ianuarie 2017, le-am oferit ascultătorilor provocarea să-și dezvolte mărturia despre Salvator, alocând timp în fiecare săptămână pentru:

- a studia tot ce a spus și a făcut Isus după cum este consemnat în Vechiul Testament;
- a studia legile Sale după cum sunt consemnate în Noul Testament;
- a studia doctrina Sa după cum este consemnată în Cartea lui Mormon;
- a studia cuvintele Sale după cum sunt consemnate în Doctrină și legăminte.

Le-am promis ascultătorilor că, dacă vor învăța tot ce vor putea despre Isus Hristos, dragostea lor pentru El și pentru legile lui Dumnezeu va crește mai mult decât își puteau imagina la momentul respectiv.

Ceea ce nu am menționat în timpul acestei cuvântări a fost faptul că eu știam că această promisiune era adevărată pentru că eu eram în mijlocul finalizării aceleiași însărcinări pentru prima oară.

În ziua de 1 decembrie 2016, am primit un set nou de scripturi și am început să lucrez la aceeași însărcinare pe care urma să o ofer mai târziu tinerilor adulți, în ianuarie. După șase săptămâni, când am terminat, căutasem și marcasem mai mult de 2.200 de citate în cele patru cărți de scriptură.[1]

După șase săptămâni de studiu, președintele Nelson și-a încheiat însărcinarea.

„Mi-am dedicat 93 de ani din viață pentru a învăța despre Salvator, însă în puține ocazii am învățat atât de mult cât am făcut-o în această perioadă de studiu de șase săptămâni."

Puteți viziona sau citi cuvântarea președintelui Nelson de la adunarea de devoțiune din ianuarie 2017 apăsând pe „worlwide devotional" în **lds.org/broadcasts.**

A fost nemaipomenit să reușesc să duc această însărcinare la bun sfârșit!

Ceva ce mi s-a părut deosebit de important a fost faptul că Salvatorul ne povestea despre El Însuși de-a lungul acestor perioade – cea din Vechiul Testament, Noul Testament, perioada restaurării și în zilele noastre. În toate cărțile de scriptură, povestea este aceeași și povestitorul este același.

Mi-am dedicat 93 de ani din viață pentru a învăța despre Salvator, însă în puține ocazii am învățat atât de mult cât am făcut-o în această perioadă de studiu de șase săptămâni. De fapt, am învățat atât de mult despre El în acest studiu încât am de gând să împărtășesc mai multe despre această experiență în cuvântările viitoare pe care le pregătesc în prezent.[2]

La începutul acestei însărcinări, nu m-am așteptat ca acest studiu că mă ajute să primesc o nouă mărturie despre divinitatea lucrării lui Joseph Smith – dar m-a ajutat! Revelațiile consemnate de Joseph Smith și cunoștințele dobândite din Biblie sunt extraordinar de consecvente. Pe mine m-a luminat foarte mult să văd acest lucru în studiul meu.

Joseph Smith nu ar fi avut timp să coreleze și să facă trimiteri la Biblie în ritmul rapid în care traducea Cartea lui Mormon – dar a făcut-o!

Deci, nu numai că acum am o mărturie mai mare despre Domnul și Salvatorul Isus Hristos, ci și, o reafirmare a convingerii mele absolute că sistemul folosit de Joseph Smith pentru a traduce Cartea lui Mormon a fost un dar de la Dumnezeu.

Îmi dau seama că unii dintre voi vă gândiți probabil că nu ați avea timp să duceți la bun sfârșit o astfel de însărcinare.

Știu cum vă simțiți. Și eu am crezut același lucru – că nu aș avea timp să fac toate acestea. A trebuit să-mi amintesc că o asemena remarcă nu este una pe care o face cineva care are credință. Remarca unei persoane

care are credință ar suna astfel: „Știu că nu am timp să fac acest lucru, dar îmi voi face timp. Și voi duce la bun sfârșit această însărcinare în timpul pe care îl am”.

Fiecare dintre noi care acceptă această provocare va avea ritmul său. Pentru mine, o mare parte din bucurie a venit din faptul că am terminat în doar șase săptămâni. Acest studiu intensiv într-o perioadă relativ scurtă mi-a permis să apreciez natura complementară a învățăturilor din Vechiul Testament, Cartea lui Mormon, Noul Testament și Doctrină și legăminte.

Celor care cred că nu au timp, le spun că, dacă vor face un sacrificiu, vor fi foarte răsplătiți și vor fi foarte, foarte recunoscători pentru schimbarea de perspectivă, cunoașterea aprofundată și profunzimea convertirii personale. Știu că acest lucru este adevărat pentru că am văzut aceleași recompense în propria viață.

După cum am menționat în cadrul adunării de devoțiune, într-o zi viitoare, vă veți prezenta înaintea Salvatorului. Veți fi copleșiți până la lacrimi pentru că vă veți afla în prezența Sa sfântă. Vă veți strădui să găsiți cuvinte de mulțumire pentru că a plătit prețul păcatelor voastre, v-a iertat pentru fiecare faptă rea față de alții și v-a vindecat de rănile și nedreptățile din această viață.

Îi veți mulțumi pentru că v-a întărit să faceți lucruri ce păreau imposibile, v-a transformat slăbiciunile în puncte forte și pentru că a făcut posibil să trăiți în prezența Sa și a familiei dumneavoastră totdeauna. Identitatea Sa, ispășirea Sa și însușirile Sale vor deveni personale și reale pentru dumneavoastră.

Dar nu trebuie să așteptați până atunci. Alegeți să fiți unul dintre adevărații Săi ucenici acum. Fiți unul care Îl iubește cu adevărat, care dorește să slujească și să conducă așa cum a făcut El. Vă promit că, dacă veți studia cuvintele Lui, capacitatea voastră de a deveni mai asemănători Lui va crește. Știu că acest lucru este adevărat. ■

Dintr-un articol de pe lds.org/blog.

„Celor care cred că nu au timp, le spun că, dacă vor face un sacrificiu, vor fi foarte răsplătiți.”

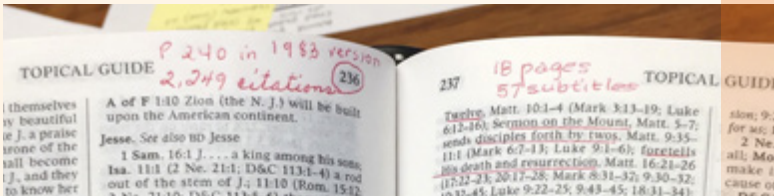

Președintele Nelson a studiat peste 2.200 de citate din scripturi despre Isus Hristos și învățăturile Lui.

NOTE

1. Așa cum a sugerat președintele Nelson în cadrul adunării de devoțiune, puteți face referire la Ghidul pentru scripturi, subiectul „Isus Hristos”.
2. Vezi cuvântarea președintelui Nelson din cadrul conferinței generale din aprilie 2017, „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră”.

Pentru Will, faptul de a alege să nu joace duminica putea să însemne că alegea să nu joace într-una dintre cele mai bune echipe.

FUNDAL ȘI ILUSTRAȚIE CU MINGEA DE LA GETTY IMAGES

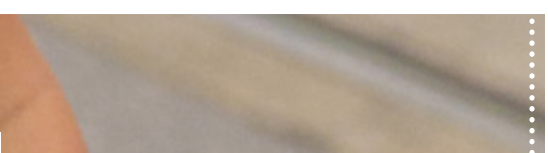

FOTBAL, DUMINICI

ȘI NEÎMPLINIRI SPIRITUALE

Charlotte Larcabal
Revistele Bisericii

Când eram copil, prietenii mei și cu mine jucam un joc numit „Sari sau plonjează”. În principiu, tot ce ai nevoie este o piscină adâncă sau un lac și ceva de pe care să sari, cum ar fi o trambulină. Pentru a juca, te arunci de pe trambulină. În clipa în care faci aceasta, cineva strigă „sari”, ceea ce înseamnă că picioarele trebuie să intre prima dată în apă, sau „plonjează”, ceea ce înseamnă că mâinile trebuie să intre prima dată în apă, în forma unei plonjări.

Când încerci să reacționezi în aer, de obicei, te încolăcești ca un covrig sau să faci un salt în apă nereușit, foarte dureros.

Viața nu trebuie să fie un joc de „Sari sau plonjează”. Puteți lua foarte multe hotărâri mult mai înainte și puteți evita multe neîmpliniri spirituale pe care le putem compara cu săriturile în apă nereușite. Profetul Iosua din Vechiul Testament nu a spus: „Alege doar înainte de a fi prea târziu”. El a spus: „Alegeți *astăzi* cui vreți să slujiți” (Iosua 24:15; subliniere adăugată).

Will W.,în vârstă de 14 ani, din San Francisco, California, S.U.A., probabil nu face multe sărituri în apă nereușite sau greșeli spirituale pentru că el crede că alegerile trebuie făcute cu mult înainte de a fi prea târziu.

„Dacă alegeți să faceți sau nu ceva înainte de a vă confrunta cu o situație, lucrurile vor fi mult mai ușoare”, a spus el. „Să spunem că v-ați dus la o petrecere și cineva v-a oferit o băutură. Dacă trebuie să alegeți chiar atunci să o luați sau nu, ați putea fi ispitiți să o luați. Dar dacă ați hotărât cu mult timp înainte să spuneți nu, oricui v-ar oferi o băutură, v-ați simți mult mai siguri. Nici nu ați avea timpul să fiți ispitiți. Ați spune nu, pentru că ați hotărât aceasta cu mult timp în urmă.”

Tema activităților comune pentru anul 2018 este: „Învață de la Mine și ascultă cuvintele Mele; umblă în umilința ce vine din Spiritul Meu și vei avea pace în Mine” (D&L 19:23). Pentru Will, pacea înseamnă să fie sigur pe sine când alege ce e drept și să nu își facă griji cu privire la comentariile negative din partea altora. Will obține pace datorită hotărârii de a asculta cuvintele lui Hristos – și de a se supune lor – din timp.

„Uneori copiii râd de mine când văd ceea ce fac sau nu fac, dar, de fapt, nu mă deranjează pentru că am hotărât, cu mult timp în urmă, că voi trăi în felul acesta”, spune el.

Un lucru pe care Will și familia sa l-au hotărât cu mult timp în urmă a fost acela de a ține sfântă ziua de sabat. Acest lucru a devenit mai greu când Will făcea parte dintr-o echipă de fotbal de elită. Însă, asemenea lui Nefi, familia lui crede că „Domnul nu dă porunci copiilor oamenilor fără să pregătească o cale pentru ei, ca ei să îndeplinească lucrurile pe care El le-a poruncit” (1 Nefi 3:7).

Pentru Will, fotbalul reprezintă totul. După cum spune mama lui: „El mănâncă, bea, doarme și, pur și simplu, iubește, iubește fotbalul. Este pasiunea lui și el este foarte talentat în fotbal”.

Prin urmare, când Will a intrat într-una dintre cele mai renumite echipe din zonă, a fost încântat. Singura problemă: echipa își desfășura multe dintre meciuri duminica. Majoritatea echipelor nu ar fi acceptat un jucător care ar fi lipsit de la fiecare meci de duminica. Faptul că alegea să nu joace duminicile putea să însemne pierderea locului său din echipă.

Însă Will a luat acea hotărâre cu mult timp în urmă. El va ține sfântă ziua de sabat.

Will împreună cu familia lui s-au rugat, I-au spus Tatălui Ceresc dorința lor de a ține poruncile Sale și I-au cerut ajutorul. Apoi, Will și cu mama sa au vorbit antrenorilor echipei despre crezurile lor. Spre surpriza lor, antrenorii au dorit ca Will să rămână în echipă, chiar dacă nu juca duminicile!

„Știu că atunci când cinstesc ziua de sabat, sunt binecuvântat”, spune Will. „Poate că nu ajung să joc atât de multe meciuri ca ceilalți, dar am văzut binecuvântări, precum schimbarea dintr-odată a meciurilor de duminica într-o altă zi. De asemenea, cred că joc mai bine pentru că am o zi de odihnă.”

Povestirea devine și mai interesantă. De curând, Will a aflat că unul dintre membrii echipei sale este, de asemenea, membru al Bisericii. După ce au jucat câteva luni împreună, celălalt băiat a urmat exemplul lui Will și a încetat să mai joace duminica.

Dacă simțiți că nu primiți binecuvântările datorate supunerii, aceasta ar putea fi pentru că nu puteți să vedeți tot ce Tatăl Ceresc a pregătit pentru voi. Hotărârea de a asculta cuvintele lui Hristos și de a-L sluji pe Domnul este întotdeauna alegerea corectă, deci, luați această hotărâre acum!

„Eu vă rog să luați, chiar aici și chiar acum, hotărârea de a nu devia de la calea ce duce spre țelul nostru: viața veșnică alături de Tatăl nostru din Cer”, a spus președintele Thomas S. Monson („Cele trei principii ale alegerii”, *Liahona*, nov. 2010, p. 68).

Nu faceți ca viața voastră să fie un joc de „Sari sau plonjează”. Nu riscați neîmpliniri spirituale. Alegeți chiar acum să-L urmați pe Isus Hristos și bucurați-vă de pacea pe care El v-o aduce în viață. ■

VECINUL *meu* NEOBIȘNUIT

Samantha Best

Cu câțiva ani în urmă, eram deprimată deoarece simțeam că nu aveam cu cine să vorbesc. Familia mea locuia departe și nu aveam niciun prieten, așa că nu găseam niciun motiv pentru a mai trăi.

Locuiam cu mătușa și unchiul meu, iar singurul lucru pe care ei mi-au spus să nu îl fac era să nu vorbesc cu vecinul. Ei pretindeau că el este neobișnuit și au inventat povești despre el pentru a mă speria.

Cu toate acestea, într-o sâmbătă, el și două adolescente de vârsta mea mi-au cerut ajutorul pentru a construi un gard. Am fost de acord să îi ajut și am început să lucrez.

După ce le-am observat pe aceste fete, mi-am dat seama că ele erau amabile, așa că am început să vorbesc cu ele, fapt ce a dus la o discuție despre Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Am avut multe întrebări la care ele au răspuns. Am devenit curioasă. Vecinul meu m-a invitat să merg a doua zi împreună cu el la Biserică să văd dacă îmi place. Mă aflam într-o perioadă deprimantă din viața mea și am presupus că nu am nimic de pierdut.

Când am intrat pe ușa bisericii a doua zi dimineață, am simțit imediat o pace interioară pe care nu am înțeles-o, dar am știut că această biserică era locul în care trebuia să fiu. Am făcut cunoștință cu misionarii în acea zi și am văzut că ei *știau* că Biserica este adevărată.

Am început să ascult diferite lecții ale misionarilor. Nu aș fi putut să Îi cer Tatălui Ceresc să-i trimită pe acei doi misionari iubitori, plini de grijă și înzestrați cu Spiritul Domnului într-un moment mai bun. Cu ajutorul lor, am primit cunoașterea pe care o aveau despre Evanghelie.

După ce i-am ascultat împărtășindu-și cunoașterea despre modul în care Tatăl Ceresc i-a ajutat să treacă peste greutăți, am simțit că ar fi trebuit să mă rog să văd dacă ceea ce au spus ei era adevărat. După ce m-am rugat, am avut un sentiment puternic de bucurie, pace și calm. Am știut că, în acea noapte, am primit răspuns prin Duhul Sfânt.

Având această cunoaștere, mărturia mea a crescut rapid. De când m-am alăturat Bisericii în 2013, am văzut cu adevărat binecuvântările pe care mi le-a oferit cunoașterea despre Tatăl Ceresc. Sunt recunoscătoare pentru acei misionari și pentru vecinul care m-a invitat să vin la Hristos. ■

Autoarea articolului locuiește în Victoria, Australia.

Mă aflam într-o perioadă deprimantă din viața mea, dar faptul că am mers la biserică cu vecinul meu a schimbat totul.

ILUSTRAȚIE DE RAFAEL MAYANI

MI-AM ARĂTAT CREDINȚA PRIN FAPTE

Meciul meu de tenis de masă cu prietenul meu Erfrey a fost întrerupt de trei bătăi la ușa sa de la intrare. Am auzit un glas care nu-mi era cunoscut și care vorbea hiligynon, dialectul nostru nativ, cu un accent ciudat.

Erfrey s-a grăbit către ușă, aparent așteptându-i să sosească. „Vino!", mi-a spus. „Vreau să-i cunoști pe prietenii mei!"

Aceștia purtau cămăși albe și cravate și veniseră să-i propovăduiască fratelui mai mic al lui Erfrey pentru a-l pregăti să fie botezat. Le-am vorbit în engleză și au fost suficient de impresionați încât să mă roage să interpretez pentru ei în timpul discuției lor cu fratele lui Erfrey.

Am crezut ca voi juca rolul interpretului pasiv. Dar am devenit un participant activ pe măsură ce cuvintele lor au prins rădăcini în inima mea. Am avut un sentiment inexplicabil și persistent de fericire pe care nu-l simțisem niciodată înainte.

După acea experiență, i-am rugat pe misionari să le predice membrilor familiei mele. Dar atunci când au venit, părinții mei au hotărât ferm că nu va exista niciodată un loc pentru un mormon în familia noastră.

Am dorit să fiu botezat, așa că am început să-mi arăt credința prin fapte. Am postit și m-am rugat. M-am străduit să fiu un exemplu pentru ei.

Doi ani mai târziu, prin credința mea simplă și sprijinul plin de iubire al Tatălui Ceresc, inima tatălui meu a fost, în sfârșit, înduioșată și a semnat formularul prin care consimțea să fiu botezat. Mă bucur să spun că mărturia mea despre Evanghelia restaurată este cel mai valoros lucru pe care îl am. ■

Arnel M., Negros Occidental, Filipine

DE LA SOCIETATEA PRIMARĂ LA TINERELE FETE

Mi-a fost întotdeauna greu să mă acomodez cu situațiile noi. De aceea mi-a fost teamă să plec de la Societatea Primară și să merg la Tinerele Fete. La început, programul mi s-a părut ciudat. Tinerele Fete reprezentau un mediu atât de diferit – nu mai aveam timp de intonat cântece, nu mai aveam timpul petrecut împreună. De asemenea, aveam activități comune ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete în timpul săptămânii.

Voiam doar să mă integrez și să mă simt confortabil așa că i-am acordat noului meu program o șansă. M-am rugat mult și am început să mă adaptez noului program și să mă împrietenesc cu celelalte tinere fete.

Odată cu trecerea săptămânilor, am început să înțeleg de ce făceam parte din programul Tinerelor Fete. Învățam mai multe despre Evanghelie, aveam mai multe ocazii să fac ceva bun în fiecare săptămână, puteam merge la templu și puteam simți Spiritul Domnului în casa Sa.

Acum sunt foarte recunoscătoare pentru Tinerele Fete. Sunt bucuroasă că am acordat o șansă acestei schimbări și că Tatăl Ceresc m-a ajutat să fac acest lucru. ■

Bethany W., Florida, SUA

UN SPIRIT CURAT: MAI IMPORTANT DECÂT O COMPETIȚIE

În clasa a VIII-a făceam parte dintr-un club de carte. În fiecare lună ne întâlneam pentru a discuta despre o carte și, la sfârșitul anului, aveam o competiție pentru a vedea care dintre echipe știa cele mai multe lucruri despre fiecare carte. Una dintre regulile pe care o urmam mereu era aceea de a citi doar cărți curate din punct de vedere moral.

Într-o lună, când am început să citesc următoarea carte, am simțit că nu este curată. Dar trebuia s-o citesc dacă voiam ca echipa mea să câștige competiția. Nu îi puteam dezamăgi. După câteva capitole, cartea s-a înrăutățit. Într-un final, am pus-o deoparte. Știam că nu o puteam citi – curățenia mea spirituală era mai importantă decât câștigarea unei competiții.

Dar mi-era atât de teamă să le spun aceasta coechipierilor mei. Cu o noapte înainte de întâlnirea de la club, m-am rugat Tatălui Ceresc să-mi dea curajul să îi înfrunt.

Ziua următoare am fost foarte îngrijorată. M-am așezat lângă echipa mea. Când a început adunarea, eram pe punctul de a le explica tuturor că nu putusem citi cartea. Dar, înainte de a face aceasta, conducătoarea s-a ridicat și și-a cerut scuze. Ea a explicat că nu citise cartea înainte de a o include în lista noastră cu cărți și nu și-a dat seama ce conținea. Ea a spus că o va scoate din listă. Când am ajuns acasă, I-am mulțumit Tatălui Ceresc.

Știu că, atunci când trăim cu fermitate potrivit standardelor noastre, Domnul ne veghează. El nu are întotdeauna grijă de situație cum a făcut în cazul meu, dar El ne va oferi întotdeauna curajul de a lua decizii bune. ■

Ashleigh A., Utah, SUA

E RÂNDUL TĂU

Liahona așteaptă cu bucurie experiențele și cunoștințele tale legate de trăirea în acord cu Evanghelia. Trimite povestirea ta la liahona.lds.org (apasă pe „Trimite un articol”).

ILUSTRAȚII DE DAVID MALAN

Împărțind gustări și zâmbete

Suntem Sam și Anastasia

și încercăm SĂ STRĂLUCEASCĂ LUMINA NOASTRĂ împărțind altora!

1

Cum putem să ajutăm?

În Florida, S.U.A., unde locuim, vedem mulți oameni fără adăpost. Ne-am întrebat cum am putea să-i ajutăm. Isus i-a hrănit pe cei flămânzi și toată lumea trebuie să mănânce! Astfel, ne-am hotărât să facem pachete cu gustări de urgență.

IMAGINI CU PLAJĂ DE LA GETTY IMAGES

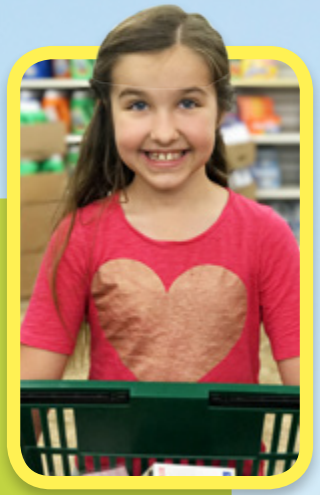

2

Cumpărarea alimentelor
Prietena noastră, Joa, ne-a ajutat să facem aprovizionarea de la magazinul unde orice produs costă un dolar.

3

Pregătirea pachetelor
În pachetele noastre am pus batoane de cereale, grisine cu caşcaval şi alte gustări delicioase. Sam a şi încercat una!

4

Super!
Împărţirea pachetelor ne-a făcut să zâmbim. Unii oameni au spus: „Mulţumesc!” şi „Super!”

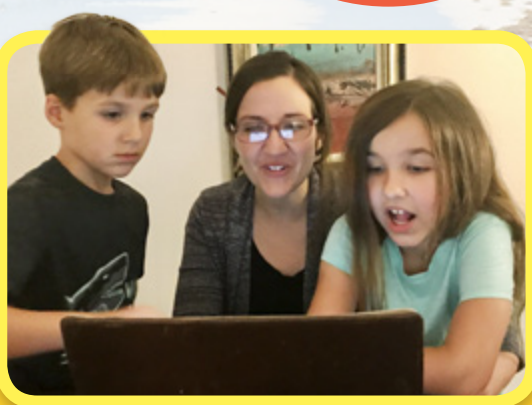

5

Mult mai multe pachete
Mama noastră a postat proiectul online şi ramura tinerilor adulţi necăsătoriţi a aflat despre acţiunea noastră. Ei au făcut încă 100 de pachete cu gustări pentru adăpostul local pentru cei fără casă. Adăpostul le-a folosit pentru a invita oamenii să se înscrie la un program care să-i ajute să obţină case. Aceasta ne-a făcut fericiţi cu adevărat!

CUM PUTEŢI VOI SĂ STRĂLUCIŢI?

- Alegeţi un proiect de slujire pe care doriţi să-l faceţi cu familia voastră.
- Oferiţi o donaţie de post în plicul pentru donaţii. Banii voştri vor fi folosiţi pentru a-i ajuta pe cei nevoiaşi.

SĂ NE TRIMIŢI O STEA!

În ce fel lăsaţi lumina voastră să strălucească, aşa cum ne-a rugat Isus să facem? Trimiteţi-ne o stea cu povestea, fotografia voastră şi permisiunea părinţilor voştri. Pentru mai multe informaţii, vezi pagina 71.

Murlene Watkins
Bazat pe o întâmplare adevărată

*„Îmi place să citesc scriptura; de fiece dată, Spiritul îmi aduce-n inimă o mărturie adevărată.” (*Cântece pentru copii*, p. 66).*

Lucia și-a șters o lacrimă. Nu voia ca ceilalți copii să vadă. Ea a plecat de la școală și s-a grăbit să ajungă acasă.

Lucia locuia pe o insulă mică, frumoasă. Ea era singurul membru al Bisericii din școală. Toți ceilalți mergeau la aceeași biserică. Ei râdeau de Lucia și nu se jucau cu ea pentru că era diferită.

Aceasta nu era singura problemă. Uneori, învățătoarea o ignora pe Lucia când aceasta ridica mâna.

„Dar aceasta a fost cea mai rea zi!”, și-a spus Lucia. Ea a dat cu piciorul într-o piatră de pe drum. În timpul clasei, învățătoarea a citit câteva versete din Biblie pe care Lucia nu le-a înțeles. Acestea păreau să exprime că Tatăl Ceresc, Isus și Duhul Sfânt sunt aceeași persoană. Apoi, învățătoarea a spus că sunt *unele* biserici care nu cred în ceea ce ne învață Biblia. Aceasta s-a uitat direct la Lucia. Toți din clasă au râs.

Lucia a fost confuză. Nu erau Tatăl Ceresc, Isus și Duhul Sfânt persoane separate? Ce se întâmpla?

Dintr-o dată, a avut un gând plăcut. Îi putea întreba pe misionari! Ei veneau în satul Luciei în fiecare zi. „Ei vor ști cum să ajute!”, s-a gândit ea.

Când Lucia s-a întors, ea le-a văzut pe sora Brown și pe sora Ruiz. Ele ajutau la pomparea apei într-un rezervor de pe acoperiș.

Lucia a adresat întrebarea imediat. „De ce se spune în Biblie că Tatăl Ceresc și Isus sunt aceeași persoană?”

Un RĂSPUNS pentru

Sora Brown a zâmbit. „Aceasta este o întrebare bună. Hai să căutăm după prânz câteva scripturi care să ne ajute.”

Lucia de-abia a gustat puțin din delicioasa tocană *ropa vieja* pe care mama o pregătise. Tot ce voia era răspunsul!

Într-un final, prânzul s-a sfârșit. Lucia și misionarele și-au deschis scripturile. Ele au citit despre viziunea lui Joseph Smith. Au citit despre botezul lui Isus. Ambele scripturi arătau că Tatăl Ceresc, Isus și Duhul Sfânt sunt persoane separate.

„Atunci de ce spun celelalte scripturi că sunt aceeași persoană?”, a întrebat Lucia.

Sora Brown a început să răsfoiască. „Hai să citim din Ioan 17. În acest capitol Isus Se roagă Tatălui Ceresc pentru apostolii Săi.”

Ele au citit pe rând. În scripturi, Isus Se roagă ca apostolii Săi „să fie una” așa cum și El și Tatăl Ceresc sunt una. Lucia și-a dat seama că El a spus aceasta de cel puțin trei ori.

„Apostolii nu puteau toți să fie o singură persoană”, a spus sora Ruiz. „Dar *puteau* fi una în ceea ce credeau și cum acționau. În acest sens sunt și Tatăl Ceresc, Isus și Duhul Sfânt una”.

Lucia a început să simtă căldură în inima ei. Știa că este Duhul Sfânt. Acesta îi spunea că ceea ce zisese sora Ruiz era adevărat.

Tatăl Ceresc și Isus nu erau aceeași persoană. Dar erau la fel în ceea ce spuneau și ceea ce făceau. Și Lucia știa că Amândoi o iubeau. ■

Autoarea articolului locuiește în California, S.U.A.

LUCIA

Lucia era confuză cu privire la ce spusese învățătoarea ei. Cine ar putea ajuta?

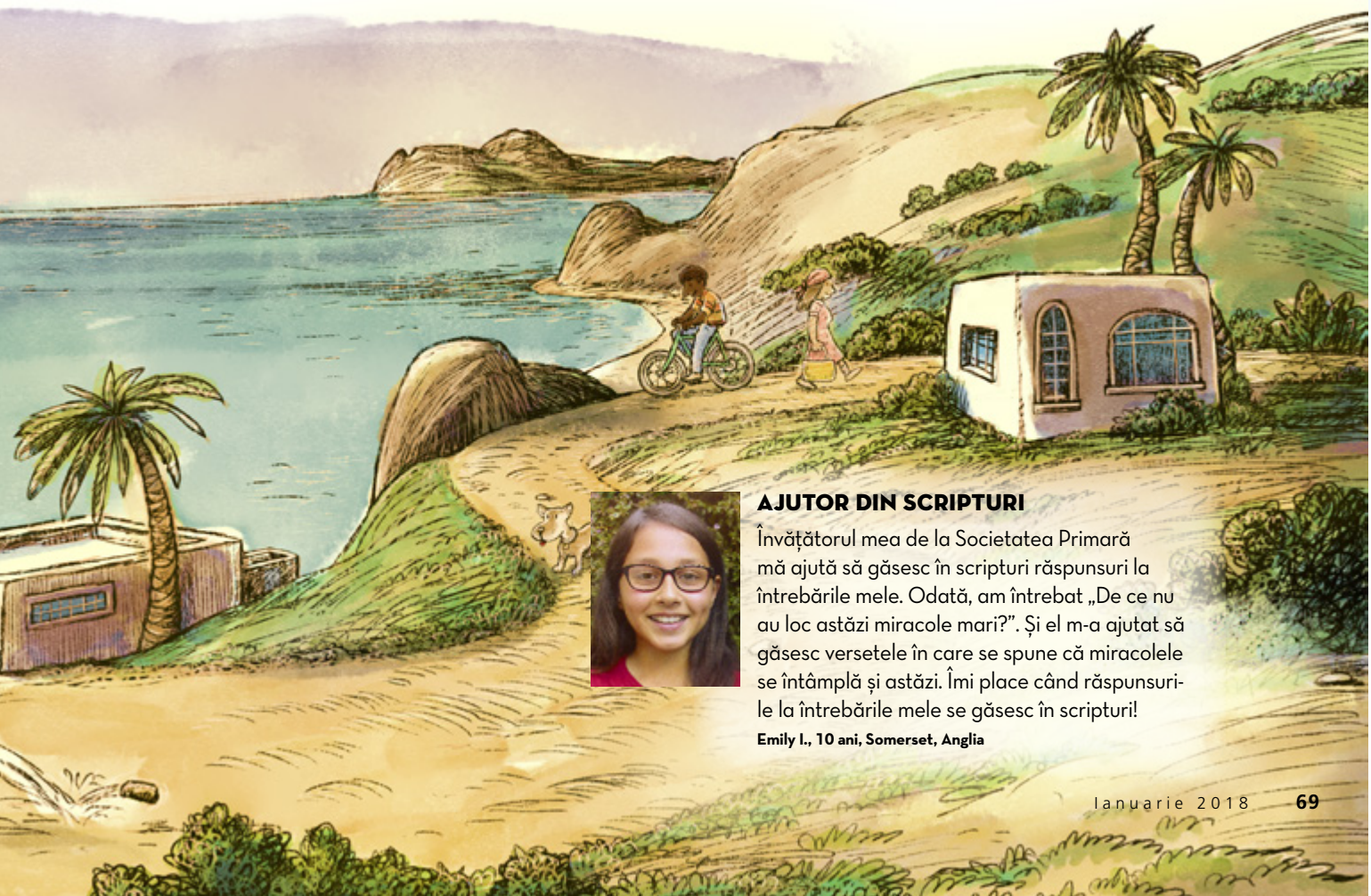

AJUTOR DIN SCRIPTURI

Învățătorul meu de la Societatea Primară mă ajută să găsesc în scripturi răspunsuri la întrebările mele. Odată, am întrebat „De ce nu au loc astăzi miracole mari?”. Și el m-a ajutat să găsesc versetele în care se spune că miracolele se întâmplă și astăzi. Îmi place când răspunsurile la întrebările mele se găsesc în scripturi!

Emily I., 10 ani, Somerset, Anglia

Președintele
Thomas S. Monson

Tot așa să LUMINEZE și lumina voastră

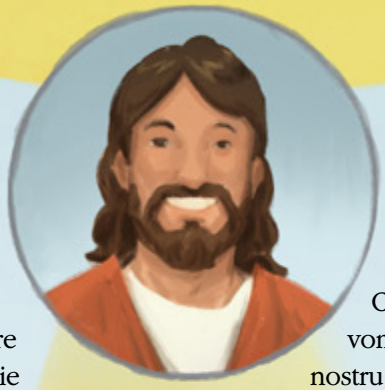

Fiecare dintre noi a venit pe pământ având **Lumina** lui Hristos. Depinde de noi ca **lumina** să strălucească puternic ca alții să o vadă și să o urmeze. Una dintre cele mai bune metode de care avem nevoie pentru a păstra credința este să studiem scripturile și să ne rugăm.

Pe măsură ce păstrați flacăra mărturiei voastre arzând puternic, veți deveni o **lumină care semnalizează** tuturor calea dreaptă pentru a o vedea. Salvatorul a spus: „Tot așa să lumineze și **lumina** voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri” (Matei 5:16).

Ocaziile noastre de a străluci sunt nelimitate. Ele ne înconjoară în fiecare zi. Când urmăm exemplul Salvatorului, noi vom fi o **lumină** în viețile celor din jurul nostru – fie că sunt membrii familiei noastre, prietenii noștri sau străini.

Putem fi o **lumină** pentru lume. Așa cum, atunci când aprindeți **lumina** într-o cameră întunecată, ea se va umple de **lumină**, și noi, fiind un exemplu de neprihănire, putem ajuta la **luminarea** unei lumi din ce în ce mai întunecate.

Prieteni, noi putem fi o „pildă pentru credincioși”, așa cum a spus apostolul Pavel (1 Timotei 4:12). Putem fi cunoscuți mereu ca ucenici ai lui Hristos și putem deveni asemenea unor „**lumini** în lume” (Filipeni 2:15). ■

Din „Be a Light to the World” (Brigham Young University devotional, 1 nov. 2011), speeches.byu.edu.

ILUSTRAȚIE DE ANDREW BOSLEY

TRIMITE-NE STEAUA TA!

În ce fel lăsați lumina voastră să strălucească, așa cum ne-a rugat Isus să facem? Ești un exemplu bun, slujești vecinului tău sau îți împărtășești mărturia? Spune-i revistei *Liahona* despre aceste lucruri trimițând povestea ta și o stea.

1. Trasează pe o altă foaie de hârtie conturul acestei stele și scrie cum strălucești puternic fiind un exemplu bun sau ajutându-i pe alții.
2. Decupează steaua și fă-i o poză. Sau roagă pe cineva să îți facă o poză în care ții steaua în mână.
3. Cu ajutorul părinților trimite-o online la liahona.lds.org (apasă pe „Trimite un articol”).

STELELE SCRIPTURILOR

Colorează fiecare stea după ce ai citit fiecare fragment din scripturi despre exemplul lui Isus Hristos.

3 Nefi 17:7, 9

3 Nefi 17:21

Ioan 8:10-11

3 Nefi 11:13-15

Ioan 11:33-44

Marcu 10:46-52

Lucas și bătăușul

Lucas se simțea minunat după cele spuse… până ce a văzut expresia de pe chipul lui Pedro.

Eric B. Murdock
Revistele Bisericii
Bazat pe o întâmplare adevărată

*„Folosind doar cuvinte frumoase acasă, oriunde am fi.” (*Imnuri*, nr. 149).*

„Oh, nu! Vine Pedro!”

Toți de la școală știau că Pedro este un bătăuș. Era mare și rău! Le punea altor copii porecle răutăcioase, le lua prânzul și îi alerga prin curtea școlii. Nimeni nu voia să fie în jurul său.

Pedro a mers pe lângă Lucas și prietenul său, Arthur. El i-a numit „fraieri” și l-a împins pe Arthur.

Lucas se săturase de răutatea lui Pedro. Fără să se gândească, el a strigat „Încetează, Pedro!”.

Lui Lucas nu-i venea să creadă. Înfruntase cel mai mare bătăuș din școală.

Pedro s-a năpustit asupra lui Lucas și l-a apucat de cămașă. „Ce ai spus?” Inima lui Lucas bătea atât de tare încât avea impresia că avea să-i sară din piept! „Îți voi da un singur avertisment”, a spus Pedro. „Dar ar fi bine să ai grijă!” El l-a împins pe Lucas și a plecat.

După aceea, Lucas a încercat pe cât posibil să-l evite pe Pedro, dar acesta îl găsea mereu. Nu îl lăsa pe Lucas să se dea în leagăn, îl împingea la jocul de aruncat cu mingi, îi punea piedică la cantină și spunea mereu lucruri răutăcioase.

Într-o zi, Lucas și Arthur se jucau cu mingea de fotbal al lui Arthur. Pedro a apărut de după un copac și a luat mingea.

„Dă-mi-o înapoi, te rog”, a spus Arthur.

„Cine mă va obliga?” Pedro l-a împins pe Lucas într-un copac și a râs.

Lucas începea să fiarbă de nervi. Era așa de furios! „Știi ce, Pedro?” A spus Lucas. „Ești cel mai rău copil pe care îl cunosc! Nimeni nu te place. Toți își doresc să dispari pentru totdeauna!”

Pedro s-a oprit din râs. Lucas se simțea minunat după cele spuse… până ce a văzut expresia de pe chipul lui Pedro. Era oare pe punctul de a plânge? Pedro s-a uitat rapid în jos și a plecat.

Imediat, Lucas s-a simțit foarte prost. Restul zilei, oricât de mult a încercat, Lucas nu a putut să scape de acel sentiment îngrozitor. În acea noapte, s-a răsucit pe o parte și pe altă în pat. Se tot gândea la cât de trist păruse Pedro.

„Cum se putea simți Pedro rău?", se gândea Lucas. „Lui nu-i pasă dacă este răutăcios cu alți copii. Trebuia să spun ceva, nu-i așa?" Cu cât Lucas se gândea mai mult, cu atât își dădea seama că făcuse *bine* că s-a apărat și l-a apărat pe prietenul său. Dar *greșise* spunând acele lucruri răutăcioase.

Lucas a îngenuncheat lângă patul său și L-a rugat pe Tatăl Ceresc să-l ierte. I-a spus Tatălui Ceresc că nu mai voia să rănească sentimentele cuiva niciodată. Voia să fie bun. După ce a spus „amin", Lucas a știut ce trebuie să facă.

După prânz, a doua zi, Lucas l-a văzut pe Pedro singur sprijinindu-se de perete. Lucas avea emoții. Ce avea să facă Pedro? Lucas a respirat adânc și a mers la el.

„Mm, îmi pare rău pentru ce am spus ieri."

Pedro părea surprins. „Îți pare rău?"

„Da. Ți-am spus niște lucruri destul de răutăcioase și nu trebuia. Îmi pare rău".

Pedro s-a uitat la pantofii săi. „Este în regulă."

Clopoțelul a sunat. Lucas a început să meargă înapoi spre clasă. Se simțea mult mai bine. Dar voia să mai spună un lucru. S-a întors din drum. „Mâine am putea juca fotbal în pauză dacă vrei."

Un zâmbet mic a apărut pe chipul lui Pedro. „Asta sună bine."

După aceea, lucrurile au mers mai bine cu Pedro. El încă mai era bătăuș uneori, dar nu mai era așa de rău. Chiar s-a jucat cu Lucas de câteva ori în pauză. Și fusese chiar distractiv! La sfârșitul anului școlar, Pedro i-a spus lui Lucas că avea să se mute. Apoi, a spus ceva care l-a uimit cu adevărat pe Lucas.

„Îți mulțumesc că mi-ai fost prieten," a spus Pedro. „Chiar și atunci când n-am fost bun."

Sentimentul de căldură din inima lui Lucas l-a făcut să știe că a fi bun este întotdeauna alegerea corectă. ■

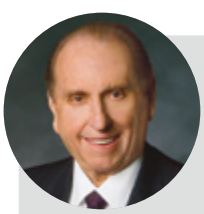

FOLOSIȚI ÎNTOTDEAUNA CUVINTE FRUMOASE

„Folosiți un limbaj care să-i întărească și să-i înalțe spiritual pe cei din jurul vostru."

Președintele Thomas S. Monson, „The Lighthouse of the Lord", *Ensign*, nov. 1990, p. 97.

Vârstnicul
Claudio R. M. Costa
din Cei Șaptezeci

Moroni și mecanicul

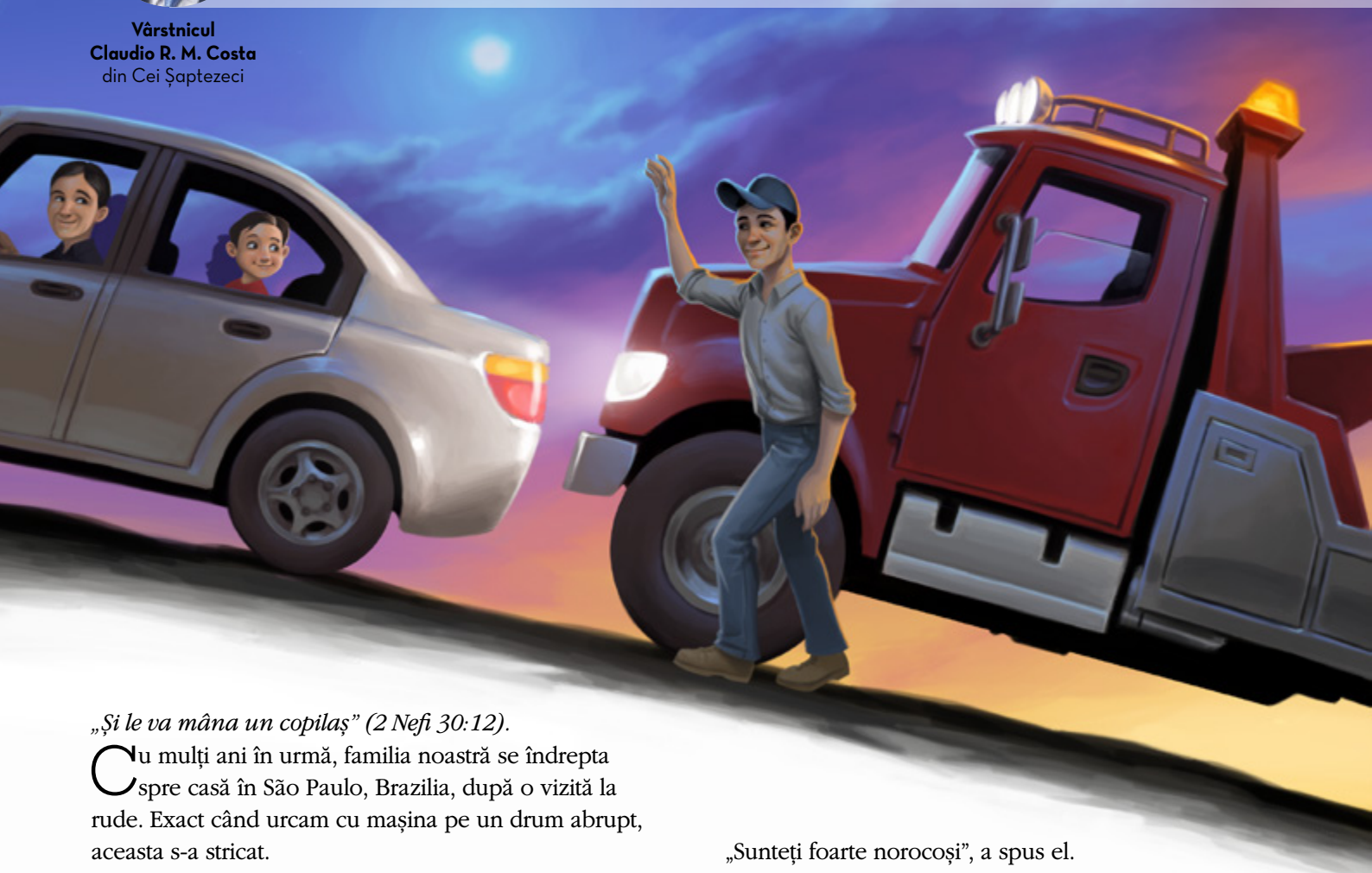

„Și le va mâna un copilaș” (2 Nefi 30:12).

Cu mulți ani în urmă, familia noastră se îndrepta spre casă în São Paulo, Brazilia, după o vizită la rude. Exact când urcam cu mașina pe un drum abrupt, aceasta s-a stricat.

Am încercat câteva minute să repornim mașina. Dar nu am reușit. Au trecut mai multe mașini pe lângă noi. Nimeni nu s-a oprit să ne ajute.

În cele din urmă, am spus familiei mele că trebuie să ne rugăm. Fiul meu, Moroni, în vârstă de șase ani a spus: „Nu-ți face griji, tati. M-am rugat eu deja”.

„Pentru ce te-ai rugat?”, l-am întrebat.

„M-am rugat Tatălui Ceresc să ne trimită persoana *potrivită* să ne ajute”, a spus el.

Curând, în spatele mașinii noastre au apărut două lumini strălucitoare. Era o camionetă pentru remorcări. Șoferul era mecanic.

„Sunteți foarte norocoși”, a spus el. „Mi-am terminat munca și mă îndreptam spre casă”.

Ne-a reparat mașina. Apoi, a venit în urma noastră să se asigure că ajungem acasă în siguranță.

L-am întrebat pe Moroni dacă știa cât de specială fusese această experiență. „Sigur”, mi-a răspuns el. „Tatăl Ceresc mi-a auzit rugăciunea. Acum, am propria mărturie! Nu mai trebuie să o împrumut de la tine, tată”. Am fost emoționat de exemplul plin de credință al lui Moroni.

Acum, el a crescut, dar încă îmi amintesc de exemplul lui bun de când era mic. Chiar și când ești copil, poți fi un exemplu pentru familia și prietenii tăi. ■

ILUSTRAȚIE DE KEVIN KEELE

POT SĂ CITESC DIN SCRIPTURI

Planul lui Dumnezeu pentru mine

După ce citiți un fragment din scripturi, colorați unul dintre animalele din imagine!

1. Avraam 3:24-28
2. Moise 2:1-13
3. Moise 2:14-25
4. Moise 2:26-31
5. Avraam 5:1-7
6. Evrei 5:8-9; Alma 12:33
7. Moise 1:39
8. Psalmii 82:6; Romani 8:16

ILUSTRAȚII DE DILEEN MARSH

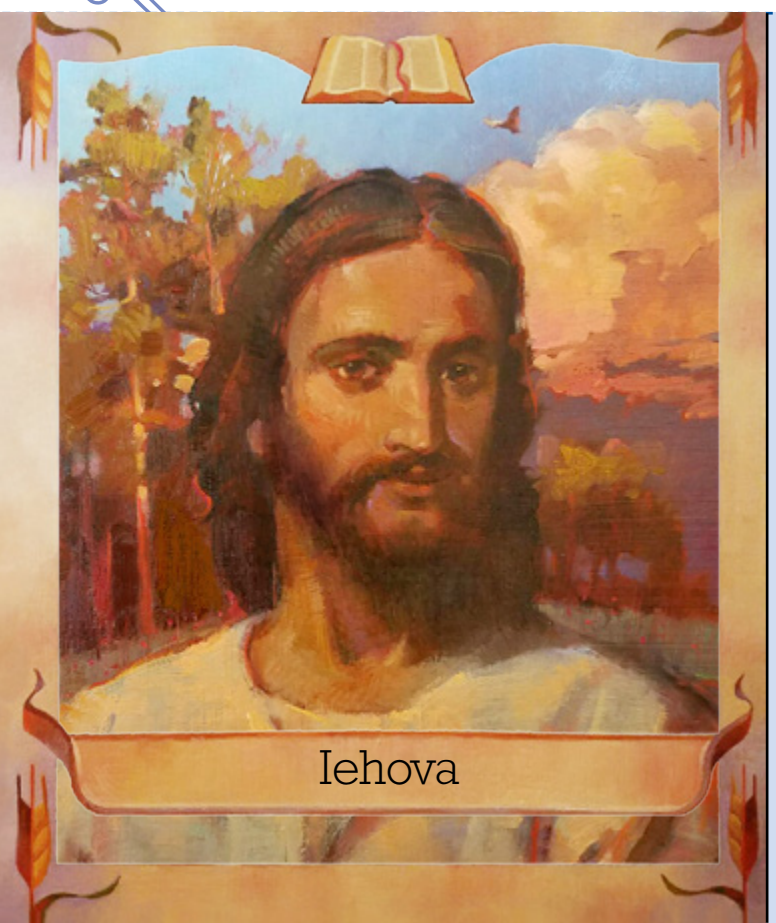

Înainte ca pământul să fi fost creat, numele lui Isus a fost Iehova. El este cel mai mare copil al Tatălui Ceresc și fratele nostru mai mare. El L-a ajutat pe Tatăl Ceresc să creeze pământul, plantele și animalele. Și El a venit pe pământ pentru a ne ajuta să ne întoarcem la Tatăl Ceresc.

- ☐ Citiți și memorați Isaia 26:4.
- ☐ Vizionați capitolele 1 și 2 din Vechiul Testament, pe scripturestories.lds.org.
- ☐ Scrieți sau desenați în jurnalul vostru despre un moment în care ați dat dovadă de dragoste față de creațiile Tatălui Ceresc și ale lui Iehova.
- ☐ Voi avea grijă de creațiile lui Dumnezeu...

_____

_____

Crearea

Kim Webb Reid

Cu mult timp înainte, Dumnezeu a creat un loc minunat în care să trăiesc eu.

Când El a început să creeze pământul, El a separat ziua de noapte. A creat soarele, luna și stelele pentru ca eu să am mereu lumină pentru a mă ghida.

ILUSTRAȚII DE APRYL STOTT

El a creat cerul, mările și pământul. A acoperit pământul cu tot felul de plante.

El a creat păsări pentru a zbura pe cer, pești pentru a înota în mări și animale pentru a trăi pe pământ.

De câte ori văd creațiile lui Dumnezeu simt respect și dragoste pentru El. Sunt recunoscător că El a creat acest pământ pentru mine. ■

Fac parte dintr-o lume minunată

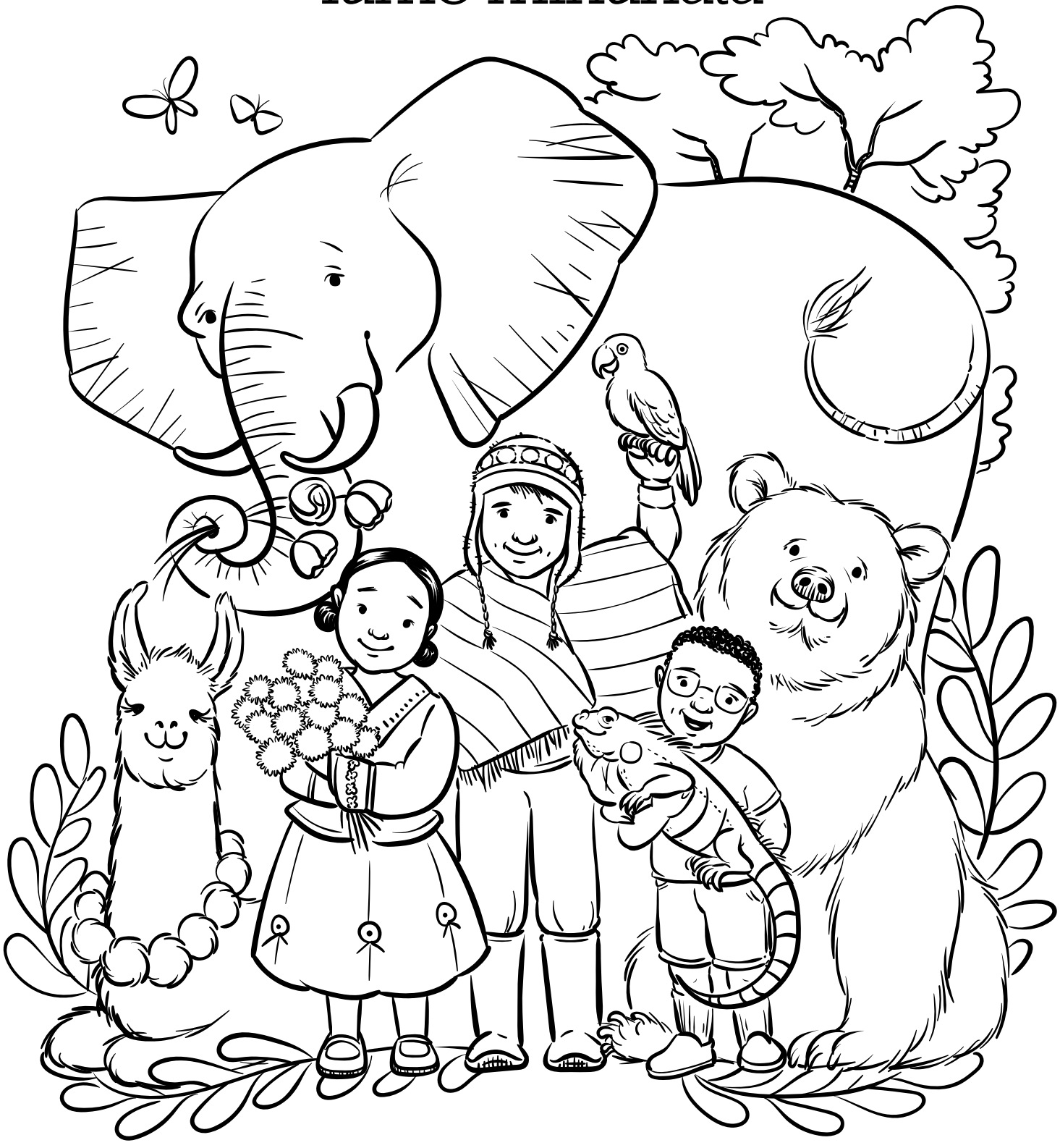

ILUSTRAȚIE DE APRYL STOTT

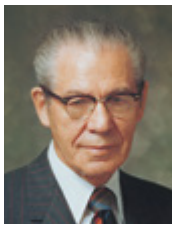

Președintele N. Eldon Tanner (1898-1982)
primul consilier în Prima Președinție

SCOPUL CREĂRII

Cu toții putem face din căminul nostru raiul pe pământ.

Să ne gândim la… scopul creării pământului. În scripturi ni se spune clar că a fost… acela de a oferi un loc pentru fiii și fiicele lui Dumnezeu, ca aceștia să aibă o viață muritoare și să dovedească prin ținerea poruncilor că sunt demni să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu de unde au venit.

După crearea pământului, „Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră».…

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l».” (Genesa 1:26-28).

Când Dumnezeu a creat femeia și a adus-o înaintea bărbatului, a spus:

„De aceea, va lăsa omul pe tatăl și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și vor fi un singur trup.” (Genesa 2:24)

Da, căsătoria este rânduită de Dumnezeu și după acea primă referință la soț și soție, putem găsi alte scripturi drept dovadă că bărbații și femeile devin soți și soții în cadrul ceremoniilor de căsătorie… Noi nu suntem aici doar să „[mâncăm, să bem și să ne veselim]” (2 Nefi 28:7)…

Este important ca noi să înțelegem, așa cum putem învăța din scripturi, că Dumnezeu este etern și creațiile Sale sunt eterne și că adevărurile Sale sunt eterne. Așadar, când El i-a oferit-o pe Eva lui Adam pentru a se căsători, acea uniune avea să fie eternă…

Când părinții înțeleg scopul existenței lor, că sunt literalmente fiii și fiicele de spirit ai Tatălui lor din Cer și că au responsabilitatea de a oferi trupuri muritoare pentru alții, atunci se bucură de miracolul nașterii pe măsură ce înțeleg că sunt parteneri cu Dumnezeu în crearea fiecărui copil care vine în acel cămin…

Știu că prin Evanghelia lui Isus Hristos și prin ținerea poruncilor lui Dumnezeu și a legămintelor pe care le facem cu El, noi toți putem face din căminele noastre raiul pe pământ pe măsură ce ne pregătim pe noi și ne pregătim copiii să ne întoarcem la Tatăl nostru Ceresc. ■

Din „Celestial Marriages and Eternal Families”, Ensign, *mai 1980, p. 15–18. Ortografie și punctuație standardizate.*

***IUBIRE PREȚIOASĂ*,**
DE KEITH MALLETT

Mărețul plan al fericirii al lui Dumnezeu include posibilitatea ca fiecare dintre noi, în calitate de copii de spirit ai Săi, să venim pe pământ să primim un trup muritor și să trăim într-o familie în care relațiile pot înflori în unitate și dragoste. În casele noastre de pe pământ, ne putem pregăti pe noi înșine și pe copiii noștri să ne întoarcem la Tatăl nostru Ceresc. (Vezi Genesa 1-2; Mosia 18:21; Alma 42.)

De asemenea, în acest număr

PENTRU TINERII ADULȚI

Ajunsă acasă mai devreme decât fusese plănuit

p. 44

Dacă te-ai întors acasă din misiune mai devreme decât fusese plănuit, iată opt moduri în care poți sluji și progresa în continuare.

PENTRU TINERI

TEMA ACTIVITĂȚILOR COMUNE PENTRU ANUL 2018

Puteți găsi întotdeauna pace în Hristos. Studiați tema activităților comune din acest an pentru a afla cum.

p. 50

PENTRU COPII

Tot așa să lumineze și lumina voastră

p. 70

În acest an, împărtășiți-ne cum lăsați lumina voastră să strălucească!

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN
4 021474717 1 0